

Profil ogólnoakademicki

Raport zespołu oceniającego Polskiej Komisji Akredytacyjnej

Nazwa kierunku studiów: zootechnika

Nazwa i siedziba uczelni prowadzącej kierunek: Szkoła Główna Gospodarstwa
Wiejskiego w Warszawie

Data przeprowadzenia wizytacji: 5-6 listopada 2020 r.

Warszawa, 2020

Spis treści

1. Informacja o wizytacji i jej przebiegu⁴

1.1. Skład zespołu oceniającego Polskiej Komisji Akredytacyjnej⁴

1.2. Informacja o przebiegu oceny⁴

2. Podstawowe informacje o ocenianym kierunku i programie studiów⁵

3. Opis spełnienia szczegółowych kryteriów oceny programowej i standardów jakości kształcenia⁶

Kryterium 1. Konstrukcja programu studiów: koncepcja, cele kształcenia i efekty uczenia się⁶

Kryterium 2. Realizacja programu studiów: treści programowe, harmonogram realizacji programu studiów oraz formy i organizacja zajęć, metody kształcenia, praktyki zawodowe, organizacja procesu nauczania i uczenia się¹⁰

Kryterium 3. Przyjęcie na studia, weryfikacja osiągnięcia przez studentów efektów uczenia się, zaliczanie poszczególnych semestrów i lat oraz dyplomowanie¹⁷

Kryterium 4. Kompetencje, doświadczenie, kwalifikacje i liczebność kadry prowadzącej kształcenie oraz rozwój i doskonalenie kadry²²

Kryterium 5. Infrastruktura i zasoby edukacyjne wykorzystywane w realizacji programu studiów oraz ich doskonalenie²⁵

Kryterium 6. Współpraca z otoczeniem społeczno-gospodarczym w konstruowaniu, realizacji i doskonaleniu programu studiów oraz jej wpływ na rozwój kierunku³⁰

Kryterium 7. Warunki i sposoby podnoszenia stopnia umiędzynarodowienia procesu kształcenia na kierunku³⁷

Kryterium 8. Wsparcie studentów w uczeniu się, rozwoju społecznym, naukowym lub zawodowym i wejściu na rynek pracy oraz rozwój i doskonalenie form wsparcia³⁹

Kryterium 9. Publiczny dostęp do informacji o programie studiów, warunkach jego realizacji i osiągniętych rezultatach⁴²

Kryterium 10. Polityka jakości, projektowanie, zatwierdzanie, monitorowanie, przegląd i doskonalenie programu studiów⁴⁶

4. Ocena dostosowania się uczelni do zaleceń o charakterze naprawczym sformułowanych w uzasadnieniu uchwały Prezydium PKA w sprawie oceny programowej na kierunku studiów, która poprzedziła bieżącą ocenę (w porządku wg poszczególnych zaleceń)⁵²

5. Załączniki: Błąd! Nie zdefiniowano zakładki.

Załącznik nr 1. Podstawa prawna oceny jakości kształcenia Błąd! Nie zdefiniowano zakładki.

Załącznik nr 2. Szczegółowy harmonogram przeprowadzonej wizytacji uwzględniający podział zadań pomiędzy członków zespołu oceniającego**Błąd! Nie zdefiniowano zakładki.**

Załącznik nr 3. Ocena wybranych prac etapowych i dyplomowych**Błąd! Nie zdefiniowano zakładki.**

Część I - ocena losowo wybranych prac etapowych**Błąd! Nie zdefiniowano zakładki.**

Część II - ocena losowo wybranych prac dyplomowych**Błąd! Nie zdefiniowano zakładki.**

Załącznik nr 4. Wykaz zajęć/grup zajęć, których obsada zajęć jest nieprawidłowa**Błąd! Nie zdefiniowano zakładki.**

Załącznik nr 5. Informacja o hospitowanych zajęciach/grupach zajęć i ich ocena**Błąd! Nie zdefiniowano zakładki.**

1. Informacja o wizytacji i jej przebiegu

1.1. Skład zespołu oceniającego Polskiej Komisji Akredytacyjnej

Przewodnicząca: prof. dr hab. Bożena Obmińska-Mrukowicz, członek PKA

członkowie:

1. prof. dr hab. Leszek Nogowski, ekspert PKA
2. prof. dr hab. Wiesław Skrzypczak, ekspert PKA
3. dr hab. Anna Bąkiewicz, ekspert PKA ds. pracodawców
3. Damian Strojny, ekspert PKA ds. studenckich
4. mgr Agnieszka Socha-Woźniak, sekretarz zespołu oceniającego

1.2. Informacja o przebiegu oceny

Ocena jakości kształcenia na kierunku zootechnika prowadzonym w Szkole Głównej Gospodarstwa Wiejskiego w Warszawie została przeprowadzona z inicjatywy Polskiej Komisji Akredytacyjnej w ramach harmonogramu prac określonych przez Komisję na rok akademicki 2019/2020. Polska Komisja Akredytacyjna po raz piąty oceniała jakość kształcenia na powyższym kierunku.

Poprzednio dokonano oceny w roku akademickim 2013/2014, przyznając ocenę pozytywną uchwałą Nr 49/2014 z dnia 20 lutego 2014 r. Prezydium Polskiej Komisji Akredytacyjnej nie sformułowało w uzasadnieniu wymienionej uchwały zaleceń o charakterze naprawczym.

Wizytacja została przeprowadzona zdalnie, zgodnie z obowiązującą procedurą oceny programowej przeprowadzanej zdalnie.

Zespół oceniający zapoznał się z raportem samooceny przekazanym przez Władze Uczelni. Wizytacja rozpoczęła się od spotkania z Władzami Uczelni, a dalszy jej przebieg odbywał się zgodnie z ustalonym wcześniej harmonogramem. W trakcie wizytacji przeprowadzono spotkania z zespołem przygotowującym raport samooceny, osobami odpowiedzialnymi za doskonalenie jakości na ocenianym kierunku, funkcjonowanie wewnętrznego systemu zapewniania jakości kształcenia oraz publiczny dostęp do informacji o programie studiów, pracownikami odpowiedzialnymi za umiędzynarodowienie procesu kształcenia, przedstawicielami otoczenia społeczno-gospodarczego, studentami oraz nauczycielami akademickimi. Ponadto przeprowadzono hospitację zajęć dydaktycznych, dokonano oceny losowo wybranych prac dyplomowych, a także przeglądu bazy dydaktycznej wykorzystywanej w procesie kształcenia. Przed zakończeniem wizytacji sformułowano wstępne wnioski, o których Przewodnicząca zespołu oceniającego oraz współpracujący z nim eksperci poinformowali Władze Uczelni na spotkaniu podsumowującym.

Podstawa prawna oceny została określona w Załączniku nr 1, a szczegółowy harmonogram wizytacji, uwzględniający podział zadań pomiędzy członków zespołu oceniającego, w Załączniku nr 2.

2. Podstawowe informacje o ocenianym kierunku i programie studiów

Nazwa kierunku studiów	zootechnika	
Poziom studiów (studia I stopnia/studia II stopnia/jednolite studia magisterskie)	studia I stopnia	
Profil studiów	ogólnoakademicki	
Forma studiów (stacjonarne/niestacjonarne)	stacjonarne i niestacjonarne	
Nazwa dyscypliny, do której został przyporządkowany kierunek ^{1,2}	zootechnika i rybactwo	
Liczba semestrów i liczba punktów ECTS konieczna do ukończenia studiów na danym poziomie określona w programie studiów	210 ECTS 7 semestrów stacjonarne 8 semestrów niestacjonarne	
Wymiar praktyk zawodowych /liczba punktów ECTS przyporządkowanych praktykom zawodowym (jeżeli program kształcenia na tych studiach przewiduje praktyki)	375 h /15 ECTS	
Specjalności / specjalizacje realizowane w ramach kierunku studiów	brak	
Tytuł zawodowy nadawany absolwentom	inżynier	
	Studia stacjonarne	Studia niestacjonarne
Liczba studentów kierunku	232	96
Liczba godzin zajęć z bezpośrednim udziałem nauczycieli akademickich lub innych osób prowadzących zajęcia i studentów	2854	1795
Liczba punktów ECTS objętych programem studiów uzyskiwana w ramach zajęć z bezpośrednim udziałem nauczycieli akademickich lub innych osób prowadzących zajęcia i studentów	112	68,7
Łączna liczba punktów ECTS przyporządkowana zajęciom związanym z prowadzoną w uczelni działalnością naukową w dyscyplinie lub dyscyplinach, do których przyporządkowany jest kierunek studiów	125	125
Liczba punktów ECTS objętych programem studiów uzyskiwana w ramach zajęć do wyboru	69	69

Nazwa kierunku studiów	zootechnika	
Poziom studiów (studia I stopnia/studia II stopnia/jednolite studia magisterskie)	studia II stopnia	
Profil studiów	ogólnoakademicki	
Forma studiów (stacjonarne/niestacjonarne)	stacjonarne/niestacjonarne	
Nazwa dyscypliny, do której został przyporządkowany kierunek ^{1,2}	zootechnika i rybactwo	
Liczba semestrów i liczba punktów ECTS konieczna do ukończenia studiów na danym poziomie określona w programie studiów	3 semestry / 90 ECTS	
Wymiar praktyk zawodowych /liczba punktów ECTS przyporządkowanych praktykom zawodowym (jeżeli program kształcenia na tych studiach przewiduje praktyki)	brak	
Specjalności / specjalizacje realizowane w ramach kierunku studiów	brak	
Tytuł zawodowy nadawany absolwentom	magister	
	Studia stacjonarne	Studia niestacjonarne
Liczba studentów kierunku	37	0
Liczba godzin zajęć z bezpośrednim udziałem nauczycieli akademickich lub innych osób prowadzących zajęcia i studentów	974	532
Liczba punktów ECTS objętych programem studiów uzyskiwana w ramach zajęć z bezpośrednim udziałem nauczycieli akademickich lub innych osób prowadzących zajęcia i studentów	47	23
Łączna liczba punktów ECTS przyporządkowana zajęciom związanym z prowadzoną w uczelni działalnością naukową w dyscyplinie lub dyscyplinach, do których przyporządkowany jest kierunek studiów	74	74
Liczba punktów ECTS objętych programem studiów uzyskiwana w ramach zajęć do wyboru	31	31

3. Opis spełnienia szczegółowych kryteriów oceny programowej i standardów jakości kształcenia

Kryterium 1. Konstrukcja programu studiów: koncepcja, cele kształcenia i efekty uczenia się

Analiza stanu faktycznego i ocena spełnienia kryterium 1

Zadaniem powołanego w 1819 roku Instytutu Agronomicznego w Marymoncie było nie tylko kształcenie i badania naukowe, ale również upowszechnianie wiedzy w praktyce gospodarczej. To przesłanie jest także podstawą strategii działania Szkoły Głównej Gospodarstwa Wiejskiego w Warszawie, która jest kontynuatorką działalności Instytutu. Strategia została uchwalona przez Senat w dniu 29 listopada 2010 roku i uaktualniona w roku 2019. Misją SGGW jest służyć rozwojowi gospodarczemu i intelektualnemu polskiego społeczeństwa ze szczególnym uwzględnieniem obszarów

wiejskich, gospodarki żywnościowej i szeroko rozumianego środowiska przyrodniczego. Strategia zakłada szczególną dbałość o jakość kształcenia. Doskonalenie jakości kształcenia dotyczy wszystkich aspektów procesu dydaktycznego, zwłaszcza w oparciu bieżące informacje uzyskane od interesariuszy. Zgodnie ze statutem Szkoły Głównej Gospodarstwa Wiejskiego zatwierdzonego Uchwałą Senatu w dniu 27 maja 2019 roku głównymi jednostkami organizacyjnymi SGGW są instytuty i wydziały. Zadaniem instytutu jest prowadzenie badań naukowych w danej dyscyplinie naukowej, wspierającej działalność dydaktyczną. Wydział stanowi główny typ jednostki organizacyjnej o charakterze dydaktycznym, odpowiadający za prowadzenie kształcenia na kierunkach studiów, studiów podyplomowych i innych. Kierunek zootechnika prowadzony przez SGGW jest organizacyjnie przyporządkowany do Wydziału Hodowli, Bioinżynierii i Ochrony Zwierząt (do 2019 roku Wydział Nauk o Zwierzętach), a od strony naukowej wspierany przez Instytut Nauk o Zwierzętach. Wspólna strategia Wydziału i Instytutu zakłada ukierunkowanie działalności dydaktycznej i badawczej na realizację tematyki służącej optymalizacji wykorzystania zwierząt dla potrzeb człowieka oraz dbałości o ich dobrostan i środowisko.

Koncepcja kształcenia na kierunku zootechnika jest w pełni zgodna ze strategią Uczelni i Wydziału i uwzględnia stałe doskonalenie jakości kształcenia. Wizytowany kierunek został przyporządkowany do dyscypliny zootechnika i rybactwo, również koncepcja kształcenia w całości odnosi się do tej dyscypliny. Studia na kierunku zootechnika są prowadzone na poziomie studiów I i II stopnia w formie studiów stacjonarnych i niestacjonarnych. Celem kształcenia na studiach I stopnia jest ukształtowanie specjalisty zdolnego do podjęcia pracy zawodowej w obszarze gospodarki związanej z szeroko rozumianą hodowlą zwierząt. Absolwent ma szeroką wiedzę z zakresu przedmiotów podstawowych niezbędną do zrozumienia funkcjonowania organizmów zwierzęcych, żywienia zwierząt, chowu i hodowli zwierząt, profilaktyki zootechnicznej, oceny jakości surowców zwierzęcych. Potrafi planować i organizować zaplecze paszowe, optymalizować technologie chowu zwierząt zapewniając ich dobrostan, dbać o jakość środowiska przyrodniczego. Jest wyposażony w podstawową wiedzę ekonomiczną, prawną i społeczną oraz z zakresu ochrony własności przemysłowej i prawa autorskiego. Celem kształcenia na studiach II stopnia jest wyposażenie absolwenta w zaawansowaną wiedzę o nowoczesnych metodach i technikach hodowli i chowu zwierząt, metodach uszlachetniania pasz, możliwościach modyfikacji wartości odżywczej i prozdrowotnej surowców pochodzenia zwierzęcego. Absolwent potrafi wyszukiwać i krytycznie analizować informacje z zakresu zootechniki, wykorzystując techniki informatyczne. Ma umiejętność kierowania chowem i hodowlą zwierząt, firmami paszowymi, zakładami prowadzącymi obrót środkami do produkcji zwierzęcej, instytucjami zajmujących się ochroną zwierząt i środowiska, doradztwem rolniczym. Ma przygotowanie do pracy w jednostkach naukowo-badawczych zootechniki i pisanie prac naukowych.

Koncepcja kształcenia wynika m.in. z doświadczenia w prowadzeniu kierunku zootechnika. Jest efektem wieloletnich dyskusji w gronie nauczycieli akademickich Wydziału, zasięgania opinii studentów, a także konsultacji z potencjalnymi pracodawcami. Cele kształcenia są silnie zorientowane na potrzeby otoczenia gospodarczego.

Nauczyciele akademicki Wydziału, prowadzący zajęcia na kierunku zootechnika realizują prace badawcze ściśle związane z dyscypliną zootechnika i rybactwo, do której przyporządkowano oceniany kierunek. Tematyka prac naukowych obejmuje m.in. czynniki ryzyka i ocena przydatności wybranych biomarkerów w nowoczesnej hodowli bydła mlecznego, maksymalizację wyników produkcyjnych oraz modyfikację jakości mięsa drobiu i jaj, żywienie ryb, badania nad stosowaniem nanocząsteczek w żywieniu i jako stymulatorów przyrostu masy mięśniowej oraz ich wykorzystanie w terapii weterynaryjnej, ocenę przydatności nicieni w wykorzystaniu do zwalczania szkodników gospodarczych, badania nad rozrodem pszczoł i jakością produktów pszczelich, badania nad wykorzystaniem wytlóków nasion lnu wysokiej zawartości polifenoli w żywieniu. Nauczyciele akademicki Instytutu realizują także badania w ramach wspólnych projektów z innymi jednostkami naukowymi, także zagranicznymi.

Kierunkowe efekty kształcenia dla kierunku zootechnika zostały opracowane zgodnie z wymogami Krajowych Ram Kwalifikacji w 2012 roku, uaktualnione dla studiów II stopnia w 2015 roku, a następnie zaktualizowane dla obu stopni jako efekty uczenia się w 2019 roku zgodnie z Polską Ramą Kwalifikacji. Analiza efektów kształcenia i zastępujących je efektów uczenia się wskazuje, że co do treści są zasadniczo tożsame. Efekty uczenia się obejmują pełny zakres wiedzy, umiejętności i kompetencji społecznych nakreślonych ogólnie w koncepcji kształcenia i celach kształcenia i są związane z dyscypliną zootechnika i rybactwo, do której przypisano oceniany kierunek. Dla studiów I stopnia sformułowano 12 efektów w zakresie wiedzy, 17 z zakresu umiejętności i 8 z zakresu kompetencji społecznych. Są one zgodne z profilem ogólnoakademickim, aktualnym stanem wiedzy w dyscyplinie oraz odpowiadają obszarowi prac badawczych prowadzonych przez nauczycieli akademickich. Efekty są prawidłowo sformułowane, możliwe do osiągnięcia i pozwalają na stworzenie systemu ich weryfikacji. Absolwent posiada wiedzę z zakresu biologii, chemii i biochemii niezbędną do zrozumienia procesów życiowych zachodzących w organizmach zwierzęcych (K_W01, K_W02, K_W03). Zna metody chowu i hodowli zwierząt, kierunki użytkowania i zasady zarządzania stadem oraz technologie produkcji zgodnie z zasadami zrównoważonego rolnictwa (K_W010), podstawy fizjologii rozrodu i czynniki warunkujące zdarzenia rozrodcze zwierząt gospodarskich (K_W015), zasady i techniki żywienia zwierząt, metody produkcji oraz oceny wartości pokarmowej i odżywczej pasz (K_W06), metody oceny cech jakościowych surowców pochodzenia zwierzęcego oraz czynniki warunkujące jakość surowców (K_W01). Efekty w zakresie umiejętności odnoszą się do kierunku zootechnika. Student potrafi m. in. dokonywać pomiarów i wyznaczać wartości oraz oceniać wiarygodność podstawowych wielkości statystycznych, chemicznych biochemicznych i fizjologicznych posługując się podstawowymi technikami laboratoryjnymi i stosując podstawowe metody matematyczne i statystyczne (K_U01), oceniać możliwości prowadzenia produkcji pasz na gruntach ornych i trwałych użytkach zielonych (K_U04), określić zapotrzebowanie zwierząt na składniki pokarmowe oraz dobrać odpowiednie pasze i dodatki paszowe (K_U05), dobrać optymalne metody hodowli oraz optymalizować technologie chowu zwierząt z uwzględnieniem ich dobrostanu (K_U01), ocenić i zaplanować warunki zoohigieniczne (K_U011), oceniać jakość surowców pochodzenia zwierzęcego pod kątem wymogów prawnych krajowych i Unii Europejskiej (K_U010). Pośród efektów uczenia się wyszczególniono także te, które umożliwią studentowi odnalezienie się na rynku pracy. Student ma podstawową wiedzę ekonomiczną, prawną i społeczną (K_W012), ma podstawową wiedzę z zakresu ochrony własności przemysłowej i prawa autorskiego (K_W012), potrafi wykorzystywać wskaźniki ekonomiczne w ocenie rynku rolniczego i podejmowaniu decyzji w zakresie działalności gospodarczej (K_U12), kompetencje w zakresie współpracy ze związkami hodowli zwierząt, instytucjami doradztwa rolniczego (K_K01), kreatywnego działania w pracy zespołowej (K_K03), myślenia i działania w sposób przedsiębiorczy (K_K04) oraz świadomość podejmowania odpowiedzialności za dobrostan zwierząt oraz stan środowiska naturalnego (K_K08). Osiągnięcie przez studenta kompetencji inżynierskich zapewniają m.in. wiedza o konieczności wykorzystania narzędzi informatycznych oraz statystyki w opisie zjawisk i procesów zachodzących w rolnictwie (K_W04). Student potrafi posługiwać się narzędziami informatycznymi wykorzystywanymi w produkcji zwierzęcej i w komunikacji interpersonalnej (K_U13), oraz wykonywać samodzielnie lub w zespole proste zadania projektowe, dotyczące chowu i hodowli zwierząt (K_U17). Pośród efektów uczenia się ujęto także te, których realizacja umożliwi opanowanie języka obcego na poziomie B2 – umiejętność korzystania z literatury obcojęzycznej (K_U14) i przygotowanie wystąpienia w języku obcym dotyczącego studiowanego kierunku (K_U15). Rozwijaniu kompetencji inżynierskich służą ćwiczenia projektowe, opracowania sprawozdań z ćwiczeń laboratoryjnych, seminaria dyplomowe i prace dyplomowe oraz praktyki zawodowe. Realizacja efektów uczenia się zakładanych dla studiów I stopnia pozwala także na przygotowanie do pracy badawczej.

Na studiach II stopnia zdefiniowano 9 kierunkowych efektów uczenia się w zakresie wiedzy, 6 w zakresie umiejętności i 3 w zakresie kompetencji społecznych. Stanowią one rozwinięcie efektów uczenia się uzyskanych przez studenta na studiach I stopnia ze szczególnym uwzględnieniem nabywania kompetencji badawczych. Absolwent zna i rozumie zasady i metody prowadzenia pracy badawczej i doświadczeń zootechnicznych (K_W01), w pogłębionym stopniu metody analityczne i statystyczne wykorzystywane w doświadczałnictwie zootechnicznym (K_W02), zasady przygotowywania i pisanie prac naukowych oraz metody zdobywania najnowszych informacji naukowych z wykorzystaniem zasad z zakresu ochrony własności i prawa autorskiego (KW_08). Potrafi formułować hipotezy, planować i realizować typowe zadania zootechniczne (K_U03), umiejętnie wyszukiwać informacje, pochodzące z różnych źródeł oraz analizować i przetwarzać je z wykorzystaniem odpowiednich technik informatycznych (K_U01). Absolwent ma pogłębione kompetencje w obszarze zootechniki i rybactwa, do której odnoszą się efekty uczenia się. Zna zaawansowane metody i techniki z zakresu przygotowywania i uszlachetniania pasz dla zwierząt oraz nowe trendy z zakresu żywienia zwierząt (K_W04), zaawansowane metody i sposoby wspomagające pracę hodowlaną w doskonaleniu cech użytkowych i funkcjonalnych zwierząt z zachowaniem różnorodności biologicznej (KW_05). Absolwent potrafi dobierać techniki i technologie produkcji zwierzęcej do stanu i potencjału środowiska przyrodniczego oraz zmieniających się warunków zewnętrznych oraz kreować własne rozwiązania (K_U02). Absolwent studiów drugiego stopnia jest przygotowany do pełnienia funkcji kierowniczych w instytucjach obszaru rolnictwa, ze szczególnym uwzględnieniem działów zajmujących się szeroko rozumianą hodowlą i chowem zwierząt. Zna swoją rolę jako producenta surowców dla przemysłu spożywczego (K_W07), potrafi wykonywać samodzielnie lub w zespole zadania i kierować pracą zespołu (K_U05), a także skutecznie komunikować się na tematy specjalistyczne ze zróżnicowanymi kręgami odbiorców, brać udział i prowadzić debatę na temat zagadnień zawodowych i posługiwać się językiem obcym na poziomie B2+ (K-U04).

Uszczegółowienie kierunkowych efektów uczenia się zawarto w sylabusach poszczególnych przedmiotów zamieszczonych w planie studiów. Efekty uczenia się, co do ich treści mają odniesienie do efektów kierunkowych. W raporcie samooceny zawarto informację, że „przed rozpoczęciem nowego cyklu dydaktycznego koordynatorzy przesyłają uaktualniony sylabus” oraz, że „w trakcie semestru letniego w roku 2019/2020 ze względu na zawieszenie zajęć na Uczelni i przejście na nauczanie on-line była potrzeba zmian w sylabusach”, a zmiany takie zatwierdziła Rada Programowa w dniu 4 czerwca 2020. W sylabusach przedmiotów przewidzianych do realizacji w semestrze zimowym roku akademickiego 2020/2021 pośród stosowanych metod dydaktycznych przewidziano nauczanie zdalne. Zespół oceniający stwierdza, że przedmiotowe efekty uczenia się odnoszą się do efektów kierunkowych i zapewniają ich spełnienie w trakcie cyklu kształcenia na studiach stacjonarnych i niestacjonarnych. W sylabusach przedmiotowych prawidłowo określono metody weryfikacji efektów, co pozwala na uznanie, że ich realizacja w całości zapewnia spełnienie wymogów efektów kierunkowych.

Propozycja oceny stopnia spełnienia kryterium 1 - kryterium spełnione

Uzasadnienie

Koncepcja i cele kształcenia są zgodne z strategią i polityką jakości Uczelni i Wydziału. Realizowany kierunek prawidłowo przyporządkowano do dyscypliny zootechnika i rybactwo. Jest związany z prowadzoną w Uczelni działalnością naukową. Koncepcja kształcenia jest zorientowana na potrzeby otoczenia społeczno-gospodarczego szeroko rozumianego rolnictwa, ze szczególnym uwzględnieniem obszaru hodowli zwierząt. Zakłada wszechstronny rozwój studenta nie tylko stricte zawodowy, ale także w zakresie przygotowania do społecznego udziału na rynku pracy. Kierunkowe efekty uczenia się są zgodne z aktualnym stanem wiedzy w dyscyplinie, są jasno sformułowane i możliwe do osiągnięcia. Zapewniają nabycie kompetencji badawczych, pełnego zakresu kompetencji inżynierskich i

kompetencji społecznych oraz możliwość komunikowania się w języku obcym. Efekty uczenia się poszczególnych przedmiotów zapewniają realizację efektów kierunkowych.

Dobre praktyki, w tym mogące stanowić podstawę przyznania uczelni Certyfikatu Doskonałości Kształcenia

Zalecenia

Kryterium 2. Realizacja programu studiów: treści programowe, harmonogram realizacji programu studiów oraz formy i organizacja zajęć, metody kształcenia, praktyki zawodowe, organizacja procesu nauczania i uczenia się

Analiza stanu faktycznego i ocena spełnienia kryterium 2

Program studiów I stopnia ocenianego kierunku jest zgodny z zakładanymi efektami uczenia się i dyscypliną zootechnika i rybactwo, do której przypisano efekty, obejmuje treści wynikające z aktualnego stanu wiedzy i metodyki badań w dyscyplinie, a także zakres badań naukowych nauczycieli prowadzących zajęcia dydaktyczne. Program jest dostosowany do aktualnych potrzeb społeczno-gospodarczych sektora hodowli i chowu zwierząt, głównie gospodarskich. Dobór treści programowych jest dostosowany do zakładanej sylwetki absolwenta. Treści programowe realizowane na studiach zarówno I jak i II stopnia są tak skonstruowane, aby w trakcie poszczególnych lat studiów następowało stopniowe nadbudowywanie wiedzy i umiejętności od przedmiotów podstawowych do kierunkowych. Zakres wiedzy i umiejętności studenta uzupełniają przedmioty humanistyczne, ekonomiczne, z zakresu prawa, znajomości języka, technik informatycznych i komunikacji społecznej. Treści zapewniają także nabywanie przez studenta umiejętności badawczych. Są kompleksowe, specyficzne dla dyscypliny, do której przyporządkowano oceniany kierunek i wypełniają zakładane efekty uczenia się.

Studia stacjonarne I stopnia trwają 7 semestrów. Ogólna liczba godzin dydaktycznych wynosi 2854, w tym 1074 w formie wykładów) i obejmuje 210 punktów ECTS. Studia niestacjonarne I stopnia trwają jeden semestr dłużej (4 semestry), liczba godzin 1795, przy czym zapewniają także uzyskanie 210 punktów ECTS. Program studiów I stopnia (tożsamy dla studiów stacjonarnych i niestacjonarnych) obejmuje moduły podstawowe takie jak: *anatomia zwierząt, chemia, embriologia i histologia zwierząt, ergonomia, propedeutyka zootechniczna, statystyka opisowa, technologia informacyjna, zoologia, biochemia zwierząt, ekologia, genetyka zwierząt, mikrobiologia, fizjologia zwierząt*. Zgodnie z zasadami kształcenia moduły te realizowane są w czasie pierwszych semestrów studiów. W kolejnych semestrach prowadzone są przedmioty bezpośrednio związane ze specyfiką kierunku tj. *mechanizacja produkcji zwierzęcej, podstawy produkcji roślinnej, hodowle: bydła, drobiu, koni, owiec, trzody chlewnej, zwierząt futerkowych, ryb, żywienie zwierząt, pszczelnictwo, higiena zwierząt, profilaktyka weterynaryjna, towaroznawstwo produktów pochodzenia zwierzęcego*. Listę przedmiotów obowiązkowych uzupełniają przedmioty ekonomiczno-społeczne: *ochrona własności intelektualnej, podstawy ekonomiki i marketingu, podstawy przedsiębiorczości, wspólna polityka rolna*. Ponadto studenci realizują zajęcia z języka obcego na 2 i 3 semestrze oraz języka angielskiego kierunkowego w 6. semestrze. Studenci wybierają przedmioty fakultatywne spośród 23. przedmiotów na studiach stacjonarnych i 23. na studiach niestacjonarnych. Zaproponowane moduły i ich sekwencja w planach

studiów są poprawne, a treści programowe opisane w sylabusach poszczególnych przedmiotów odnoszą się do kierunkowych efektów uczenia się i zapewniają ich osiągnięcie. Realizacja zajęć na I stopniu przygotowuje studenta do aktywności naukowej.

Studia stacjonarne i niestacjonarne II stopnia trwają 3 semestry i obejmują odpowiednio 974 godziny i 532 godziny zajęć, liczba punktów ECTS wynosi 90 dla obu form kształcenia. Treści programowe odpowiadają efektom uczenia się. Obejmują pogłębioną wiedzę i umiejętności dotyczące zaawansowanych technologii stosowanych w produkcji zwierzęcej, zakładają rozwój metod analitycznych i statystycznych stosowanych w doświadczeniach zootechnicznych i wspomagających pracę hodowlaną w doskonaleniu cech użytkowych i funkcjonalnych zwierząt gospodarskich. Do kluczowych przedmiotów związanych ze specyfiką kierunku można zaliczyć takie jak: *doświadczenia zootechniczne, analiza instrumentalna, metodologia pracy badawczej, gospodarka paszowa i biotechnologie w produkcji pasz, modyfikowanie wartości odżywczej produktów pochodzenia zwierzęcego, obrót i podstawy przetwórstwa surowców pochodzenia zwierzęcego, standaryzacja w produkcji zwierzęcej, biotechniki rozrodu, diagnostyka genetyczna, proekologiczne metody chowu zwierząt*. W planie studiów są także przedmioty pozwalające uzyskać zaawansowane umiejętności w zakresie organizacji produkcji zwierzęcej jak np. *komercjalizacja badań, globalizacja produkcji zwierzęcej, zarządzanie gospodarstwem*. Ofertą modułów uzupełniają przedmioty do wyboru, w tym dwa razy po 30 godzin, które student musi realizować w języku angielskim (spośród sześciu do wyboru). Program studiów niestacjonarnych obejmuje takie same treści jak studiów stacjonarnych.

Nakład pracy studenta na studiach I i II stopnia jest poprawnie oszacowany, zgodnie z regułą, że 1 punkt ECTS oznacza 25-30 godzin pracy studenta. Na studiach I stopnia program studiów obejmujący 112 punktów ECTS jest realizowany z bezpośrednim udziałem nauczycieli akademickich lub innych osób prowadzących zajęcia (wliczono 15 punktów ECTS realizowanych w ramach praktyk z udziałem opiekuna praktyk), co stanowi 53% ogólnej liczby punktów ECTS. Na studiach II stopnia wskaźniki te wynoszą odpowiednio 69 punktów ECTS i 52%. Zarówno na studiach I jak i II stopnia zakres programu realizowany z bezpośrednim udziałem nauczycieli akademickich lub innych osób prowadzących zajęcia odpowiada wymogom zawartym w rozporządzeniu Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego z dnia 27 września 2018 r. w sprawie studiów (Dz. U. poz. 1861, z późn. zm.). Na studiach niestacjonarnych liczba godzin realizowanych z bezpośrednim udziałem nauczycieli akademickich lub innych osób prowadzących zajęcia jest mniejsza, ale także zapewnia osiągnięcie przez studenta zakładanych efektów uczenia się.

Sekwencja poszczególnych modułów w planach studiów I i II stopnia jest opracowana logicznie, w sposób umożliwiający studentom stopniowe uzyskiwanie określonych efektów uczenia się, od przedmiotów podstawowych do specjalistycznych. Zajęcia prowadzone są w formach powszechnie stosowanych w szkolnictwie wyższym i uwzględniają także specyfikę kierunku. Do stosowanych na kierunku zootechnika form należą: wykłady, ćwiczenia audytoryjne, ćwiczenia laboratoryjne, ćwiczenia terenowe i praktyki zawodowe. Liczba godzin realizowanych w poszczególnych formach na studiach stacjonarnych I stopnia wynosi: wykłady – 1075, ćwiczenia – 1404, praktyki 375, a na studiach niestacjonarnych: wykłady – 682, ćwiczenia – 738, praktyki – 375. Na studiach stacjonarnych II stopnia wykłady obejmują 539, a ćwiczenia 435 godzin, a na niestacjonarnych odpowiednio 296 i 236 godzin. Z powyższych danych wynika, że w kształceniu na kierunku zootechnika szeroko stosowane są ćwiczenia, jako formy nauczania aktywizujące studenta, umożliwiające osiągnięcie efektów uczenia się nie tylko w zakresie wiedzy, ale także umiejętności i kompetencji społecznych.

W planie studiów I stopnia w grupie zajęć do wyboru przewidziano przedmioty fakultatywne (32 punkty ECTS), język obcy (7 punktów ECTS), praca dyplomowa (15 punktów ECTS) i praktyki (15 punktów ECTS). Stanowi to około 32% programu studiów. Studenci faktycznie mają możliwość wyboru języka obcego spośród języków: angielskiego, niemieckiego, francuskiego i rosyjskiego. Najwięcej studentów wybiera *język angielski*, choć jak wynika z dokumentacji zamieszczonej w raporcie samooceny, niektórzy studiuje także pozostałe języki. Dla studiów II stopnia modułami do wyboru są: praca magisterska (20 pkt. ECTS), przedmiot z grupy humanistyczno-społecznych (1 pkt. ECTS), przedmioty do wyboru z zakresu zootechniki (6 pkt. ECTS), fakultet w języku obcym (2 pkt. ECTS) - razem 31 pkt. ECTS, co stanowi 34% liczby punktów ECTS, koniecznej do ukończenia studiów i daje studentowi możliwość elastycznego kształtowania ścieżki kształcenia. Zakres treści programowych do wyboru spełnia wymagania rozporządzenia Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego z dnia 27 września 2018 r. w sprawie studiów.

Ważnym aspektem na studiach o profilu ogólnoakademickim jest związek realizowanego programu studiów z badaniami naukowymi prowadzonymi w ramach dyscypliny, do której przyporządkowano efekty uczenia się. Analiza tematyki badań naukowych prowadzonych przez nauczycieli akademickich prowadzących zajęcia wskazuje, że są one ściśle związane z dyscypliną zootechnika i rybactwo. Studenci wykonują zadania badawcze w ramach ćwiczeń laboratoryjnych, opisując stosowaną metodykę, prezentując wyniki oraz formułując wnioski. Kompetencje badawcze osiągają także podczas przygotowywania pracy dyplomowej. Łączna liczba punktów ECTS przyporządkowanych zajęciom związanych z prowadzoną w Uczelni działalnością badawczą wynosi dla studiów I stopnia 125, a dla studiów II stopnia 74. Stanowi to odpowiednio 59% i 82%, a więc spełnione są wymogi zawarte w rozporządzeniu Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego z dnia 27 września 2018 r. w sprawie studiów. W programie studiów I stopnia przewidziano zajęcia z języka obcego. Zajęcia te obejmują 7 punkt. ECTS i kończą się egzaminem na poziomie B2 Europejskiego Systemu Kształcenia Językowego. Dodatkowo w programie studiów I stopnia ujęto język angielski kierunkowy, jako przedmiot obowiązkowy. Na studiach II stopnia realizowane są dwa przedmioty w języku angielskim (do wyboru spośród sześciu proponowanych). W ramach zajęć studenci doskonalą umiejętności językowe, a przede wszystkim zapoznają się ze specjalistycznym słownictwem z zakresu zootechniki i rybactwa.

Program studiów obejmuje przedmioty z zakresu nauk humanistyczno- społecznych. Na studiach I stopnia modułom tym przypisano 7, a na studiach II stopnia 6 punktów ECTS. Czyni to zadość wymaganiom zawartym w rozporządzeniu Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego z dnia 27 września 2018 r. w sprawie studiów, określającą minimum 5 punktów ECTS.

W programach studiów kierunku zootechnika, zatwierdzonych uchwałami Senatu nie zakłada się zajęć prowadzonych z wykorzystaniem metod i technik kształcenia na odległość. Jednak obecna sytuacja epidemiczna niejako wymusiła taką formę kształcenia. W raporcie samooceny zamieszczono informacje na temat przygotowania Uczelni do tej formy kształcenia. Już 11 marca 2020 roku Rektor wydał zarządzenie w sprawie „Zapobiegania rozprzestrzeniania się koronawirusa SARS-CoV-2 wśród społeczności Szkoły Głównej Gospodarstwa Wiejskiego w Warszawie” m.in. odwołujące wszystkie formy zajęć bezpośrednich oraz konieczności ogłoszenie przez kierowników jednostek wykładów i innych zajęć, które będą prowadzone w formie on-line. Odbyło się szereg szkoleń w zakresie MS Office365 i MS Teams, 24 kwietnia, 7 maja, 15 maja, 27 maja, 24-25 września. Uruchomiono dla pracowników portal informacyjny z zakresu Ms Office 365 oraz możliwość pomocy informatycznej. Opracowano instrukcje dla studentów, dotyczące sposobu włączania się do zajęć on-line. Zarządzeniem Rektora wprowadzono możliwość przeprowadzania egzaminów dyplomowych z

wykorzystaniem środków komunikacji elektronicznej. Opracowano ankietę dla studentów do oceny e-learningu.

Dobór metod kształcenia jest dokonywany przez nauczyciela akademickiego i dostosowywany do specyfiki danego modułu. Stosowana jest klasyczna metoda podawcza w ramach wykładu i wprowadzenia do ćwiczeń. Znaczna część metod aktywizuje studenta do samodzielnej lub grupowej pracy nad zagadnieniami z zakresu treści programowych danego przedmiotu. Są to takie metody jak: samodzielne i zespołowe wykonywanie eksperymentów, omawianie i dyskusja wyników, analiza studium przypadku, analiza i interpretacja tekstów źródłowych, przygotowywanie przez studentów prezentacji multimedialnych – ich przedstawianie i dyskusja, indywidualne rozwiązywanie zadań, projekty, zajęcia terenowe – obserwacje i sprawozdania, symulacje komputerowe. Metody są różnorodne i stymulują studentów do samodzielności i aktywnej roli w procesie uczenia się. W zdecydowanym stopniu wspomagają studenta w osiąganiu efektów uczenia się. Umożliwiają studentowi na studiach I stopnia przygotowanie do pracy badawczej, a na studiach II stopnia uczestnictwo w badaniach. Ponadto duży udział zajęć o charakterze projektowym kształtuje kompetencje inżynierskie na studiach I stopnia, kończących się uzyskaniem tytułu zawodowego inżyniera. Zajęcia te obejmują m. in. kształtowanie umiejętności dokonywania pomiarów podstawowych wielkości statystycznych, chemicznych i biochemicznych stosując metody matematyczne i statystyczne, ocenę możliwości prowadzenia produkcji pasz i projektowanie tej produkcji, określanie zapotrzebowania poszczególnych grup produkcyjnych zwierząt gospodarskich na składniki pokarmowe i projektowanie dawek pokarmowych, dobieranie optymalnych metod hodowli i chowu zwierząt oraz optymalizowanie technologii produkcji, ocenę jakości produktów pochodzenia zwierzęcego i optymalizowanie ulepszania jakości, wykonywanie zadań projektowych dotyczących chowu i hodowli zwierząt gospodarskich. Umiejętności językowe są rozwijane w ramach zajęć z zakresu języków obcych zarówno na studiach I jak i II stopnia w ramach klasycznych lektoratów, ale także przedmiotów zawodowych prowadzonych w języku angielskim.

W ostatnim czasie z uwagi na stan epidemii wykorzystuje się platformy zdalnego nauczania głównie MS Teams (uwzględniono w sylabusach). Podczas wizytacji zespół oceniający hospitował 5 zajęć dydaktycznych. Wszystkie odbywały się zdalnie z użyciem programu MS Teams. Nauczyciele przedstawiali studentom treści programowe przygotowane w formie prezentacji multimedialnych. Byli dobrze przygotowani merytorycznie, a tematyka zajęć była zgodna z sylabusami przedmiotów. Mankamentem zajęć była stosunkowo niska aktywność studentów. Rzadko korzystali oni z możliwości zadawania pytań, choć stosowana metoda umożliwia takie działanie. Prowadzącym zajęcia w tej formie rekomenduje się szersze włączenie studentów do zajęć poprzez np. stawianie pytań i zachęcanie studentów do włączania się w dyskusję.

Możliwości zróżnicowania potrzeb studentów w zakresie uczenia się określa Regulamin studiów. Zakłada następujące rodzaje indywidualnej organizacji studiów:

- Indywidualny Program Studiów; szczególnie uzdolnionym studentom umożliwia się studiowanie wg przygotowanego indywidualnego programu.
- Indywidualny Plan Zajęć; wyznaczenie odmiennego planu studiów stwarza możliwość odbywania studiów dla studentów z niepełnosprawnością, studentek w ciąży i studentów będących rodzicami.
- Spersonalizowany Plan Studiów; dla studentów przyjętych w wyniku potwierdzenia efektów uczenia się.

Wszystkie formy indywidualizacji uczenia się odbywają się pod opieką nauczyciela akademickiego oraz nadzorowane przez właściwego prodziekana. Indywidualna organizacja studiów musi prowadzić do uzyskania wszystkich efektów uczenia się określonych dla kierunku.

Na studiach stacjonarnych i niestacjonarnych I stopnia student jest zobowiązany do odbycia dwóch praktyk.

Program studiów licencjackich przewiduje praktykę zawodową. Zasady organizacji, realizacji i sposób zaliczenia praktyk określa regulamin praktyk uchwalony 29 stycznia 2013r., uaktualniony przez Radę Wydziału 19 listopada 2013r. oraz uaktualniony i pozytywnie zaopiniowany przez Radę Programową 4 grudnia 2019r. Zasady są takie same dla obu form studiów. Regulamin określa procedurę przygotowania do praktyk, realizacji praktyki i weryfikacji osiągniętych efektów uczenia się wraz z określeniem terminarza oraz osób odpowiedzialnych za realizację poszczególnych etapów.

Student studiów I stopnia ma obowiązek odbycia praktyki zawodowej w dwóch terminach: praktyka I (organizacyjna) - 150 godzin (6 ECTS) – termin realizacji do końca 2. (zmiana ze względu na czas zagrożenia epidemicznego: do końca 4. semestru); praktyka II (hodowlana) - 225 godzin (9 ECTS) – termin realizacji do końca 7. semestru.

Wg regulaminu praktyki zawodowe mają na celu „wykorzystanie wiedzy ze studiów w praktyce, poznanie zasad funkcjonowania instytucji, w której realizowana jest praktyka, zdobycie doświadczenia w samodzielnym i zespołowym wykonywaniu obowiązków zawodowych i zdobycie praktycznych doświadczeń zawodowych.” Zgodnie z tym, w sylabusie praktyki I (organizacyjnej) określono, że celem przedmiotu jest „zapoznanie studentów ze specyfiką i uwarunkowaniami produkcji zwierzęcej.” Podczas praktyki studenci zapoznają się również z podstawowymi pracami związanymi z chowem i hodowlą zwierząt. Nie przewidziano wymagań wstępnych dla realizacji praktyki organizacyjnej. Tej ostatniej przypisano następujące efekty uczenia się w zakresie wiedzy: W1 – (absolwent zna i rozumie) strukturę organizacyjną i główne kierunki działalności Jednostki oferującej praktykę, umiejętności: U1 (absolwent potrafi) – wybrać miejsce praktyk z zakresu szeroko rozumianej produkcji zwierzęcej odpowiadającej jego własnym zainteresowaniom zawodowym; Kompetencje: K1 – (absolwent jest gotów) do empatii w stosunku do potrzeb zwierząt oraz dbania o ich dobrostan; K2 – współpracy z zespołem oraz przestrzegania zasad bezpieczeństwa i higieny pracy; K3 – wzięcia odpowiedzialności za powierzone mienie.

Karta praktyki II stanowi, że: „Celem praktyk jest zapoznanie studentów ze specyfiką produkcji zwierzęcej oraz możliwość skonfrontowania zdobytych wiadomości teoretycznych z praktyką rolniczą”. Praktyce hodowlanej przypisano następujące efekty: cyt. dosłowny: „01 – dostrzega problemy chowu i hodowli zwierząt oraz aspekty społeczno-ekonomiczne będące przedmiotem działalności Jednostki; 02 - wnikliwie interpretować podejmowane działania zootechniczno-administracyjne w danej Jednostce, 03 - samodzielnie planować i realizować własny rozwój zawodowy; 4 - pracy indywidualnej i w zespole oraz wzięcia odpowiedzialności za bezpieczeństwo indywidualne i zbiorowe oraz powierzone mienie.” Cel i koncepcja praktyk zawodowych są zgodne z efektami uczenia się przypisanymi do pozostałych zajęć na ocenianym kierunku.

Za realizację programu praktyk zawodowych odpowiada dziekan i kierunkowy koordynator ds. praktyk. Zadaniem koordynatora jest zarządzanie procesem kształcenia praktycznego, w tym: prezentacja ofert praktyk na spotkaniach ze studentami i na stronie wydziału, zdobywanie nowych miejsc praktyk, akceptowanie programu praktyki i miejsca jej realizacji, kontrolowanie przebiegu praktyk i zaliczanie, wpis ocen do systemu e-hms, archiwizowanie dokumentacji i raportowanie przebiegu praktyk. Kompetencje i doświadczenie oraz kwalifikacje opiekuna praktyk na ocenianym kierunku umożliwiają prawidłową realizację praktyk.

Na stronie internetowej Jednostki znajdują się podstawowe informacje oraz wzory dokumentów związanych z realizacją praktyk. Ponadto, koordynator organizuje spotkania informacyjne dla studentów, na których omawiane są zasady odbywania praktyk, prezentowane są rekomendowane

gospodarstwa i Jednostki otoczenia rolnictwa, umożliwiające osiągnięcie zakładanych efektów uczenia się. Koordynator jest dostępny na bieżąco dla praktykantów poprzez kontakt mailowy. W kartach praktyk zawodowych dostępnych na stronie internetowej kierunku uwzględniono podstawowe informacje odnośnie tego modułu kształcenia.

Studenci mogą odbywać praktykę zawodową w jednostkach, których działalność związana jest z kierunkiem studiów. Praktyki realizowane mogą być w obiektach Uczelni oraz w zakładach współpracujących z Uczelnią. Wykaz rekomendowanych miejsc praktyk uwzględnia liczne specjalistyczne gospodarstwa stosujące nowoczesne technologie i funkcjonujące na dużą skalę. Wykaz jest corocznie aktualizowany i ogłaszany na stronie kierunku. Dopuszcza się również odbywanie praktyk w organizacjach spoza listy. W tym ostatnim przypadku podstawą jest przedłożenie przez studenta dokumentacji potwierdzającej charakterystykę zakładu pracy. Studenci kierunku zootechnika najczęściej wybierają miejsce praktyk samodzielnie. Koordynator ds. praktyk każdorazowo indywidualnie akceptuje wskazany przez studenta zakład. Miejsca praktyk są weryfikowane przez koordynatora pod kątem możliwości osiągnięcia zakładanych efektów uczenia się na podstawie dokumentacji przedłożonej przez studenta. Praktyki odbywają się na podstawie umowy z podmiotem przyjmującym na praktyki. Jeżeli student jest pracownikiem zakładu pracy, może odbywać praktyki w tym zakładzie na podstawie zaświadczenia zakładu pracy. Możliwe jest odbywanie praktyki w więcej niż jednym miejscu, z tym, że w jednym ośrodku konieczne jest zyskanie minimum 2 ECTS. Praktyka zawodowa może być również realizowana zagranicą.

Kryteria doboru miejsc praktyk zostały wypracowane w długoletnim procesie rozwoju kierunku i są dostosowane do zakładanych obecnie efektów uczenia się. Praktyki zawodowe odbywają się głównie w gospodarstwach rolnych i w przedsiębiorstwach związanych z rolnictwem. Typowe miejsca praktyk to gospodarstwa hodowli bydła, koni i trzody chlewnej, owczarnie, ферmy drobiu, ośrodki hodowli zarodowej, indywidualne gospodarstwa utrzymujące zwierzęta hodowlane, przedsiębiorstwa pracujące na potrzeby rolnictwa oraz stowarzyszenia producentów rolnych, również spółdzielnie mleczarskie, Jednostki naukowo-badawcze oraz kliniki weterynaryjne. Zdecydowana większość to podmioty nowoczesne, o wysokim poziomie produkcji, stosujące najnowsze technologie produkcji, również gospodarstwa ekologiczne. Obowiązkiem studenta studiów stacjonarnych jest odbycie praktyki w obiektach SGGW w wymiarze nie mniejszym niż 40 godzin (zmiana ze względu na czas zagrożenia epidemicznego: zapis zawieszono). Praktyki realizowane są głównie w okresie wakacyjnym. Dopuszcza się także możliwość odbywania praktyk w czasie roku akademickiego w dniach wolnych od zajęć. Regulamin praktyk nie określa kwestii zróżnicowania miejsc realizacji praktyk. Jest to w dużej mierze zdeterminowane zainteresowaniami studenta i możliwościami organizatora praktyk.

Kontrola przebiegu praktyki polega na wyrywkowo przeprowadzanych hospitacjach, z których sporządzany jest protokół. Hospitacje dotyczą przede wszystkim opieki merytorycznej nad praktykantem oraz opinii organizatora/opiekuna praktyki o praktykancie. Sprawy pilne mogą być załatwiane dzięki stałemu kontaktowi telefonicznemu i mailowemu z koordynatorem ds. Praktyk. Ponadto, zarówno pracodawca jak i praktykant mają możliwość wyrażenia opinii o przebiegu praktyki w dokumentacji z praktyk: sprawozdaniu, zaświadczeniu i ankiecie.

Po zakończeniu praktyki student ma obowiązek przygotować sprawozdanie z praktyki, które powinno zawierać podstawowe informacje o instytucji przyjmującej praktykanta, o zadaniach realizowanych w trakcie praktyki i być potwierdzone przez opiekuna praktyk z ramienia zakładu pracy. Dodatkowo wystawiane jest zaświadczenie z miejsca odbywania praktyki. Dokumentacja prowadzona przez praktykantów zawiera podstawowe informacje o przebiegu praktyki i kompleksową ocenę od pracodawcy.

Po odbyciu pełnego wymiaru praktyki koordynator ds. praktyk zalicza praktykę zawodową (bez oceny) na podstawie przedłożonej dokumentacji, na którą składa się: sprawozdania z praktyki i zaświadczenie o odbyciu praktyki. Udział pracodawcy w nadzorze i ocenie praktykanta znajduje swój formalny wyraz w potwierdzeniu sprawozdania z praktyki przygotowanego przez studenta oraz wydaniu zaświadczenia o odbyciu praktyki. Pracodawca poświadcza osiągnięcie określonych efektów uczenia się.

Regulamin praktyki zawodowej stanowi, że „Student może ubiegać się o zaliczenie części lub całości przewidzianego okresu trwania praktyki studenckiej bez obowiązku jej odbycia, jeżeli zgodnie z kierunkiem studiów: a) pracuje zawodowo, b) prowadzi samodzielnie działalność gospodarczą, c) uczestniczył w stażach lub praktykach zagranicznych, d) uczestniczył w pracach obozu naukowego lub szkoły letniej, e) wykonywał lub wykonuje świadczenia wolontarystyczne, f) prowadzi własne gospodarstwo rolne lub pracuje w gospodarstwie rodziców.” Zgodnie z regulaminem w tych przypadkach warunkiem zaliczenia praktyki, jest udokumentowanie, że: „a) uzyskana wiedza i umiejętności praktyczne podczas pracy czy praktyki są zbieżne z efektami kształcenia/uczenia opisanymi w sylabusie praktyk danego kierunku studiów”; ponadto okres obejmujący zatrudnienie, praktykę lub staż nie może być krótszy niż czas trwania praktyk, określony dla poszczególnych kierunków studiów. Przyjęte rozwiązanie obowiązuje wszystkie praktyki realizowane na kierunkach prowadzonych przez SGGW. W świetle stanowiska interpretacyjnego (komunikat nr 4 Prezydium Polskiej Komisji Akredytacyjnej z dnia 2 lipca 2020 r.) taka forma zaliczania praktyk nie jest prawidłowa. Rekomenduje się przyjęcie rozwiązania w tym zakresie, zgodnie z ww. interpretacją.

Student przy składaniu dokumentów jest zobowiązany do wypełnienia ankiety dotyczącej oceny przebiegu praktyki oraz w uzasadnionych przypadkach do złożenia dodatkowych wyjaśnień związanych z przebiegiem praktyki i ewentualnego uzupełnienia dokumentów.

Problemy w realizacji praktyki zawodowej pojawiają się sporadycznie i najczęściej dotyczą zakresu zadań realizowanych przez praktykanta. Te kwestie są z reguły załatwiane na bieżące przez koordynatora ds. praktyk.

Organizacja praktyk zawodowych podlega ewaluacji i dostosowaniu do zmieniających się warunków funkcjonowania Jednostki. Ocena praktyk z udziałem studentów omawiana jest na Radzie Wydziału, na posiedzeniach Rady Programowej. Realizacja praktyk uległa określonym modyfikacjom ze względu na stan zagrożenia epidemiologicznego. Znalazło to swą formalną postać w uchwale Rady Programowej z dnia 4.06.20, w której dostosowano wymogi odnośnie realizacji praktyk do zagrożenia epidemicznego: odroczenie terminu zaliczenia realizacji praktyki organizacyjnej, zniesienie obowiązku realizacji praktyki w obiektach SGGW i dopuszczenie alternatywnego sposobu zaliczania praktyki dla studentów 6 semestru.

Organizacja i nadzór nad realizacją praktyk odbywa się w oparciu o formalnie przyjęte i opublikowane zasady obejmujące wskazanie osób, które odpowiadają za organizację i nadzór oraz określenie ich zadań i odpowiedzialności, kryteria, które muszą spełniać placówki, w których studenci odbywają praktyki, reguły zatwierdzania miejsca odbywania praktyki samodzielnie wybranego przez studenta, procedurę potwierdzania efektów uczenia się uzyskanych w miejscu pracy, zadania opiekunów praktyk w miejscu ich odbywania oraz zakres współpracy osób nadzorujących z opiekunami praktyk i sposoby komunikowania się. Treści programowe, wymiar i punktacja ECTS, a także umiejscowienie w planie studiów i dobór miejsc praktyk na wizytowanym kierunku umożliwiają osiągnięcie przez studentów efektów uczenia się. Metody weryfikacji i oceny osiągnięcia przez studentów efektów kształcenia się, a także sposób dokumentowania przebiegu praktyk i realizowanych w ich trakcie zadań są w zasadzie trafnie dobrane chociaż wątpliwości może budzić ograniczenie się do kontroli dokumentów bez weryfikacji ustnej. Ocena osiągnięcia efektów uczenia się dokonywana przez opiekuna ma charakter

ogólny bez wyznaczonych kryteriów i stopniowania oceny. Kompetencje i doświadczenie oraz kwalifikacje koordynatora ds. praktyk nie budzą wątpliwości. Infrastruktura i wyposażenie miejsc odbywania praktyk są zgodne z potrzebami procesu uczenia się, umożliwiając osiągnięcie efektów uczenia się oraz prawidłową realizację praktyk. Sylabus praktyk jest skonstruowany prawidłowo i uwzględnia podstawowe elementy. Warto jednak rozważyć bardziej precyzyjne przygotowanie kart przedmiotu.

Zajęcia na studiach stacjonarnych odbywają się według tygodniowego rozkładu zajęć i trwają od poniedziałku do piątku na studiach I stopnia, a na studiach II stopnia od poniedziałku do czwartku. Niektóre przedmioty są realizowane nie przez 15 tygodni, ale w sposób skomasowany od 5. do 8. tygodni lub naprzemiennie np. co dwa tygodnie. Zajęcia na studiach niestacjonarnych odbywają się w formie 8. zjazdów od piątku do niedzieli, przy czym w piątek rozpoczynają się najwcześniej o godzinie 12.00. Rozplanowanie zajęć jest zgodne z zasadami higieny pracy i pozostawia studentom czas na pracę własną. Zgodnie z programem studiów I stopnia studenci w sesjach egzaminacyjnych są zobowiązani do zdawania od dwóch do ośmiu egzaminów. Tak duża liczba egzaminów jest znacznym obciążeniem dla studenta i nie jest zgodna z zasadami higieny pracy. Szczególnie niewłaściwym jest, aby student w sesji po pierwszym semestrze pierwszego roku studiów zdawał 8! egzaminów. Podobna uwaga dotyczy studiów II stopnia, gdzie po pierwszym semestrze przewidziano 7 egzaminów, a także studiów niestacjonarnych I stopnia, na których mimo rozłożenia czasu studiów na cztery semestry, w sesji po pierwszym semestrze zaplanowano 6 egzaminów. Rekomenduje się weryfikację programu studiów w celu ograniczenia liczby egzaminów, szczególnie dla studentów I roku.

Propozycja oceny stopnia spełnienia kryterium 2 - kryterium spełnione

Uzasadnienie

Treści programowe odnoszą się do dyscypliny zootechnika i rybactwo, do której przyporządkowano oceniany kierunek oraz są zgodne z aktualnym stanem wiedzy w zootechnice i zakresie badań naukowych prowadzonych przez nauczycieli. Dobór treści odpowiada zakładanej sylwetce absolwenta i uwzględnia potrzeby otoczenia społeczno-gospodarczego. Poszczególne przedmioty są realizowane we właściwej kolejności. Czas trwania studiów, nakład pracy mierzony liczbą punktów ECTS uzyskiwanych podczas zajęć w Uczelni, jak również pracy własnej studenta pozwala na uzyskiwanie efektów uczenia się. Liczba godzin wymagających bezpośredniego udziału nauczyciela lub innych osób prowadzących zajęcia, sekwencja zajęć w planie studiów oraz liczba zajęć z przedmiotów humanistyczno-społecznych jest prawidłowa. Studenci mają możliwość indywidualizacji ścieżki kształcenia poprzez wybór przedmiotów fakultatywnych. Studia I stopnia umożliwiają studentom przygotowanie, a studia II stopnia prowadzenie pracy naukowej. W programie studiów ujęto właściwą liczbę godzin z języków obcych. Program studiów nie przewiduje kształcenia na odległość, ale w obecnej sytuacji epidemicznej nauczanie odbywa się w tej formie. Zajęcia on line są prowadzone prawidłowo. Studenci studiów I stopnia odbywają dwie praktyki zawodowe. Cel i koncepcja praktyk są zgodne z efektami uczenia się zakładanymi dla kierunku. Stosowane są prawidłowe metody kształcenia – podawcze, ale także aktywizujące studentów. Plan studiów jest skonstruowany prawidłowo zgodnie z zasadami higieny pracy. Zwraca jednak uwagę zbyt duża liczba semestralnych egzaminów, szczególnie na I roku studiów pierwszego stopnia.

Dobre praktyki, w tym mogące stanowić podstawę przyznania uczelni Certyfikatu Doskonałości Kształcenia

Zalecenia

Kryterium 3. Przyjęcie na studia, weryfikacja osiągnięcia przez studentów efektów uczenia się, zaliczanie poszczególnych semestrów i lat oraz dyplomowanie

Analiza stanu faktycznego i ocena spełnienia kryterium 3

Zasady rekrutacji na studia w SGGW są określone corocznie w uchwale Senatu. Uchwała dotyczy warunków, trybu oraz sposobu przeprowadzenia postępowania rekrutacyjnego na jednolite studia magisterskie, studia pierwszego stopnia i studia drugiego stopnia prowadzonych w formie studiów stacjonarnych i niestacjonarnych. W uchwale określa się warunki, terminy rekrutacji, skład komisji rekrutacyjnych i ich zadania oraz sposób obliczania punktów, będących podstawą przyjęcia na studia. Kolejność przyjmowania kandydatów na studia w ramach ustalonego przez Senat limitu miejsc ustala się na podstawie list rankingowych.

Podstawą przyjęcia na studia I stopnia są wyniki uzyskane na egzaminie maturalnym (stara matura) lub wyniki uzyskane na egzaminie dojrzałości z przedmiotów wskazanych dla określonych kierunków studiów. Dla kierunku zootechnika wskazano *biologię* albo *chemię* albo *matematykę*. Wiedza i umiejętności z tych przedmiotów gwarantują dobre przygotowanie kandydata do osiągnięcia efektów uczenia się na ocenianym kierunku. Kandydaci będący olimpijczykami stopnia centralnego z przedmiotów kwalifikacyjnych tj. *biologii*, *chemii* lub *matematyki* a także laureaci olimpiady wiedzy ekologicznej, olimpiady wiedzy i umiejętności rolniczych i konkursu „Jak zreformować gospodarstwo mojego ojca” są przyjmowani na studia kierunku zootechnika z pominięciem postępowania kwalifikacyjnego. Kryteria rekrutacji na studia I stopnia są przejrzyste, bezstronne i stwarzają wszystkim kandydatom równe szanse na podjęcie studiów, w tym także osobom z niepełnosprawnością.

O przyjęcie na studia II stopnia mogą ubiegać się osoby posiadające dyplom ukończenia studiów. Uchwała Senatu zakłada ogólnie, że dopuszczalne są rozbieżności pomiędzy osiągniętymi w trakcie studiów I stopnia efektami uczenia się a efektami uczenia się oczekiwanymi od kandydata i wskazuje na możliwość weryfikacji zgodności tych efektów oraz określenia przedmiotów koniecznych do realizacji przez kandydata w trakcie studiów II stopnia, w celu uzupełnienia braków kompetencyjnych. Przedmioty do uzupełnienia są wskazywane podczas rozmowy kwalifikacyjnej, prowadzonej przez komisję rekrutacyjną. Kandydat wyraża pisemną zgodę na uzupełnienie przedmiotów. Na studia II stopnia kierunku zootechnika są przyjmowani kandydaci, którzy ukończyli studia I stopnia na kierunkach zootechnika, hodowla zwierząt towarzyszących i dzikich i rolnictwo. Od kandydatów wymaga się, aby efekty uczenia się osiągnięte na studiach I stopnia były zbieżne z efektami dla studiów kierunku zootechnika. W uchwale Senatu określono kwalifikacje i kompetencje jakie powinien posiadać kandydat. Powinien: znać strukturę i zasady funkcjonowania organizmów roślinnych i zwierzęcych na poziomie komórek, tkanek, pojedynczych organizmów i populacji; mieć wiedzę dotyczącą zachowania zwierząt, właściwego obchodzenia się z nimi oraz utrzymania ich dobrostanu; opisywać zjawiska składające się na funkcjonowanie przyrody żywej na różnych poziomach ich złożoności; opisywać wybrane gatunki zwierząt w różnych ekosystemach z uwzględnieniem ich systematyki; charakteryzować procesy związane ze wzrostem, rozwojem i użytkowaniem zwierząt; wykonywać samodzielnie lub w zespole pod kierunkiem opiekuna proste zadania projektowe

dotyczące hodowli zwierząt i ich użytkowania. Kandydaci są przyjmowani według rankingu wynikającego ze średniej ukończenia studiów. Procedura rekrutacji jest jasna i stwarza równe szanse dla wszystkich kandydatów.

W Uczelni stosowane są jasne procedury potwierdzania efektów uczenia się (PEU) uzyskanych poza systemem studiów, zapewniające właściwą identyfikację efektów uczenia się oraz oceny ich zbieżności z efektami uczenia się dla kierunku zootechnika. Zasady i tryb potwierdzania efektów uczenia się uzyskanych poza systemem studiów określa uchwała Senatu. Potwierdzenia, na wniosek kandydata, dokonuje koordynator przebiegu procesu PEU, powołany przez dziekana. Dzięki PEU student może zaliczyć studentowi nie więcej niż 50% punktów ECTS programu studiów. Podczas wizytacji uzyskano informację, że w ostatnich latach nie przyjęto żadnego kandydata wg ww. procedury.

Warunki i procedury uznawania efektów uczenia się uzyskanych w innej Uczelni określa Regulamin studiów oraz Wydziałowy System Zapewnienia i Doskonalenia Jakości Kształcenia na Wydziale. Student może być przyjęty na studia w SGGW w trybie przeniesienia się z innej uczelni jeśli wypełnił wszystkie obowiązki wynikające z przepisów uczelni, którą opuszcza. Punkty ECTS uzyskane podczas dotychczasowego przebiegu studiów, oceny i moduły mogą zostać uznane w całości w miejsce modułów w programie studiów, na które student się przenosi, pod warunkiem zbieżności efektów uczenia się dla programów studiów w obu uczelniach. W przypadku różnicy efektów uczenia się możliwe jest uznanie części dotychczas realizowanego programu studiów i wskazanie modułów koniecznych do uzupełnienia. Decyzję w ww. sprawach podejmuje właściwy prodziekan. Przyjęte procedury zapewniają identyfikację efektów uczenia się i uznawania ich zbieżności z efektami określonymi w programie studiów.

Zasady i procedury dyplomowania zostały określone w Regulaminie studiów, zarządzeniu Rektora w sprawie wytycznych dotyczących przygotowania prac dyplomowych oraz w Wydziałowym Systemie Zapewnienia i Doskonalenia Jakości Kształcenia. Praca inżynierska (I stopień) lub magisterska (II stopień) wykonywana jest pod opieką nauczyciela akademickiego posiadającego tytuł naukowy profesora lub stopień doktora habilitowanego. Za zgodą Rady Wydziału (obecnie Rady Programowej) opiekunem może być także doktor, także spoza Uczelni. Proces dyplomowania obejmuje wykonania przez studenta pracy dyplomowej, ocenę pracy wykonaną przez opiekuna i recenzenta oraz egzamin dyplomowy. Tematyka prac zarówno inżynierskich jak i magisterskich jest związana z działalnością badawczą w zakresie dyscypliny zootechnika i rybactwo, do której przyporządkowano oceniany kierunek. Potwierdza to analiza tytułów prac dyplomowych wykonanych w ostatnich dwóch latach, a także ogląd 12 losowo wybranych prac dyplomowych, wykonany przez zespół oceniający podczas wizytacji. Ocena prac wykazała, że ich tematyka ściśle odpowiada treściom programowym kierunku zootechnika. Prace inżynierskie koncentrują się na rozwiązywaniu konkretnych zadań praktycznych, oparte są na przeprowadzonych doświadczeniach i weryfikują kompetencje inżynierskie. Jedynie jedna z ocenianych prac nie spełniała warunków stawianych pracom inżynierskim. Nie była bowiem projektem, ani ekspertyzą opartą na badaniach własnych lub kwerendzie literatury. Rekomenduje się opracowanie systemu weryfikacji prac inżynierskich już na etapie wypełniania karty dyplomanta. Prace magisterskie mają charakter badawczy i są w większości na dobrym bądź bardzo dobrym poziomie. Wyniki najwartościowszych prac są publikowane w czasopiśmie naukowych.

Warunkiem dopuszczenia do egzaminu dyplomowego jest zaliczenie wszystkich przedmiotów objętych planem studiów oraz uzyskanie pozytywnej oceny z pracy dyplomowej. Egzamin dyplomowy jest egzaminem ustnym i odbywa się przed trzyosobową komisją powołaną przez prodziekana. W jej skład wchodzi prodziekan (lub osoba wyznaczona przez prodziekana (ze stopniem co najmniej doktora habilitowanego), recenzent pracy oraz członek komisji pełniący funkcję egzaminatora. Egzamin

inżynierski i magisterski rozpoczyna prezentacja pracy wraz z dyskusją. Następnie student odpowiada na dwa pytania. W przypadku egzaminu inżynierskiego jedno pytanie dotyczy zakresu przedmiotów kierunkowych, a drugie przedmiotów fakultatywnych. Na egzaminie magisterskim pierwsze pytanie dotyczy szeroko rozumianego obszaru pracy dyplomowej, a drugie z treści programowych studiów II stopnia. Pytania są losowane spośród zakresu zagadnień zaopiniowanych przez Radę Programową, lista zagadnień jest opublikowana na stronie internetowej i jest dostępna dla studentów. Analiza pytań wskazuje, że są one zgodne z treściami studiów na kierunku. Są trafne, specyficzne dla kierunku i umożliwiają potwierdzenie osiągnięcia przez studentów efektów uczenia na zakończenie studiów. Z oceny wybranych protokołów egzaminacyjnych wynika, że rzeczywiście studenci podczas egzaminu losują pytania. Zapewnia to równe traktowanie wszystkich studentów podczas egzaminu dyplomowego.

Ogólne zasady weryfikacji i oceny osiągnięcia przez studentów efektów uczenia się oraz postępów w procesie uczenia się określa Regulamin studiów, w szczególności warunki zaliczania semestru i roku oraz poszczególnych modułów, zasady otrzymywania wpisów na kolejny semestr, obowiązującą skalę ocen. Zaliczenie modułu odbywa się na podstawie oceny potwierdzającej osiągnięcie przez studenta wszystkich zakładanych dla modułu efektów uczenia się i jest równoznaczne z przyznaniem punktów ECTS w liczbie przypisanej danemu modułowi w programie studiów. Wyniki zaliczeń podawane są do wiadomości studenta przed ich zatwierdzeniem. W przypadku niezaliczenia modułu przez studenta lub gdy istnieje podejrzenie co do nieprawidłowości w toku przeprowadzania zaliczenia modułu student może złożyć umotywowany wniosek o zaliczenie komisyjne. W skład komisji wchodzi: prodziekan, dwóch nauczycieli akademickich oraz przedstawiciel samorządu studenckiego oraz ewentualnie jako obserwator osoba wskazana przez studenta. O wyniku zaliczenia decyduje większość członków komisji. Zgodnie z Regulaminem studiów student ma prawo do wglądu do pisemnych prac mających wpływ na zaliczenie i ocenę końcową modułu oraz do oceny pracy dyplomowej dokonanej przez opiekuna i recenzenta pracy. W opinii zespołu oceniającego przyjęte zasady weryfikacji i oceny efektów uczenia się umożliwiają równe traktowanie studentów w procesie weryfikacji, zapewniają bezstronność i rzetelność procesu, określają zasady przekazywania studentom informacji zwrotnej o wynikach weryfikacji, a także opisują proces postępowania w sytuacjach konfliktowych.

Szczegółowe zasady weryfikacji efektów uczenia się określa w sylabusie nauczyciel odpowiedzialny za przedmiot (koordynator przedmiotu). Sylabusy są dostępne dla studentów na stronie internetowej Wydziału. Jak wykazała analiza sylabusów, metody weryfikacji są uzależnione od specyfiki przedmiotu. Stosowane są tradycyjne dla szkolnictwa wyższego egzaminy pisemne i ustne, testy wyboru, kolokwia weryfikujące efekty uczenia się w zakresie wiedzy, ale także bardzo szeroko metody pozwalające ocenić efekty w zakresie umiejętności i kompetencji społecznych. Są to sprawozdania pisemne z wykonanych ćwiczeń, prezentacje przygotowywane na zadany temat, dyskusja, ocena aktywności na zajęciach, ocena eksperymentów wykonanych na ćwiczeniach, praktyczne rozpoznawanie roślin paszowych i pasz, ocena organoleptyczna pasz, zadania obliczeniowe, referaty problemowe, ocena projektu, wykonanie oceny pokroju zwierząt, wykonanie zabiegów pielęgnacyjnych (np. koni), ocena sporządzonych dawek pokarmowych, sprawozdania z ćwiczeń terenowych, dziennik praktyk, ocena konspektu pracy dyplomowej (seminaria). Kończącą weryfikacją efektów uczenia się jest egzamin dyplomowy. Przyjęte metody, szczególnie o charakterze projektów i ekspertyz, weryfikują także kompetencje inżynierskie (studia I stopnia). Stosowane metody są różnorodne, stymulują studentów do samodzielnej pracy i pełnienia aktywnej roli podczas pracy w zespołach, wymuszające aktywność studenta, umożliwiają ocenę przygotowania i udziału w pracy naukowej. Zastrzeżenie budzi weryfikacja efektów uczenia się na przedmiocie zasady postępowania ze zwierzętami. Zakłada się tu

weryfikację na podstawie obecności na zajęciach, co w żaden sposób nie pozwala na ocenę uzyskanych efektów. Rekomenduje się dokonać zmiany sposobu oceny.

Zespół oceniający ocenił prace etapowe z 7. przedmiotów. Analiza wykazała, że ich tematyka mieści się w zakresie treści programowych kierunku zootechnika. Przeprowadzone kolokwia i egzaminy, obecnie głównie on-line weryfikują efekty uczenia się w zakresie wiedzy, są ocenione rzetelnie i obiektywnie. Efekty w zakresie umiejętności studenci uzyskują wykonując indywidualne zadania np. układając dawki pokarmowe dla zwierząt gospodarskich (przedmiot *żywienie zwierząt*), czy wykonując analizę ekonomiczną gospodarstwa rolniczego utrzymującego zwierzęta (przedmiot *zarządzanie gospodarstwem*). Zakres prac etapowych pozwala na weryfikację efektów uczenia się zakładanych dla danego przedmiotu. Z protokołów egzaminów dyplomowych wynika, że zadawane pytania dotyczą efektów uczenia się zakładanych na kierunku i pozwalają na ich weryfikację. Tematyka prac egzaminacyjnych, etapowych, projektów wykonywanych przez studentów jest dostosowana do poziomu studiów i mieści się w dyscyplinie zootechnika i rybactwo.

Studenci posiadają możliwość wglądu do swoich prac zaliczeniowych. Uważają, iż są oceniani obiektywnie i sprawiedliwie. Uczelnia stosuje właściwie dobrane środki i narzędzia dydaktyczne, które wspomagają osiąganie przez studentów efektów uczenia się. Studenci zwracają uwagę na dobre wyposażenie pracowni, które są w pełni wykorzystywane podczas procesu dydaktycznego na potrzeby osiągania zakładanych efektów uczenia się. Podczas spotkania studenci również pozytywnie wyrazili się o kartach przedmiotu (sylabusach). Podkreślają, iż wgląd do kart przedmiotu mają bezpośrednio podczas pierwszych zajęć oraz w formie online.

Propozycja oceny stopnia spełnienia kryterium 3 - kryterium spełnione

Uzasadnienie

Zasady rekrutacji są określone w uchwale Senatu. Są przejrzyste, bezstronne i umożliwiają właściwy wybór kandydatów. Są przyjazne dla kandydatów, także z niepełnosprawnością. W Uczelni stosowane są jasne, ujęte w formę przepisów, zasady potwierdzania efektów uczenia się uzyskanych poza szkolnictwem wyższym. Warunki i procedury uznawania efektów uczenia się uzyskanych w innej uczelni określa Regulamin studiów, a na poziomie Wydziału Wydziałowy System Zapewnienia i Doskonalenia Jakości Kształcenia. Procedury są jasne i nie dyskryminują żadnego kandydata. System dyplomowania (praca dyplomowa, egzamin dyplomowy) jest właściwy dla kierunku zootechnika i pozwala na potwierdzenie efektów uczenia się uzyskanych podczas całego cyklu kształcenia. Ogólne zasady weryfikacji efektów uczenia się określa Regulamin studiów, a szczegółowe procedura dyplomowania oraz metody weryfikacji przedmiotowych efektów uczenia się są określone w sylabusach. Stosowane metody są jasno przedstawione studentom, są różnorodne i stymulują studentów do samodzielnej pracy. Pozwalają na weryfikację przygotowania do pracy naukowej oraz uzyskania kompetencji językowych. Prace dyplomowe, etapowe, projekty potwierdzają możliwość osiągnięcia przez studentów efektów uczenia się, zakładanych dla kierunku.

Dobre praktyki, w tym mogące stanowić podstawę przyznania uczelni Certyfikatu Doskonałości Kształcenia

Zalecenia

Kryterium 4. Kompetencje, doświadczenie, kwalifikacje i liczebność kadry prowadzącej kształcenie oraz rozwój i doskonalenie kadry

Analiza stanu faktycznego i ocena spełnienia kryterium 4

Zajęcia dydaktyczne na kierunku zootechnika o profilu ogólnoakademickim, na studiach I i II stopnia w systemie stacjonarnym i niestacjonarnym są prowadzone przez nauczycieli akademickich, dla których SGGW stanowi podstawowe miejsce pracy. Kadra dydaktyczna to 110 nauczycieli akademickich, w tym: 6 osób z tytułem naukowym profesora, 43 doktorów habilitowanych, 55 osób ze stopniem doktora oraz 6 magistrów. W prowadzenie zajęć zaangażowanych jest także 12 doktorantów, drugiego i trzeciego roku studiów doktoranckich. 62 nauczycieli akademickich reprezentuje dyscyplinę zootechnika i rybactwo i są pracownikami Instytutu Nauk o Zwierzętach (5 prof., 21 dr hab., 30 dr, 6 mgr), a 48 osób (1 prof., 22 dr hab., 25 dr) zatrudnionych jest w innych jednostkach organizacyjnych Uczelni i reprezentują takie dyscypliny naukowe jak: weterynaria (15), technologia żywności i żywienia (13), nauki biologiczne (9), rolnictwo i ogrodnictwo (4), ekonomia i finanse (3), nauki chemiczne (2), nauki farmaceutyczne (1), inżynieria mechaniczna (1). W gronie nauczycieli akademickich realizujących zajęcia na kierunku zootechnika 82 osoby posiadają tytuł zawodowy inżyniera. Należy podkreślić udział interesariuszy zewnętrznych (najczęściej przedstawicieli firm obecnych na rynku zootechniczno-weterynaryjnym) w realizacji dydaktyki. W roku akademickim 2019/2020 przeprowadzono 23 zajęcia z udziałem tych osób.

Dorobek naukowy nauczycieli akademickich prowadzących zajęcia na kierunku zootechnika jest aktualny i udokumentowany. W ostatnich dwóch latach, opublikowali 119 oryginalnych prac twórczych w renomowanych czasopismach naukowych (posiadających IF) oraz 125 prac naukowych, w czasopismach z listy B (MNiSW). Ponadto, w ostatnich 6 latach, nauczyciele akademicy byli współautorami 34 opracowań dydaktycznych, głównie podręczników, skryptów i przewodników, wykorzystywanych w kształceniu studentów na kierunku zootechnika. W ramach pracy naukowej prowadzili 33 projekty finansowane ze środków zewnętrznych (m.in. z: NCN, MNiSW, NCBiR, MRiRW, COST, Horyzont 2020). Dowodem aktywności naukowej pracowników, w ostatnich sześciu latach, było uzyskanie 19 patentów (w tym: pięciu w 2019 r. oraz dziewięciu w 2018 r.), a także przedłożenie 26 zgłoszeń patentowych. W latach 2014-2019, 24 osoby związane z kształceniem na kierunku zootechnika uzyskały stopień naukowy doktora habilitowanego, a 18 osób stopień doktora. W 2020 roku dwóch pracowników otrzymało tytuł naukowy.

O osiągnięciach kadry naukowej Instytutu Nauk o Zwierzętach (INZ) świadczą również nagrody Rektora SGGW. W latach 2014-2019 uzyskano 27 nagród indywidualnych oraz 123 nagrody zespołowe (w tym 86 naukowych, 14 dydaktycznych, 23 organizacyjne). W ostatnich 6 latach troje pracowników otrzymało stypendia MNiSW, przyznawane młodym, wybitnym naukowcom, o imponującym dorobku naukowym w skali międzynarodowej. Wielu pracowników za działalność naukowo-dydaktyczną, zostało odznaczonych i wyróżnionych na szczeblu ogólnopolskim.

Kadra dydaktyczna wykazuje dużą stabilność, a znaczny odsetek profesorów i doktorów habilitowanych (46%) zapewnia studentom możliwość uzyskiwania wysokich kompetencji związanych z działalnością naukową. Obciążenie godzinowe nauczycieli akademickich pracą dydaktyczną jest zgodne z wymaganiami. Struktura kwalifikacji kadry, jej liczebność w stosunku do liczby studentów

(współczynnik dostępności dydaktycznej wynosi 1:3) oraz kompetencje dydaktyczne (potwierdzone również przez zespół oceniający w trakcie hospitacji) umożliwiają prawidłową realizację zajęć.

Podsumowując należy stwierdzić, że szerokie spektrum reprezentowanych dyscyplin oraz dorobek naukowy i kompetencje dydaktyczne kadry, stanowią gwarancję prawidłowej realizacji zajęć, osiągania przez studentów założonych efektów uczenia się, w tym nabywania kompetencji badawczych oraz osiągania przez Uczelnię celów kształcenia.

Zajęcia z wykorzystaniem metod kształcenia na odległość, do początku semestru letniego 2019/2020 r., były prowadzone w ograniczonym stopniu – realizowano tylko szkolenia biblioteczne oraz szkolenie w zakresie BHP. W związku z sytuacją epidemiczną, od marca 2020 roku, pracownicy zostali zobligowani do prowadzenia zajęć z wykorzystaniem technik kształcenia na odległość lub do kształcenia hybrydowego. Władze Uczelni i Wydziału z dużym zaangażowaniem i w sposób profesjonalny podeszły do przygotowania i wsparcia nauczycieli akademickich. Od kwietnia 2020 roku na Uczelni została udostępniona platforma MS Teams, zaczęto organizować szkolenia (dla dużych grup pracowników, do 250 osób), a następnie osoby przeszkolone dzieliły się wiedzą dotyczącą funkcjonowania systemu kształcenia zdalnego z innymi (szkolenia wewnętrzne). Należy docenić zaangażowanie władz Uczelni i Dyrektora INZ, we wsparcie sprzętowe pracowników – zakup sprzętu komputerowego z dodatkowym wyposażeniem. Kolejny cykl szkoleń, dotyczących wykorzystania platform internetowych umożliwiających kształcenia zdalne, rozpoczęto we wrześniu 2020 roku. Można więc założyć, że do rozpoczęcia roku akademickiego 2020/2021 nauczyciele akademicy realizujący zajęcia na kierunku zootechnika zostali przygotowani do prowadzenia zajęć w formie zdalnej (lub hybrydowej).

Polityka kadrowa prowadzona na Uczelni i Wydziale jest transparentna, sprzyja rozwojowi kadry oraz podnoszeniu kwalifikacji naukowych i kompetencji dydaktycznych. Dobór nauczycieli akademickich i innych osób prowadzących zajęcia na kierunku zootechnika uwzględnia przede wszystkim ich dorobek naukowy oraz doświadczenie i osiągnięcia dydaktyczne.

W Uczelni został wprowadzony system oceny wszystkich nauczycieli akademickich, w skład którego wchodzi, m.in.: okresowa ocena pracowników, ocena dokonywana przez studentów oraz hospitacje zajęć. W ocenie okresowej uwzględnia się osiągnięcia naukowe, organizacyjne i dydaktyczne. Przy ocenie osiągnięć dydaktycznych istotnymi kryteriami są, m.in.: prowadzenie zajęć w języku obcym, prowadzenie zajęć z wykorzystaniem metod i technik kształcenia na odległość, uzyskanie uprawnień zawodowych w zakresie dydaktyki prowadzonej na Wydziale, uzyskanie grantu dydaktycznego, którego beneficjentem są studenci, prowadzenie zajęć dydaktycznych w uczelni zagranicznej.

Studencka ocena nauczycieli dotyczy jakości kształcenia. Na koniec semestru studenci mają możliwość oceny przedmiotu i osoby prowadzącej zajęcia. Mogą wypełnić elektroniczną, wystandaryzowaną, anonimową ankietę (przedmiotu, przedmiotu – język obcy, przedmiotu – wychowanie fizyczne). Ankiety te są przekazywane osobom zainteresowanym do wglądu i akceptacji, a ponadto są wykorzystywane przez władze Wydziału i Uczelni do bieżącej i okresowej oceny pracowników. Inną formą oceny nauczycieli akademickich jest, przeprowadzany przez Samorząd Studentów, plebiscyt Mistrzowie Edukacji, mający na celu wyłonienie najlepszych dydaktyków. Należy podkreślić, że laureatami plebiscytu byli wielokrotnie pracownicy INZ. Ponadto, na wizytowanym kierunku, systematycznie prowadzone są hospitacje zajęć przez Wydziałowy Zespół ds. Jakości Kształcenia. Dobrą praktyką jest włączanie jednego studenta, spośród obecnych na Sali w trakcie hospitacji, do zespołu sporządzającego protokół, z pełnymi prawami członka zespołu. Wyniki oceny jakości dydaktyki danego pracownika (zarówno studenckiej jak i wynikającej z hospitacji, a także prowadzonej okresowo i na bieżąco przez przełożonych) są bardzo ważnym elementem polityki kadrowej Uczelni/Wydziału.

Priorytetem w polityce kadrowej władz Wydziału jest zatrudnianie najlepszych kandydatów oraz zapewnienie wszystkim pracownikom wszechstronnego wsparcia w rozwoju naukowym. Wspieranie kompetencji badawczych i dydaktycznych jest również celem polityki kadrowej władz Uczelni. Rektor SGGW, w 2017 roku, wprowadził zasadę okresowego zwiększania wynagrodzenia pracownikom (przez okres 12 miesięcy), których osiągnięcia naukowe i dydaktyczne znacząco wpływają na rozwój, promocję oraz prestiż SGGW. Z tej formy wsparcia skorzystały 4 osoby prowadzące zajęcia na kierunku zootechnika (2 osoby w 2018 r., 2 w 2019 r.). W roku 2019 utworzony został „System wsparcia” finansowego (jednorazowego) dla naukowców i zespołów badawczych SGGW, które złożyły wnioski o dofinansowanie projektów badawczych w ramach otwartych konkursów zewnętrznych. Ponadto, na wsparcie wyjazdów zagranicznych (naukowych, dydaktycznych), nauczyciele mogą korzystać z programów Erasmus+ i CEEPUS, także ze środków Własnego Funduszu Stypendialnego SGGW oraz Narodowej Agencji Wymiany Akademickiej. Kadra naukowo-dydaktyczna może również korzystać ze środków finansowych projektu „Sukces z natury” (dotyczącego podniesienia jakości zarządzania procesem kształcenia i jakości nauczania na SGGW) czy programu WELCOME TO POLAND (dotyczącego podniesienia potencjału organizacyjnego SGGW w zakresie obsługi studentów i kadry z zagranicy).

Na Wydziale prowadzona jest polityka przeciwdziałania mobbingowi, dyskryminacji i wszelkim przejawom nieetycznego postępowania w procesie dydaktycznym i życiu społecznym. Zgodnie z obowiązującymi procedurami, zachowanie nieetyczne może być zgłaszane przez studentów i/lub pracowników do osób funkcyjnych (Dziekana, Prodziekana, Koordynatora ds. Jakości Kształcenia, Opiekuna roku), a w przypadku studentów również przedstawione w anonimowej ankiecie po zakończeniu kursu. Zgłaszane konflikty i incydenty rozwiązuje Dziekan Wydziału, który po otrzymaniu informacji jest zobowiązany w trybie natychmiastowym podjąć postępowanie zgodne z instrukcjami: (i) Postępowanie w przypadku nieetycznego zachowania osoby prowadzącej zajęcia, (ii) Postępowanie w przypadku naruszenia przepisów obowiązujących w SGGW oraz za czyny uchybiające godności studenta, stanowiącymi załączniki do Wydziałowego Systemu Zapewniania i Doskonalenia Jakości Kształcenia. Na Wydziale Hodowli, Bioinżynierii i Ochrony Zwierząt SGGW, w ocenianym okresie, takich konfliktów nie odnotowano, co potwierdzili obecni na spotkaniach w trakcie oceny programowej, zarówno nauczyciele akademicki, jak i studenci.

Propozycja oceny stopnia spełnienia kryterium 4 - kryterium spełnione

Uzasadnienie

Nauczyciele akademicki prowadzący zajęcia na kierunku zootechnika są zatrudnieni w SGGW, jako podstawowym miejscu pracy. Posiadają aktualny, udokumentowany i znaczący dorobek naukowy. Badania mieszczą się głównie w dyscyplinie zootechnika i rybactwo, ale także w dyscyplinach merytorycznie powiązanych, m.in.: weterynaria, technologia żywności i żywienia, nauki biologiczne, rolnictwo i ogrodnictwo. Zróżnicowana tematyka badawcza umożliwia studentom szeroki wybór tematyki prac dyplomowych i włączanie się w proces działalności naukowej. Kadra posiada niekwestionowane kompetencje dydaktyczne, umożliwiające prawidłową realizację zajęć, w tym nabywanie przez studentów kompetencji przygotowujących do prowadzenia działalności naukowej i/lub udziału w tej działalności. Większość nauczycieli akademickich (76%) posiada tytuł zawodowy inżyniera, co sprzyja uzyskiwaniu przez studentów kompetencji inżynierskich. Nauczyciele akademicki są również autorami/współautorami licznych publikacji dydaktycznych wykorzystywanych w procesie kształcenia. Struktura kwalifikacji kadry, współczynnik dostępności dydaktycznej oraz obciążenia godzinowe umożliwiają prawidłową realizację zajęć. Nauczyciele akademicki podlegają

systematycznej ocenie dokonywanej przez studentów. Każda forma oceny jest wykorzystywana przez władze Wydziału do doskonalenia procesu kształcenia. Wyniki ankiet stanowią także integralną część okresowej oceny pracowników naukowo-dydaktycznych i dydaktycznych. Polityka kadrowa prowadzona na Wydziale jest czytelna i mobilizująca. Transparentna polityka sprzyja rozwojowi kadry – podnoszeniu kwalifikacji naukowych i kompetencji dydaktycznych. Polityka kadrowa obejmuje również procedury rozwiązywania konfliktów i prawidłowego reagowania na różne formy dyskryminacji.

Dobre praktyki, w tym mogące stanowić podstawę przyznania uczelni Certyfikatu Doskonałości Kształcenia

Zalecenia

Kryterium 5. Infrastruktura i zasoby edukacyjne wykorzystywane w realizacji programu studiów oraz ich doskonalenie

Analiza stanu faktycznego i ocena spełnienia kryterium 5

Wydział Hodowli, Bioinżynierii i Ochrony Zwierząt dysponuje infrastrukturą dydaktyczno-naukową adekwatną do potrzeb kształcenia na kierunku zootechnika. Większość zajęć odbywa się w budynku głównym Wydziału, zlokalizowanym w obrębie kampusu Uczelni. Do dyspozycji studentów znajdują się tu dwie sale wykładowe (każda na 240 osób, z możliwością ich połączenia), dwie sale dydaktyczne 60-cio osobowe oraz 12 sal 32-osobowych. Ponadto jednostki organizacyjne Instytutu Nauk o Zwierzętach dysponują 12 salami seminaryjnymi (o pojemności od 16 do 60 miejsc). Istnieje również możliwość wykorzystania na cele dydaktyczne 50-cio osobowej sali posiedzeń Rady Dyscypliny. Wszystkie sale wykładowe i seminaryjne są wyposażone w sprzęt audiowizualny, komputery z oprogramowaniem i dostępem do sieci Internet, ekrany, tablice itp. Zajęcia odbywają się również w salach dydaktycznych innych Wydziałów (Rolnictwa i Biologii, Medycyny Weterynaryjnej, Technologii Żywności, Inżynierii Produkcji), których pracownicy prowadzą zajęcia na wizytowanym kierunku.

Ćwiczenia laboratoryjne oraz inne formy kształcenia związanego z działalnością naukową, prowadzone są w laboratoriach wszystkich jednostek organizacyjnych INZ, w pełni wyposażonych w specjalistyczną aparaturę, specyficzną do rodzaju prowadzonych zajęć. Są to: sala laboratoryjna (10-cio stanowiskowa) w Katedrze Genetyki i Ochrony Zwierząt, wyposażona w specjalistyczny sprzęt do badań molekularnych; 2 sale laboratoryjno-dydaktyczne na 30 osób każda, przy Samodzielnym Zakładzie Ichtiologii i Biotechnologii w Akwakulturze; 2 sale laboratoryjno-dydaktyczne do zajęć z zoologii; sala laboratoryjno-dydaktyczna przy Samodzielnej Pracowni Żywienia Zwierząt; pracownia komputerowa Samodzielnej Pracowni Żywienia Zwierząt (15 stanowisk komputerowych ze specjalistycznym oprogramowaniem); dwie sale komputerowe (15 i 20 stanowiskowe, wyposażone w zestawy komputerowe, projektor multimedialny, drukarkę laserową, magnetowid, telewizor, przystawkę do komputera, mikroskop, skaner Prima). Do prowadzenia zajęć wykorzystywane są również sale laboratoryjne innych jednostek organizacyjnych Uczelni (poza strukturą INZ), których pracownicy realizują zajęcia na kierunku zootechnika. Są to: laboratorium biochemii w Katedrze Biochemii Wydziału Biologii i Rolnictwa, laboratorium chemii w Katedrze Chemii Wydziału Technologii Żywności,

pracownia fizyczna w Katedrze Fizyki na Wydziale Technologii Drewna, pracownia histologiczna w Zakładzie Histologii i Embriologii na Wydziale Medycyny Weterynaryjnej, sala laboratoryjna fizjologii zwierząt w Katedrze Nauk Fizjologicznych na Wydziale Medycyny Weterynaryjnej, sala sekcyjna w Zakładzie Anatomii Porównawczej i Klinicznej na Wydziale Medycyny Weterynaryjnej, pracownia mikrobiologii Katedry Nauk Przedklinicznych Wydziału Medycyny Weterynaryjnej, sala dydaktyczna Katedry Agronomii na Wydziale Rolnictwa i Biologii.

Wszyscy studenci mogą korzystać również z aparatury badawczej poszczególnych jednostek INZ, zarówno podczas realizacji prac dyplomowych, a także w ramach badań naukowych lub podczas realizacji projektów badawczych kół naukowych. Studenci mogą korzystać ze specjalistycznej infrastruktury badawczej i związanego z nią oprogramowania po uprzednim przeszkoleniu przez pracowników oraz pod ich nadzorem i w godzinach ich pracy. Laboratoriami dysponują wszystkie jednostki organizacyjne Wydziału.

Katedra Genetyki i Ochrony Zwierząt dysponuje trzema pracowniami: genetyki molekularnej, cytogenetyki, a także oceny oraz konserwacji nasienia (Bank Genów Żubra). Laboratorium tej katedry wyposażone jest m.in. w: analizator genetyczny ABI 3500, RealTime PCR system ABI 7500, termocyklery gradientowe, automatyczną stację do izolacji kwasów nukleinowych, aparaturę do elektroforezy w żelach agarozowych i poliakrylamidowych wraz z systemem analizy, homogenizator tkanek, mikroskop do podstawowych badań cytogenetycznych, automatyczny analizator nasienia, stację do zamrażania nasienia w słomkach. Samodzielny Zakład Ichtiologii i Biotechnologii w Akwakulturze posiada trzy pracownie: embriologii i histologii zwierząt, genetyki molekularnej oraz podchowalnię doświadczalną ryb. Ich wyposażenie stanowią m.in.: mikroskop Nikon Eclipse 90i z programem do analizy obrazu NIS Elements, mikroskop Nikon Eclipse TS100 z programem do analizy obrazu, mikroskop Nikon SMZ 1000 z mikromanipulatorem Narishige IM-9B, mikrotom Leica RM2265, mikrotom MicroTec Cut 4050, ultramikrotom RMC Products Power Tome XL, kriostat Leica CM 1900UV, karuzelowy procesor tkankowy Leica TP 1020, centrum do zatapiania Microm EC 350-2, barwiarka automatyczna Leica Autostainer XL, zestawy do Real-Time PCR, spektrofotometri, aparat do WesterBlot wraz z aparatem do transferu mokrego, aparaturę do elektroforezy pionowej i poziomej. Katedra Hodowli Zwierząt dysponuje 3 laboratoriami. W skład Laboratorium Oceny Jakości Mleka i Mięsa, wchodzi 4 pracownie (fizyko-chemiczna, mikrobiologiczna, chromatograficzna, biotechnologii). Wyposażenie laboratorium stanowią m.in.: licznik Somacount 150, analizator MilkoScan FT 120, WASP do automatycznego posiewu spiralnego na płytkach Petriego i licznik CounterMat wyposażony w kamerę wideo, chromatograf cieczowy Agilent 1100 wyposażony w pompę gradientową, autosampler na 100 próbek, detektor UV-Vis i specjalistyczne kolumny kapilarne, kolekcjoner frakcji, chromatograf gazowy Agilent 7890A z podajnikiem automatycznym na 150 próbek, wyposażony w detektor FID i specjalistyczne kolumny kapilarne, analizator płytkowy Infinite M200 Pro. Laboratorium oceny Mięsa i Jaj wyposażone jest m.in. w: elektroniczną aparaturę do oceny jakości jaj Egg analyzer ORKA Food Technology, liofilizator (typ Alpha – 1), aparat do określenia barwy mięsa, planimetr HAFF, aparaty wylęgowe, mikroskop NIKON Eclipse E-200 z systemem ciemnego pola, kontrastu fazowego, cyfrowej dokumentacji i analizy obrazu, analizator biochemiczny Accent-200. Wyposażenie Laboratorium Oceny Jakości Produktów Owczych stanowią m.in.: analizator FoodScantmLab, mikroskop Nikon Eclipse 50i, spektrofotometr BIOMATE TM, czytnik mikroplatek WHY101TX, kolorymetr Konica Minolta CR-400, pH- metr, Lanametr, Aparat Air-flow.

Samodzielna Pracownia Żywienia Zwierząt posiada pracownię analiz chemicznych oraz pracownię analizy krwi, wyposażone m.in. w sprzęt analityczny firmy Tecator (CYCLOTEC, SOXTEC, FIBERTEC, KIEJTEC), kalorymetr, analizator biochemiczny firmy Johnson & Johnson. Samodzielna Pracownia

Pszczelnictwa dysponuje trzema pracownikami: wychowu matek pszczelich, sztucznego unasieniania matek pszczelich oraz jakości produktów pszczelich. Jej wyposażenie stanowi sprzęt specjalistyczny, a także inkubatory, waga laboratoryjna, autoklaw, sprzęt do wychowu matek, mikroskopy stereoskopowe MST 131, mikroskopy MB 30 z kontrastem fazowym, aparaty do unasieniania matek. Katedra Biologii Środowiska Zwierząt dysponuje trzema pracownikami: higieny zwierząt, analizy metali ciężkich oraz zoologiczną. Wyposażenie aparaturowe tych pracowni stanowią m.in. termohigrometry, anemometry, luksomierze, sonometry, analizator śladów rtęci AMA 254, mikroskopy dwuokularowe, binokulary, boks do prowadzenia hodowli i badań owadów i dżdżownic.

Powyższe dane jednoznacznie wskazują, że wyposażenie laboratoriów i pracowni INZ jest nowoczesne i specjalistyczne, gwarantuje wykonywanie badań na najwyższym poziomie, co sprzyja wysokiemu poziomowi kształcenia studentów na kierunku o profilu ogólnoakademickim, w tym uzyskiwaniu kompetencji związanych z przygotowaniem do prowadzenia działalności badawczej i/lub udziału w tej działalności.

Zajęcia z języków obcych odbywają się w salach dydaktycznych Studium Praktycznej Nauki Języków Obcych, wyposażonych w sprzęt audiowizualny, podręczną bibliotekę i laboratorium SITA.

Zajęcia z wychowania fizycznego odbywają się w obiektach sportowych SGGW, zlokalizowanych na terenie kampusu. Do dyspozycji pracowników Studium Wychowania Fizycznego i Sportu są m.in. 3 sale sportowe, 3 korty tenisowe, dwie sale do aerobiku, basen, siłownia, solarium, sauny.

SGGW dysponuje bardzo dobrym zapleczem do realizacji zajęć praktycznych. Studenci kierunku zootechnika mogą korzystać ze zwierzętarni zlokalizowanych na terenie kampusu: dwóch wylęgarni i podchowalni raków; myszarni, w której w systemie konwencjonalnym aktualnie utrzymywane są m.in. myszy (420 osobników) i myszokoczki (około 20 osobników); dwóch zwierzętarni przeznaczonych do utrzymania i hodowli wybranych grup bezkręgowców; sali akwarystycznej, w której oprócz kolekcji ryb ozdobnych możliwe jest prowadzenie doświadczeń z udziałem egzotycznych ryb akwariowych; podchowalni ryb z zamkniętym obiegiem wody, w której możliwe jest prowadzenie doświadczeń na embrionach, larwach, stadiach młodocianych oraz dorosłych rybach słodkowodnych oraz morskich; przepiórkarni, aktualnie ze stadem 572 przepiórek linii japońskiej i węgierskiej oraz pracowni herpetologicznej w której utrzymywane są 33 węże różnych gatunków.

Niezastąpioną bazę dla praktycznego kształcenia zootechników stanowią Zakłady doświadczalne oraz stajnia dydaktyczna. W ramach ZD funkcjonują: (i) ferma drobiu (dwie hale odchowu kurcząt mięsnych, każda na 1000 sztuk, 1 hala kur niosek na 480 szt., 1 hala dla drobiu ozdobnego na 800 szt. – aktualnie na fermie utrzymywanych jest 1000 kurcząt broilerów, 233 kury nioski oraz kolekcja 50 kur ozdobnych), (ii) ferma trzody chlewnej (ze stanowiskami dla 10 loch z prosiętami oraz 96-oma indywidualnymi kojcami dla tuczników – aktualnie na fermie utrzymywane są 4 lochy, 1 knur, 17 tuczników i 35 prosiąt), (iii) ferma owiec i kóz (gdzie utrzymywanych jest 130 owiec 5 ras, objętych Programem Ochrony Zasobów Genetycznych Zwierząt Gospodarskich oraz 17 kóz rasy burskiej), (iiii) ferma bydła mlecznego (z pogłowie 740 zwierząt w tym znajduje się około 350 wysokowydajnych krów mlecznych), (iiiii) ferma królików (posiadająca 35 stanowisk dla samic, 5 stanowisk dla samców oraz 80 klatek do odchowu królików – aktualnie na fermie utrzymywanych jest 12 samic i 50 młodych królików nowozelandzkich), (iiiii) zwierzętarnia do badań in vitro na gryzoniach (posiadająca 60 klatek bytowych i 24 metaboliczne) oraz kurach i przepiórkach (108 klatek), wraz z salą sekcijną. W dydaktyce na kierunku zootechnika (ale również w celach rekreacyjnych) wykorzystuje się w pełni wyposażoną w sprzęt jeździecki stajnię z krytą ujeżdżalnią, położoną w niewielkiej odległości od kampusu uczelni. W stajni utrzymywanych jest aktualnie 11 koni, w indywidualnych boksach.

Przedstawione powyżej dane jednoznacznie świadczą, że studenci kierunku zootechnika mają bardzo dobre warunki, jedne z najlepszych w Polsce, do praktycznej nauki zawodu oraz wykonywania prac badawczych, w tym dyplomowych.

Studenci mają nieograniczony dostęp do zasobów bibliotecznych znajdujących się w Bibliotece Głównej SGGW, zlokalizowanej na terenie kampusu. W ramach Biblioteki funkcjonują: Wypożyczalnia Studencka, Czytelnia i Wypożyczalnia Międzybiblioteczna, Oddział Informacji Naukowej oraz Informacja Katalogowa. W budynku Biblioteki Głównej SGGW znajdują się 674 miejsca dla czytelników oraz 94 stanowiska komputerowe z dostępem do katalogowych baz danych, z czego 90 z dostępem do Internetu (w czytelniach możliwy jest dostęp bezprzewodowy). Biblioteka Główna SGGW w swoich zbiorach posiada ok. 505 000 tytułów, w tym druki zwarte stanowią 245 729 woluminów, czasopisma 172 745 woluminów oraz zbiory specjalne 107 116 jednostek. BG prenumeruje 556 czasopism, w tym 175 pozycji zagranicznych, które są powszechnie dostępne. Biblioteka zapewnia dostęp do 58 pełnotekstowych, abstraktowych oraz faktograficznych baz danych, znajdujących się w licencji krajowej (WBN), jak i finansowanych przez bibliotekę. Dzięki nim użytkownicy biblioteki mogą skorzystać z 50 013 tytułów czasopism, 109 972 książek (polskich i zagranicznych), jak również ze 142 754 innych dokumentów, takich jak raporty, dane statystyczne, analizy i normy. Dzięki systemowi ALEPH można korzystać z dokumentów udostępnianych w formule Open Access (133 944 rekordów książek, 11 553 rekordów czasopism, 71 635 rekordów prac dyplomowych). Dostęp do baz danych dla studentów jest bezpłatny i możliwy również za pośrednictwem informatycznego systemu bibliotecznego. Wstęp do czytelni jest niekontrolowany i wolny. Pomoc dla studentów stanowią: Stanowisko informacji katalogowej (od poniedziałku do piątku w godz. 8.30 –20.00, w soboty w godz. 9.00 –15.00) oraz pracownicy Informatorium. Od 2019 roku biblioteka umożliwiła dostęp online do 123 644 tytułów czasopism i 332 724 książek. W BG są katalogowane na bieżąco, w systemie komputerowym, prace doktorskie, magisterskie, inżynierskie i licencjackie. Biblioteka posiada własną stronę internetową umożliwiającą przeszukiwanie wszystkich zasobów biblioteki (w katalogu centralnym, w bazie zasobów cyfrowych, w bazie publikacji pracowników).

Studenci kierunku zootechnika mogą również korzystać z biblioteki zlokalizowanej w budynku Wydziału. Jest to Gabinet Hipologiczny, którego głównym i najcenniejszym składnikiem jest dar profesora Witolda Pruskiego. Gromadzi ona m.in. kolekcję pism o tematyce jeździecko-hodowlanej oraz archiwum naukowe. Zbiory Gabinetu Hipologicznego wykorzystywane są przez studentów, przygotowujących prace o tematyce związanej z końmi oraz personel muzeów przy okazji wystaw tematycznych. Biblioteka liczy około 2 tysiące tomów.

We wszystkich salach dydaktycznych, laboratoriach, pracowniach i innych pomieszczeniach, gdzie odbywają się zajęcia lub przebywają studenci (np. w bibliotece, czytelni) znajdują się informacje o obowiązujących w danym pomieszczeniu zasadach BHP. Aparatura oznakowana jest piktogramami, a odczytniki wraz z kartami charakterystyk są przechowywane w zabezpieczonych szafach, oznaczonych właściwymi piktogramami. Materiał biologiczny, odpowiednio opisany znajduje się w lodówkach/zamrażarkach, do których nie mają dostępu studenci. Drzwi sal, w których znajdują się apteczki, oznaczone są właściwymi piktogramami. Zapewniona jest całkowita zgodność infrastruktury bibliotecznej oraz zasad korzystania z niej z przepisami BHP.

Uczelnia oferuje studentom szeroki dostęp do usług informatycznych, a informacja na temat dostępności usług IT dla studentów znajduje się na stronie internetowej, w stosownej zakładce. W ofercie są m.in.: system wirtualny dziekanat, elektroniczna legitymacja studencka, studenckie konto pocztowe. Studenci mają dostęp do bezprzewodowej sieci komputerowej (na uczelni oraz w Domach Studenckich). Mogą korzystać z platformy e-learningowej MOODLE oraz platformy MS Teams. Dla

studentów dostępne są również specjalistyczne oprogramowania niezbędne do zajęć np. STATISTICA, AutoCad, SPSS. Dzięki technologii informatycznej możliwe jest korzystanie ze źródeł dostępnych online, zarówno w trakcie studiów jak i prowadzenia badań oraz wykonywania pracy dyplomowej.

Większość budynków SGGW jest dostosowana do potrzeb osób niepełnosprawnych. Między innymi: do wejść do budynków prowadzą utwardzone dojścia i podjazdy z poręczami, wejścia wyposażone są w drzwi automatyczne z napędem mechanicznym. Budynki wielopoziomowe wyposażone są w windy, a toalety są przystosowane do potrzeb osób niepełnosprawnych (i oznakowane). Na terenie kampusu znajdują się dwa domy studenckie oferujące pokoje i segmenty dla osób niepełnosprawnych (również dla osób z dysfunkcją narządu ruchu) z pełną infrastrukturą. Jeśli w DS nie ma wind to pokoje dla osób niepełnosprawnych zlokalizowane są na parterze budynku, do wejścia którego prowadzi utwardzony podjazd. Dla osób niepełnosprawnych, na terenie kampusu, zostały wydzielone i oznakowane miejsca parkingowe. Również Biblioteka Główna zapewnia ułatwiony dostęp studentom niepełnosprawnym (podjazd, windy). Ponadto, dla osób niedowidzących i słabowidzących przygotowane jest specjalistyczne stanowisko komputerowe z powiększalnikiem stacjonarnym i przenośnymi lampami powiększającymi. Pracownicy biblioteki służą pomocą osobom niepełnosprawnym w zakresie poruszania się po budynku oraz korzystania ze zbiorów bibliotecznych. Niepełnosprawni studenci kierunku zootechnika mogą korzystać z kompleksu sportowego (również poza godzinami zajęć dydaktycznych), którego wszystkie obiekty są przystosowane do potrzeb osób niepełnosprawnych. Należy zaznaczyć, że Studium Wychowania Fizycznego i Sportu SGGW organizuje grupowe zajęcia rehabilitacyjne dla studentów. Na Wydziale jest powołany Koordynator ds. studentów niepełnosprawnych, którego rolą jest m.in. pomoc osobom niepełnosprawnym w trakcie rekrutacji na studia, pośredniczenie w kontaktach z pracownikami dydaktycznymi i administracyjnymi, a ponadto pomoc i mobilizacja do aktywności w życiu Uczelni. Informacje nt. różnych form wsparcia studentów z niepełnosprawnością znajdują się na stronie internetowej uczelni w stosownej zakładce.

Baza dydaktyczno-naukowa Wydziału jest monitorowana w sposób ciągły. Za funkcjonalność i stan techniczny tej infrastruktury odpowiadają wszyscy pracownicy i studenci korzystający z danej aparatury, pomieszczeń laboratoryjnych i sal dydaktycznych. Nie mniej największą odpowiedzialność ponosi dziekan Wydziału oraz Dyrektor Instytutu Nauk o Zwierzętach i kierownicy jednostek organizacyjnych INZ. Okresowo dokonywany jest przegląd pomieszczeń laboratoryjnych, dydaktycznych i pracowniczych przez inspektorów BHP i pracownika Instytutu (społecznego inspektora BHP), sprawdzane są również dygestoria i kanały wentylacyjne i inne urządzenia wpływające na bezpieczeństwo i komfort pracy, przez uprawnionych pracowników firm zewnętrznych. Należy zaznaczyć, że we wszystkich salach dydaktycznych, laboratoriach i pokojach pracowniczych są czujniki dymu, natomiast aule i części laboratoriów jest klimatyzowana. Sprawność sprzętu elektronicznego wykorzystywanego w dydaktyce oraz wyposażenia sal dydaktycznych sprawdzana jest systematycznie przez pracownika działu gospodarczego, a wszelkie usterki są usuwane na bieżąco przez pracowników działu technicznego. W miarę możliwości prowadzona jest rozbudowa i modernizacja infrastruktury naukowo-dydaktycznej, z uwzględnieniem aktualnych trendów badawczych i analitycznych w naukach zootechnicznych. Istnieje możliwość corocznego wnioskowania przez kierowników Katedr, Zakładów i Pracowni do Dyrektora INZ o środki remontowe. Zaakceptowane wnioski kierowane są do Kanclerza uczelni, który podejmuje decyzję o przyznaniu środków ogólnouczelnianych. Na przykład w 2020 roku oddano do użytku pomieszczenie (o powierzchni 400 m²) Pracowni Pszczelnictwa i Sekcji Sokolniczej INZ, z przeznaczeniem na działalność naukowo-dydaktyczną oraz magazynową, związaną z hodowlą pszczoł i sokołów. Należy zauważyć, że Wydział corocznie planuje inwestycje informatyczne, dzięki czemu utrzymywana jest wysoka jakość sprzętu komputerowego (np. w 2019 roku wymieniono

komputery w 12 salach dydaktycznych). Pracownicy INZ mogą zgłaszać do Biblioteki Głównej SGGW potrzeby uzupełnienia pozycji literaturowych dla studentów, z danego obszaru wiedzy.

Propozycja oceny stopnia spełnienia kryterium 5 - kryterium spełnione

Uzasadnienie

Wydział Hodowli, Bioinżynierii i Ochrony Zwierząt SGGW dysponuje bardzo dobrą infrastrukturą dydaktyczną i naukową umożliwiającą realizację programu kształcenia na kierunku zootechnika i osiąganie przez studentów zakładanych efektów uczenia się. Właściwa liczba, powierzchnia i wyposażenie sal dydaktycznych, a także laboratoriów naukowo-badawczych oraz dostęp do zwierzętarni i zakładów doświadczalnych stanowią istotny element wysokiej jakości kształcenia. Są to warunki zgodne z potrzebami procesu nauczania i uczenia się i adekwatne do warunków przyszłej pracy zawodowej. Pozwalają na prawidłową realizację zajęć oraz na samodzielne wykonywanie czynności badawczych, co umożliwia studentom przygotowanie się do prowadzenia działalności naukowej (na studiach pierwszego stopnia) oraz prowadzenia działalności naukowej (na studiach drugiego stopnia). Uczelnia oferuje studentom szeroki dostęp do usług informatycznych, m.in. platform e-learningowych. Studenci kierunku zootechnika mają nieograniczony dostęp do bogatych zasobów Biblioteki Głównej SGGW (gromadzonych w formie tradycyjnej jak i elektronicznej), co należy uznać za istotny element wysokiej jakości kształcenia. Infrastruktura biblioteki pozwala na efektywne udostępnianie zgromadzonych zasobów. Godziny funkcjonowania Biblioteki dostosowane są do potrzeb studentów. Biblioteka mieści się w nowoczesnym obiekcie, położonym w centrum kampusu. Gromadzi literaturę związaną z profilem badań naukowych pracowników i studentów oraz kierunkami kształcenia, w tym kierunku zootechnika. Studenci ocenianego kierunku mają dostęp do specjalistycznego księgozbioru, w tym: pozycji zalecanych w sylabusach jako obowiązkowe i/lub uzupełniające, co potwierdzono w trakcie oceny programowej. Większość obiektów Uczelni, w tym budynek Biblioteki Głównej są przystosowane do potrzeb osób niepełnosprawnych. Stan bazy dydaktycznej i naukowej jest monitorowany w sposób ciągły oraz okresowy. W proces ten włączeni są pracownicy i studenci kierunku. Istotnym elementem wpływającym na jakość pracy naukowej i dydaktycznej na Wydziale jest systematyczna rozbudowa i modernizacja infrastruktury, w tym informatycznej.

Dobre praktyki, w tym mogące stanowić podstawę przyznania uczelni Certyfikatu Doskonałości Kształcenia

Zalecenia

Kryterium 6. Współpraca z otoczeniem społeczno-gospodarczym w konstruowaniu, realizacji i doskonaleniu programu studiów oraz jej wpływ na rozwój kierunku

Analiza stanu faktycznego i ocena spełnienia kryterium 6

Współpraca Jednostki z otoczeniem społeczno-gospodarczym obejmuje udział interesariuszy zewnętrznych w kształtowaniu efektów uczenia się i ich weryfikacji, proces dydaktyczny, organizację

staży i praktyk zawodowych oraz współpracę w pracach badawczo-rozwojowych i popularyzacji nauki. W procesie kształtowania koncepcji kształcenia na kierunku zootechnika uwzględniono sugestie interesariuszy zewnętrznych. W szczególności, na podstawie rozmów przeprowadzonych z osobami z otoczenia społeczno-gospodarczego (m.in. spotkanie 14 marca 2019 roku) sformułowano następujące efekty: (studia I stopnia) K_U017 absolwent potrafi samodzielnie planować i realizować własny rozwój zawodowy; K_K03 absolwent jest gotów do kreatywnego działania w pracy zespołowej, przyjmując w niej różne role; (studia II stopnia) K_U05 absolwent potrafi wykonywać samodzielnie lub w zespole zadania oraz kierować pracą zespołu; K_U06 absolwent potrafi samodzielnie planować i realizować własny rozwój zawodowy oraz ukierunkowywać innych w tym zakresie; K_K03 absolwent jest gotów do doskonalenia w zakresie wykonywanej pracy i przestrzegania zasad etyki zawodowej. W efektach uczenia się na ocenianym kierunku uwzględniono także potrzeby rynku pracy. Ponadto, w Jednostce na bieżąco prowadzona jest analiza zgodności zakładanych efektów uczenia się z potrzebami tego rynku.

Przedmiotem konsultacji Jednostki z otoczeniem społeczno-gospodarczym jest też proces dydaktyczny. Uwzględnia się tu współczesne światowe trendy kształcenia, a także potrzeby praktyki gospodarczej. Program kształcenia był również konsultowany z przedstawicielami przedsiębiorców i specjalistów w zakresie produkcji zwierzęcej, jak również przedstawicielami stowarzyszeń producentów i innych podmiotów zewnętrznych. Programy studiów na ocenianym kierunku są na bieżąco monitorowane pod kątem ich adekwatności do potrzeb otoczenia społeczno-gospodarczego, również w zakresie aktualizacji treści kształcenia.

Wśród działań mających na celu doskonalenie kształcenia i sprostanie oczekiwaniom rynku pracy należy uwzględnić funkcjonowanie określonych organów na poziomie Jednostki prowadzącej oceniany kierunek. I tak, w Radzie Programowej (uprzednio w Komisji ds. Dydaktyki) ocenianego kierunku zasiada przedstawiciel otoczenia społeczno-gospodarczego niebędący pracownikiem SGGW z prawem głosu we wszystkich sprawach dotyczących doskonalenia koncepcji kształcenia i programów studiów. Rada Programowa zwraca uwagę m.in. na sekwencję przedmiotów, wymiar godzin przedmiotu, wymiar ECTS, treści programowe uwzględniające potrzeby otoczenia społeczno-gospodarczego, formy zajęć i metody weryfikacji efektów oraz wymiar i sposób odbywania praktyk zawodowych na studiach I stopnia.

W latach 2012-2019 w Jednostce prowadzącej oceniany kierunek był powołany pełnomocnik dziekana ds. współpracy z gospodarką. Natomiast w roku 2019 powołano zespół ds. praktyk i współpracy z gospodarką. Misją zespołu ds. współpracy jest: „podnoszenie konkurencyjności na szczeblu lokalnym, regionalnym i międzynarodowym, poprzez wzrost innowacyjności współpracujących z Wydziałem przedsiębiorstw i poprawę ich pozycji konkurencyjnej; intensyfikacja wymiany wiedzy i doświadczeń pomiędzy Wydziałem, a przedsiębiorstwami oraz podejmowanie inicjatyw wdrażania projektów badawczo-rozwojowych do praktyki oraz upowszechnianie wiedzy”. Głównymi narzędziami służącym osiągnięciu tych celów jest integracja środowiska naukowo-badawczego i dydaktycznego wydziału z gospodarką oraz administracją rządową i lokalną, jak również identyfikacja potrzeb otoczenia w zakresie wiedzy i transfer wiedzy do praktyki gospodarczej. Służą temu rozliczne działania zmierzające do budowania sieci kontaktów między Jednostką a podmiotami zewnętrznymi. I tak, na przykład w maju br. odbyła się w Jednostce prowadzącej oceniany kierunek konferencja pt. „Nauka dla Gospodarki – Inkubator Innowacyjności SGGW”, której celem było zaprezentowanie oferty wdrożeniowej SGGW potencjalnym odbiorcom, czyli przedstawicielom przedsiębiorstw, funduszy *venture capital* oraz innych instytucji zainteresowanych finansowaniem zadań wdrożeniowych. W ramach współpracy z otoczeniem w Jednostce organizowane są też regularnie inne spotkania z interesariuszami zewnętrznymi, w trakcie których określa się treści wykładów uzupełniających wiedzę

o najnowsze osiągnięcia praktyczne. I tak, interesariusze zewnętrzni biorą udział w uroczystościach wydziałowych i uczelnianych, w Dniach SGGW, inauguracjach roku akademickiego oraz spotkaniach przedsięwziętych, stanowiących okazję do bezpośrednich kontaktów i rozmów. Sugestie interesariuszy zewnętrznych są uwzględniane w doskonaleniu jakości kształcenia na ocenianym kierunku.

Współpraca z otoczeniem społeczno-gospodarczym jest realizowana również dzięki formalnym i nieformalnym kontaktom poszczególnych pracowników Jednostki z pracodawcami. Zaangażowanie nauczycieli akademickich Jednostki stanowi dobrą podstawę do nawiązywania i rozwoju kontaktów z otoczeniem społeczno-gospodarczym.

Istotną rolę w budowaniu i rozwoju relacji z otoczeniem społeczno-gospodarczym odgrywają zajęcia prowadzone przez specjalistów-praktyków, zajęcia terenowe, wizyty studyjne studentów i pracowników w gospodarstwach hodowlanych oraz zakładach przemysłu rolno-spożywczego i w przedsiębiorstwach związanych z produkcją zwierzęcą. W doborze przedsiębiorstw, z którymi współpracuje Jednostka prowadząca oceniany kierunek uwzględnia się zarówno profil aktywności, innowacyjność stosowanych rozwiązań technicznych, technologicznych i organizacyjnych, lokalizację, jak również możliwości organizacyjne.

Przedsiębiorcy bezpośrednio uczestniczą w kształtowaniu i realizacji oferty edukacyjnej, również dzięki temu, że zajęcia na ocenianym kierunku prowadzone są w znacznej części przez specjalistów - ekspertów z otoczenia gospodarczego. Dydaktycy-praktycy są szczególnie aktywni na zajęciach w ramach modułu *intensywne systemy w produkcji zwierzęcej*, gdzie przedstawiciele branży zootechnicznej prezentują studentom najnowsze rozwiązania stosowane w produkcji zwierzęcej. Stanowi to cenną szansę do zapoznania studentów z problematyką zrównoważonej produkcji rolnej z poszanowanej środowiska przyrodniczego. W efekcie współpracy w ramach tego modułu władze Jednostki wprowadziły do programu studiów II stopnia nowy przedmiot: *standaryzacja produkcji zwierzęcej*. W ramach realizowanych zajęć z przedmiotu *absolwent na rynku pracy* studenci studiów II stopnia zapoznawani są z umiejętnym poruszaniem się na rynku pracy, oraz zarządzaniem własną karierą. W ramach modułu: *komercjalizacja badań* przekazywan jest wiedza dotycząca oceny techniki i technologii powstałej w wyniku działalności naukowej pod kątem praktycznego wykorzystania w gospodarce. Projekty studentów są tu oceniane również z udziałem interesariuszy zewnętrznych.

Dotychczas zajęcia dla studentów ocenianego kierunku prowadzili między innymi przedstawiciele znanych światowych producentów i lokalnych gospodarstw specjalistycznych. W roku akad. 2019/20 było 23 interesariuszy zewnętrznych i prowadzili oni zajęcia nt. *nowoczesnych systemów sterowania komputerowego; innowacyjnych rozwiązań w sferze żywienia, utrzymania świń i zarządzania stadem, programu szczepień profilaktycznych drobiu, nowoczesnej agrotechniki w uprawie kukurydzy i zarządzania stadem bydła mlecznego*. Część zajęć z udziałem praktyków ukierunkowana jest na pozyskiwanie kompetencji inżynierskich. Dydaktycy-praktycy reprezentują dość liczne, zróżnicowane i przedsiębiorstwa i instytucje szczególnie aktywne w sferze nowoczesnych technologii produkcji zwierzęcej, w tym takie podmioty jak: zakłady produkcji zwierzęcej, przedsiębiorstwa produkcyjne i usługowe z otoczenia rolnictwa, instytuty specjalizujących się w badaniach nad produkcją zwierzęcą oraz stowarzyszeń producentów rolnych. Praktycy związani z produkcją zwierzęcą uczestniczą również w seminariach dyplomowych.

Studenci kierunku zootechnika mają możliwość realizacji prac dyplomowych we współpracy z przedsiębiorcami i ośrodkami badawczo-rozwojowymi związanymi z rolnictwem. Corocznie kilkadziesiąt prac dyplomowych na wszystkich poziomach i formach studiów, jest efektem tego typu współpracy. Wśród prac dyplomowych realizowanych we współpracy z podmiotami zewnętrznymi są

takie jak: „Monitoring wydajności dobowej i jakości cytologicznej mleka krów w gospodarstwie rodzinnym”, „Modernizacja technologii chowu stada krów mlecznych”, „Wady piskląt lęzonych w inkubatorach”. Prace te są zwykle elementem szerszej, długofalowej współpracy, w której biorą udział również pracownicy prowadzący zajęcia na ocenianym kierunku.

Osiągnięcie zakładanych efektów uczenia się na ocenianym kierunku jest możliwe również dzięki wizytom studyjnym, także w specjalistycznych gospodarstwach stosujących nowoczesne technologie produkcji zwierzęcej. Dzięki tym wizytom studenci mogą zapoznać się z zakresem prac doświadczalnych i badawczych oraz mają możliwość realizowania części zajęć bezpośrednio w ośrodkach zajmujących się doskonaleniem cech roślin i wprowadzeniem nowych technologii hodowli. Studenci mają możliwość odwiedzania w ramach wizyt studyjnych takich renomowanych przedsiębiorstw, jak np. Cedrob S.A., gdzie mogą poznać nie tylko najnowszą technologię intensywnej produkcji drobiarskiej, ale również warunki i oczekiwania zakładu pracy jako potencjalnego pracodawcy. Wizyty studyjne z udziałem studentów i pracowników oraz zajęcia terenowe realizowane w ramach poszczególnych modułów w gospodarstwach produkcyjnych i przedsiębiorstwach współpracujących z rolnictwem stanowią okazję do poszerzenia wiedzy i weryfikacji kompetencji zdobytych podczas wykładów i ćwiczeń na Uczelni. Efektem tych wizyt są również niekiedy koncepcje przyszłych prac dyplomowych.

Studenci ocenianego kierunku biorą udział w pracach towarzystw naukowych, m.in. uczestniczą w Warsztatach Zootechnicznych organizowanych corocznie na wydziale PTZ, seminariach Polskiego Towarzystwa Genetycznego. Ponadto, w ramach aktywności kół i towarzystw naukowych studenci mają możliwość uczestniczenia w spotkaniach z udziałem rolników praktyków oraz specjalistów pracujących na rzecz rolnictwa, w tym również wysłuchać specjalistycznych wykładów.

Współpraca z otoczeniem społeczno-gospodarczym polega także na organizacji staży i praktyk zawodowych na studiach I stopnia w instytucjach branżowych, nowoczesnych gospodarstwach i przedsiębiorstwach rolnych oraz ośrodkach naukowo-badawczych. W Jednostce opracowano wykaz rekomendowanych firm i instytucji, gdzie można realizować praktyki programowe. Wykaz ten jest na bieżąco aktualizowany. Instytucje przyjmujące studentów na praktyki są cennym źródłem informacji o oczekiwaniach pracodawców odnośnie kompetencji absolwentów. Do tego celu wykorzystywane są zarówno ankiety wypełniane przez praktykantów, jak również zaświadczenia z opinią o praktykancie wystawiane przez pracodawców.

Współpraca w interesariuszami zewnętrznymi przejawia się również w organizowaniu przedsięwzięć, mających na celu wyróżnienie najlepszych studentów. Dzięki temu studenci są motywowani do osiągania lepszych wyników w nauce oraz działalności naukowej. Są to m.in. konkursy na najlepszą pracę magisterską i prezentację wyników badań organizowane m.in. przez spółkę De Heus, Polskie Towarzystwo Zootechniczne czy Marszałka Województwa Mazowieckiego.

Na Uczelni organizowane są różne imprezy skierowane również do przyszłych studentów, takie jak: Dni SGGW, Festiwal Nauki czy Uniwersytet Dzieci na wydziale. Wykorzystywane są również porozumienia ze szkołami średnimi o współpracy dydaktycznej. Mają one umożliwić uczniom uczestnictwo w zajęciach dydaktycznych i warsztatach prowadzonych przez nauczycieli akademickich i wizytowanie obiektów Uczelni. Głównym celem tych działań jest propagowanie wśród młodzieży wiedzy o zwierzętach, jak również zachęcanie do skorzystania z oferty dydaktycznej Jednostki.

Na poziomie Jednostki organizowane są przedsięwzięcia w ramach programu „pierwsza praca”, czy cyklu Drogi do AgroSukcesu, mające na celu ułatwienie studentom kontaktów z potencjalnymi pracodawcami. Są one organizowane przez Stowarzyszenie AgroBiznesKlub, redakcję „AGRO – Magazyn Ludzi Przedsiębiorczych” oraz SGGW. Studenci organizują również dobrowolne

przedsięwzięcia, takie jak zbiórki czy prace społeczne. Taka aktywność jest realizowana również w ramach działań kół naukowych. Jedną z form zapoznawania studentów z rynkiem organizowana jest w SGGW Gala Agrobiznesu – uroczyste spotkanie najlepszych rolników oraz przedsiębiorców rolnych. Na poziomie Uczelni działa Biuro Karier, powołane w celu wspierania studentów we wchodzeniu na rynek pracy. Pomaga również studentom w organizacji praktyk i staży. Na szczególną uwagę zasługuje intensywne zaangażowanie BK w organizację spersonalizowanych działań edukacyjnych, doradczych i informacyjnych dla studentów, absolwentów i pracowników Uczelni w celu wsparcia ich rozwoju zawodowego. Biuro prowadzi m.in. serwis internetowy, służący nawiązywaniu kontaktów między pracodawcami a studentami. BK realizuje swe zadania także poprzez organizację spotkań informacyjnych pracowników biura dla studentów odnośnie możliwości doksztalcania, odbywania praktyk, staży oraz ofert pracy.

W Jednostce prowadzącej oceniany kierunek prowadzone jest monitorowanie karier absolwentów na podstawie Zarządzenie Nr 13 Rektora Szkoły Głównej Gospodarstwa Wiejskiego w Warszawie z dnia 1 marca 2013 r. Wyniki badania ankietowego mogą być wykorzystane przez władze Jednostki, na którym prowadzony jest kierunek w celu modyfikacji programu studiów.

Nauczyciele akademicki prowadzący zajęcia na ocenianym kierunku intensywnie współpracują z otoczeniem zewnętrznym w sferze naukowej i dydaktycznej, w tym z wieloma renomowanymi producentami żywności w ramach projektów badawczych realizowanych w kraju i zagranicą. Projekty realizowane na rzecz przedsiębiorstw mają różną skalę i zasięg, są wśród nich również pojedyncze drobne działania na rzecz lokalnych producentów. Wśród stałych kooperantów Jednostki są przedsiębiorstwa produkcyjne, gospodarstwa hodowlane, stowarzyszenia producentów i instytucje wsparcia rolnictwa, również instytutu badawczo-rozwojowe o ugruntowanej renomie, aktywne na rynku lokalnym, ale również takie o zasięgu międzynarodowym. Wśród badań zamawianych znalazły się takie realizowane na potrzeby gospodarstw i przedsiębiorstw prywatnych, organizacji branżowych i władz lokalnych. Na poziomie Uczelni działa Centrum Innowacji i Transferu Technologii SGGW, które wspiera studentów zainteresowanych przedsiębiorczością, biznesem, własnym rozwojem poprzez rozbudowane kontakty z osobami, które mają bogate doświadczenie w prowadzeniu działalności gospodarczej. Wśród przedstawicieli otoczenia społeczno-gospodarczego szczególnie cenne wsparcie jest pozyskiwane od potencjalnych pracodawców ceniących sobie absolwentów ocenianego kierunku oraz absolwentów, którzy chętnie angażują się w różnorodne działania na rzecz macierzystej Uczelni. Współpraca z takimi przedsiębiorstwami umożliwia także studentom zapoznanie się zarówno z nowoczesnymi technologiami i kompleksowymi procesami produkcyjnymi, jak również realiami polskiej wsi i ma z reguły charakter intensywny i długofalowy.

Współpraca z otoczeniem społeczno-gospodarczym w zakresie wdrożenia wyników badań do praktyki obejmuje m.in. takie przedsięwzięcia jak finansowane ze środków przedsiębiorstw krajowych, ministra właściwego ds. nauki i programów operacyjnych UE projekty: „Stworzenie innowacyjnego algorytmu do automatycznego bilansowania dawek pokarmowych”; „Opracowanie innowacyjnego systemu profilaktyki i leczenia mastitis u krów mlecznych w okresie zasuszenia z wykorzystaniem nanocząsteczek srebra, złota, miedzi i żelaza”. Realizowane są również działania pod szyldem „bonów na innowacje” dla konkretnych producentów lub grup przedsiębiorstw, w tym MŚP. np. na temat: "Modyfikacja, testowanie oraz opracowanie technologii produkcji innowacyjnych biosensorów monitorujących parametry fizjologiczno-behawioralne krów mlecznych".

Współpraca obejmuje również działania na rzecz standardów dla gospodarstw rolnych. Polega to na przykład na udziale w opracowaniu programu hodowli koni wielkopolskich i polskiego konia szlachetnego półkrwi na zlecenie Polskiego Związku Hodowców Koni (2018) czy pracach w ramach

„zespołu do spraw opracowania standardów utrzymywania niektórych gatunków zwierząt gospodarskich wyższych niż minimalne warunki utrzymywania zwierząt gospodarskich określone w przepisach prawa krajowego i Unii Europejskiej” powołanego przez Ministerstwo Rolnictwa i Rozwoju Wsi. Działalność badawcza realizowana na rzecz konkretnych rozwiązań praktycznych owocuje licznymi patentami, wdrożeniami, aplikacjami produktowymi i ekspertyzami. We współpracy z otoczeniem powstają też publikacje wyników wspólnych badań i przedsięwzięć.

Również świadczone są usługi doradcze w ramach szkoleń i konsultacji, między innymi dla takich organizacji, jak: stowarzyszenia hodowców i producentów bydła, pracowników ODR, członków spółdzielni mleczarskich, rolników indywidualnych oraz producentów z branży zwierzęcej, organizacji takich jak Powiatowe Koło Pszczelarzy w Wyszku, w ramach przedsięwzięć takich jak Ekologiczny Uniwersytet Ludowy, imprezach takich jak II Krajowe Forum Nauka-Praktyce, czy Dzień Przedsiębiorcy Rolnego. Tematyka szkoleń obejmuje szeroko rozumianą produkcję zwierzęcą ze szczególnym uwzględnieniem najnowszych rozwiązań związanych z produkcją zwierzęcą, dobrostanem zwierząt i hodowlą zwierząt towarzyszących, np. „Mastitis w stadach bydła mlecznego”, „Uwarunkowania ekonomiczne w hodowli bydła mięsnego” czy „Pobudzanie rodzin pszczoł do rozwoju wiosennego”. Szkolenia dotyczą również organizacji działalności gospodarczej, najnowszych technologii produkcji i komunikacji; warunków pracy i prawodawstwa z tym związanego. Szczególnie intensywnie rozwija się tego rodzaju współpraca z Ośrodkami Doradztwa Rolniczego, w których pracownicy Jednostki prowadzą liczne szkolenia. Zgodnie z profilem tej współpracy szkolenia mają charakter aplikacyjny i odnoszą się do ściśle określonego zakresu produkcji zwierzęcej.

Ważne miejsce w działalności Wydziału zajmuje współpraca pracowników z instytucjami, przedsiębiorstwami, której celem jest rozbudowa platformy wymiany wiedzy wspierającej tworzenie rozwiązań lokalnych i regionalnych problemów społeczno-gospodarczych, z wykorzystaniem i rozwijaniem potencjału kadry naukowo-dydaktycznej Wydziału. Do celów popularyzacji wiedzy wykorzystuje się również różnego rodzaju targi branżowe, pikniki naukowe i inne przedsięwzięcia o podobnym charakterze. Doskonałą podstawą do rozwoju współpracy z interesariuszami zewnętrznymi jest bardzo dobrze wyposażona baza dydaktyczno-badawcza, chętnie wykorzystywana do szkoleń, badań i popularyzacji wiedzy w zakresie produkcji zwierzęcej i hodowli zwierząt.

Przedstawiciele otoczenia społeczno-gospodarczego wykazują duże zainteresowanie pracami badawczymi realizowanymi przez pracowników i studentów Jednostki prowadzącej oceniany kierunek. Szczególnie intensywnie rozwija się w tym zakresie współpraca z takimi renomowanymi przedsiębiorstwami, jak Cedrob S.A., Cargill Poland Sp. z o.o. oraz De Heus Sp. z o.o.. Cenne są nie tylko inspiracje do badań, ale również wsparcie finansowe, udostępnianie infrastruktury zewnętrznej oraz dostęp do danych pierwotnych. Efektem tych prac są również rozwiązania wdrażane do praktyki gospodarczej a dzięki rozwojowi wiedzy wzbogacany jest również program kształcenia na ocenianym kierunku.

Współpraca w postaci prowadzenia zajęć lub/i badań z podmiotami zewnętrznymi każdorazowo opiera się na umowie, w której określa się sposób prowadzenia i organizację tych zajęć czy zakres wspólnych prac badawczych. Od 2013r. do marca 2020 podpisano 74 porozumień o współpracy. Umowy dotyczą między innymi: wykorzystania w praktyce wyników badań naukowych, rozwiązań konstrukcyjnych i technologicznych, świadczenie usług badawczo-rozwojowych i wspólne projekty w zakresie produkcji żywności wysokiej jakości.

Współpraca Wydziału z otoczeniem społeczno-gospodarczym jest bardzo aktywna i różnorodna, opiera się na systematycznych, wieloletnich i często bezpośrednich (także nieformalnych) relacjach nauczycieli akademickich z interesariuszami zewnętrznymi. Współpraca ta przynosi wymierne efekty

w sferze doskonalenia kształcenia na ocenianym kierunku. W efekcie współpracy z interesariuszami zewnętrznymi dokonywane są zmiany w programie kształcenia. Pod wpływem sugestii interesariuszy zewnętrznych zmieniono formy weryfikacji efektów uczenia się na niektórych przedmiotach, np. egzamin z przedmiotu *hodowla bydła i intensywne systemy w produkcji zwierzęcej* oraz zaliczenie z przedmiot *hodowla drobiu*. Również dodano do programu studiów II stopnia moduły: *absolwent na rynku pracy, komercjalizacja badań*. W efekcie zdecydowanych sugestii interesariuszy zewnętrznych w programach dla studentów podejmujących studia od roku akademickiego 2019/2020 wprowadzono język angielski na przedmiocie kierunkowym.

W roku akademickim 2017/2018 na Uczelni przeprowadzono analizę ryzyka doskonalenia jakości kształcenia z uwzględnieniem współpracy z otoczeniem społeczno-gospodarczym. Jednostka dokłada też starań, by pozyskać opinie na temat wykorzystania i przydatności w karierze zawodowej absolwentów zdobytej wiedzy, uzyskanych umiejętności i kompetencji, a także zdobycia informacji na temat zakresów kompetencji absolwenta oczekiwanych przez pracodawców. Informacje te są wykorzystywane do określania efektów uczenia się oraz zmian w programach studiów.

Przedstawiciele przedsiębiorstw i gospodarstw obecni na spotkaniu z zespołem oceniającym PKA wykazali się dużym zaangażowaniem oraz znajomością kształcenia na ocenianym kierunku. W znacznej części byli to absolwenci Jednostki, którzy wysoko cenią sobie kontynuację współpracy z macierzystym wydziałem. Podkreślali przy tym zainteresowanie oraz otwartość władz i pracowników Jednostki na współpracę z otoczeniem społeczno-gospodarczym.

Weryfikacja działań realizowanych na poziomie Jednostki prowadzącej oceniany kierunek pozwala stwierdzić, że Wydział dostrzega potrzebę i sprawnie wykorzystuje możliwości oferowane przez interesariuszy zewnętrznych dla podnoszenia jakości kształcenia. Za w pełni uzasadnione należy uznać umieszczenie w analizie SWOT za silną stronę kształcenia następującego elementu: „Intensywna współpraca z otoczeniem społeczno-gospodarczym w zakresie kształtowania programów studiów, badań naukowych, działań dydaktycznych i realizacji praktyk zawodowych.”

Propozycja oceny stopnia spełnienia kryterium 6 - kryterium spełnione

Uzasadnienie

Wydział prowadzi kształcenie w ścisłej współpracy z przedsiębiorstwami związanymi z rynkiem producentów rolnych, organami administracji oraz instytucjami społecznymi. W ramach kooperacji Jednostki z podmiotami otoczenia społeczno-gospodarczego realizowane są liczne działania na rzecz dostosowania oferty kształcenia do wymagań rynku pracy oraz rozwoju bazy dydaktyczno-badawczej Jednostki. Pracownicy i studenci ocenianego kierunku świadczą usługi o charakterze eksperckim, doradczym i popularyzatorskim. Działania przedstawicieli otoczenia społeczno-gospodarczego obejmuje kształcenie kadry, prowadzenie badań naukowych i różnorodne działania wspierające proces dydaktyczny.

Jednostka prowadząca oceniany kierunek traktuje współpracę z otoczeniem społeczno-gospodarczym jako jeden z filarów działań na rzecz jakości kształcenia. Specyfika działalności instytucji otoczenia społeczno-gospodarczego, w tym przedsiębiorstw produkcyjnych i usługowych, z którymi Jednostka współpracuje w zakresie opracowania, doskonalenia i realizacji programu studiów, jest zgodna z dyscypliną, do której kierunek jest przyporządkowany, koncepcją i celami kształcenia oraz wyzwaniem zawodowego rynku pracy właściwego dla ocenianego kierunku. Interesariusze zewnętrzni, z którymi współpracuje Jednostka przy prowadzeniu ocenianego kierunku mają zróżnicowany charakter, ich zakres działalności jest bezpośrednio związany z dyscypliną, do której

kierunek jest przyporządkowany, również z koncepcją i celami kształcenia oraz wyzwaniem rynku pracy właściwego dla kierunku. Współpraca jest prowadzona systematycznie, ma zróżnicowane formy oraz jest w pełni adekwatna do celów kształcenia i potrzeb wynikających z realizacji programu studiów i osiągania przez studentów efektów uczenia się. Jednostka prowadzi systematyczne przeglądy współpracy z otoczeniem społeczno-gospodarczym z uwzględnieniem wymogów programu studiów. Wnioski z tych przeglądów są wykorzystywane do rozwoju i doskonalenia współpracy, a w konsekwencji programu studiów.

Dobre praktyki, w tym mogące stanowić podstawę przyznania uczelni Certyfikatu Doskonałości Kształcenia

Zalecenia

Kryterium 7. Warunki i sposoby podnoszenia stopnia umiędzynarodowienia procesu kształcenia na kierunku

Analiza stanu faktycznego i ocena spełnienia kryterium 7

Umiędzynarodowienie procesu dydaktycznego jest zgodne z przyjętą koncepcją kształcenia i ma na celu przygotowanie studentów/absolwentów do konkurencyjnego funkcjonowania na międzynarodowym rynku pracy.

Proces umiędzynarodowienia kształcenia na Wydziale Hodowli, Bioinżynierii i Ochrony Zwierząt stanowi spójny system, dotyczący zarówno studentów jak i nauczycieli akademickich. Istotnym elementem tego systemu jest kształcenie w zakresie znajomości języków obcych (do wyboru: *język angielski, niemiecki, francuski, rosyjski*). Na studiach pierwszego stopnia studenci uczestniczą w obowiązkowych zajęciach, prowadzonych przez specjalistów ze Studium Praktycznej Nauki Języków Obcych. Zajęcia trwają dwa semestry (w trybie stacjonarnym, 120 godzin) i trzy semestry (w trybie niestacjonarnym, 72 godziny). Od roku akademickiego 2019/2020 wprowadzono dodatkowo przedmiot: *język angielski kierunkowy*, w zakresie słownictwa specjalistycznego, w wymiarze 30 godzin (na studiach stacjonarnych) i 16 godzin (na studiach niestacjonarnych). Kurs językowy kończy się egzaminem poświadczającym znajomość języka na poziomie B2 (sprawność językowa w zakresie słuchania, mówienia, czytania i pisanie). Zaliczenie lektoratu z języka obcego jest możliwe również na podstawie posiadanego certyfikatu językowego.

Dla studentów drugiego stopnia, w celu doskonalenia znajomości języka obcego w zakresie zawodowym, wprowadzono obowiązek wyboru dwóch przedmiotów prowadzonych w języku obcym, spośród sześciu proponowanych (*bezpieczeństwo i jakość, konwencja o różnorodności biologicznej i jej protokoły, zootechnika po angielsku, pasze, żywienie i genetycznie modyfikowane organizmy, dobre praktyki rolnicze w zakresie bezpieczeństwa żywności, praca hodowlana w praktyce*). Zajęcia językowe (przedmioty) są prowadzone przez pracowników Instytutu Nauk o Zwierzętach oraz Instytutu Biologii. Pośredni sprawdzian znajomości języka zawodowego stanowi konieczność wykorzystania w pracy dyplomowej piśmiennictwa obcojęzycznego (wymóg formalny).

Wydział nie posiada w ofercie dydaktycznej kierunku zootechnika, programu studiów w języku obcym. Rozmowy przeprowadzone w czasie oceny parametrycznej z Władzami Wydziału oraz pracownikami

Instytutu Nauk o Zwierzętach na ww. temat, prowadzą do wniosku, że ze względu na mniejsze zainteresowanie kandydatów na studia „klasyczną zootechniką”, a w większym stopniu naukami o zwierzętach, zwłaszcza dzikich i towarzyszących, bardziej uzasadnione są prace nad uruchomieniem studiów: Animal Science (na drugim stopniu).

Proces umiędzynarodowienia kształcenia jest realizowany także przez wymianę studencką, w ramach programów stypendialnych, głównie programu Erasmus+, ale również CEEPUS, Visegrad Scholarship Program, PAX. Studenci niepełnosprawni lub będący w trudnej sytuacji materialnej, którzy chcieliby uczestniczyć w wymianie międzynarodowej mogą wnioskować również o stypendium z programu POWER. Studenci kierunku zootechnika w okresie ostatnich 6 lat mogli realizować programy wymiany studenckiej (semestralnej, dwusemestralnej) na 15 europejskich, partnerskich uczelniach: w Belgii, Bułgarii Chorwacji, Czechach, Danii, Estonii, Francji, Hiszpanii, Portugalii, Rumunii, Turcji i na Węgrzech. Z możliwości wymiany skorzystało tylko 17 studentów kierunku zootechnika (Erasmus+). W trakcie oceny programowej studenci, a także pracownicy Wydziału uznali „wyjazdy zagraniczne studentów” za słabą stronę umiędzynarodowienia kształcenia. W celu zweryfikowania efektów uczenia się (przewidzianych programem i uzyskanych w ramach wymiany zagranicznej) Wydział stosuje system punktów ECTS oraz dokumenty: Kartę porównania przedmiotów realizowanych w ramach wymiany z przedmiotami zgodnymi z planem studiów w SGGW oraz Kartę uzgodnień. Na Uczelni funkcjonuje sekcja organizacji Erasmus Student Network zrzeszająca studentów SGGW, którzy sprawują opiekę nad studentami zagranicznymi. Ponadto w SGGW funkcjonuje Komitet Narodowy Międzynarodowej Organizacji Studentów Kierunków Rolniczych i Pokrewnych (IAAS-Polska). Działalność w tych organizacjach daje studentom nieograniczoną możliwość kontaktów międzynarodowych. Proces umiędzynarodowienia kształcenia jest realizowany także przez udział studentów i doktorantów w konferencjach międzynarodowych, a także w wykładach i seminariach prowadzonych na Wydziale/Uczelni przez osoby uczestniczące w projektach międzynarodowych bądź gości z zagranicy. Istotnym ogniwem w systemie umiędzynarodowienia kształcenia jest wymiana kadry naukowo-dydaktycznej z uczelniami zagranicznymi oraz wyjazdy zagraniczne, zarówno w celach naukowych jak i dydaktycznych. W ostatnich 5 latach Wydział przyjmował 22 pracowników i doktorantów z uczelni i instytucji zagranicznych (Indii, Rumunii, Tajlandii, Tajwanu, Białorusi, Turcji, Serbii, Danii, Bułgarii, Indonezji, Izraela, RPA), w tym: 4 profesorów wizytujących (pobyt w celach dydaktycznych) oraz 18 osób w ramach programu Erasmus. Nauczyciele akademicki i doktoranci realizujący zajęcia na kierunku zootechnika w latach 2015-2020 uczestniczyli w 28 wyjazdach zagranicznych, w tym: 11 wyjazdach na staże naukowo-badawcze (1-3 miesięczne) oraz 17 wyjazdach dydaktycznych. W roku 2019 nauczyciele akademicki realizujący zajęcia na kierunku zootechnika uczestniczyli w 29 konferencjach zagranicznych oraz 26 konferencjach międzynarodowych organizowanych w Polsce. Pracownicy Wydziału realizują dwa międzynarodowe projekty badawcze. Wymiana międzynarodowa pracowników i doktorantów SGGW jest wspierana finansowo także ze środków Własnego Funduszu Stypendialnego SGGW oraz Narodowej Agencji Wymiany Akademickiej.

Wsparcie w procesie umiędzynarodowienia kształcenia na Wydziale zapewniają: koordynator ds. Wymiany Studentów (m.in. prowadzi rekrutację na wymianę akademicką i wyjazdy związane z praktykami zawodowymi) oraz koordynator ds. Współpracy Międzynarodowej, który pomaga nauczycielom akademickim w organizacji wyjazdów na uczelnie partnerskie w ramach programów dydaktycznych. Organizuje również pobyty nauczycieli akademickich przyjeżdżających w ramach „Staff mobility for teaching” (w tym: wykłady, prelekcje, seminaria, spotkania ze studentami). Istotne wsparcie w procesie umiędzynarodowienia kształcenia zapewnia Biuro Współpracy Międzynarodowej (uczelniana jednostka organizacyjna). Umożliwia ono organizację zagranicznych zawodowych praktyk

studenckich, organizuje spotkania informacyjne i szkolenia zarówno ze studentami jak i pracownikami. Dzięki środkom finansowym z programu WELCOME TO POLAND (Podniesienie potencjału organizacyjnego SGGW w zakresie obsługi studentów i kadry z zagranicy) istnieje możliwość finansowania tych działań, a także innych, podnoszących kompetencje kadry dydaktycznej i pracowników administracyjnych w zakresie komunikacji, relacji kulturowych oraz znajomości języków obcych. W ramach projektu m.in. wprowadzany jest system anglojęzycznego oznakowania budynków i pomieszczeń, wykonuje się tłumaczenia aktów prawnych na język angielski czy organizuje warsztaty dotyczące kształtowania postaw otwartości i tolerancji. W proces wsparcia umiędzynarodowienia kształcenia jest wpisany, realizowany na Uczelni, kompleksowy projekt „Sukces z natury”, dotyczący podniesienia jakości zarządzania procesem kształcenia i jakości nauczania na SGGW. Wydział Hodowli, Bioinżynierii i Ochrony Zwierząt realizuje dwa podzadania dotyczące: udziału zagranicznej kadry akademickiej w procesie nauczania oraz organizowania szkoleń podnoszących kompetencje studentek i studentów (w tym językowe).

Wydział prowadzi bieżący i okresowy monitoring procesu umiędzynarodowienia kształcenia. W proces ten włączeni są: Dziekan Wydziału, Dyrektor INZ, Koordynator ds. Współpracy Międzynarodowej, Koordynator ds. Wymiany Studentów oraz uczelniane Biuro Współpracy Międzynarodowej. Okresowa ocena dokonywana jest corocznie, a jej podstawę stanowi sprawozdanie z działalności międzynarodowej (dydaktycznej i badawczej) przedstawiane przez koordynatorów, na podstawie materiałów własnych i z BWM. Sprawozdania są przedmiotem analizy na posiedzeniach Rady Dyscypliny i Rady Programowej (wcześniej Rady Wydziału). Okresowy monitoring dotyczy również sylabusów przedmiotów prowadzonych w języku obcym. Wnioski wynikające z tych analiz stanowią podstawę do działania władz Wydziału, w celu intensyfikacji procesu umiędzynarodowienia kształcenia.

Propozycja oceny stopnia spełnienia kryterium 7 - kryterium spełnione

Uzasadnienie

Wypracowany na Wydziale system mający na celu umiędzynarodowienie procesu kształcenia jest zgodny z koncepcją i założonymi celami kształcenia, na studiach pierwszego i drugiego stopnia. Elementami systemu są, m.in.: obowiązkowy kurs nauki języka obcego oraz kurs języka obcego kierunkowego (na studiach pierwszego stopnia), obowiązkowe uczestnictwo w wybranych przedmiotach prowadzonych w języku obcym (na studiach drugiego stopnia), wymóg wykorzystywania piśmiennictwa obcojęzycznego w pracach dyplomowych, możliwość realizowania programów wymiany studenckiej, możliwość uczestniczenia w wykładach, seminariach itp. prowadzonych przez przedstawicieli uczelni i instytucji zagranicznych, możliwość wyjazdów pracowników i przyjazdów przedstawicieli uczelni zagranicznych, realizacja międzynarodowych projektów badawczych i organizowanie międzynarodowych konferencji naukowych. Zatem stworzone zostały możliwości rozwijania aktywności międzynarodowej, zarówno przez nauczycieli jak i studentów wizytowanego kierunku. Aktywność ta jest promowana i wspierana. Władze Wydziału monitorują i dokonują okresowej oceny stopnia umiędzynarodowienia kształcenia, a wnioski wykorzystują w celu intensyfikacji aktywności międzynarodowej.

Dobre praktyki, w tym mogące stanowić podstawę przyznania uczelni Certyfikatu Doskonałości Kształcenia

Zalecenia

Kryterium 8. Wsparcie studentów w uczeniu się, rozwoju społecznym, naukowym lub zawodowym i wejściu na rynek pracy oraz rozwój i doskonalenie form wsparcia

Analiza stanu faktycznego i ocena spełnienia kryterium 8

W spotkaniu z zespołem oceniającym uczestniczyli studenci I i II stopnia studiów stacjonarnych i niestacjonarnych. Należy stwierdzić, iż Uczelnia zapewnia studentom odpowiednie wsparcie w zakresie uczenia się, rozwoju społecznym i naukowym. Każdy z nowoprzyjętych studentów zapoznawany jest z prawami i obowiązkami studenta na szkoleniu organizowanym przez Samorząd Studencki. Należy wyróżnić to działanie jako wsparcie w kształtowaniu świadomości studentów, w tym zakresie. Kolejną formą wsparcia jest znajdujący się zapis w regulaminie studiów, w którym znajdziemy informację związaną z indywidualizacją procesu kształcenia w następujących formach: Indywidualna organizacja studiów, indywidualny plan zajęć oraz indywidualny program studiów. Indywidualny program studiów może otrzymać student, który wyróżnia się postępami w nauce i odbywa go pod opieką nauczyciela akademickiego. Z indywidualnego planu zajęć mogą skorzystać studentki w ciąży, osoby z niepełnosprawnością oraz studenci, którzy otrzymują poparcie prodziekana w przypadku szczególnego zaangażowania się w działalność społeczną na rzecz wydziału. Studenci mogą ubiegać się o pomoc materialną w postaci: stypendium socjalnego, stypendium specjalnego dla osób niepełnosprawnych, stypendium Rektora dla najlepszych studentów oraz zapomogi. Studenci studiów stacjonarnych i niestacjonarnych pozytywnie oceniają działające przedszkole SGGW, z której usług mogą korzystać.

Studenci otrzymują wsparcie od nauczycieli akademickich w postaci przygotowanych skryptów. Dodatkowo studenci mogą skorzystać z pomocy naukowych, które znajdują się w Bibliotece SGGW. Należy ocenić pozytywnie w bibliotece bogaty księgozbiór, przestronną czytelnię oraz skrypty online. Studenci na poziomie rekrutacji otrzymują informację o możliwym wsparciu w zakresie odbywania dwutygodniowych bezpłatnych kursów „wyrównaj poziom” z przedmiotów: *matematyka, chemia i biologia*. Wsparcie dydaktyczne jakie otrzymują studenci od nauczycieli akademickich to konsultacje w ramach każdego przedmiotu. Spotkania odbywają się w kontakcie bezpośrednim lub online przy zastosowaniu platformy MS Teams. Studenci otrzymują również wsparcie od opiekuna roku jest nią osoba powołana z grona pracowników naukowo-dydaktycznych. Do zadań opiekuna roku należy kontakt ze starostami oraz władzami Wydziału w zakresie organizacji procesu dydaktycznego. Każdy student indywidualnie może liczyć na wsparcie władz jednostki w zakresie rozwiązywania bieżących problemów. Na spotkaniu z zespołem oceniającym PKA studenci wskazali, iż wiedza i kompetencje pracowników administracyjnych są na odpowiednim poziomie. Studenci uzyskują od pracowników niezbędną pomoc podczas całego cyklu kształcenia. Pracownicy administracji regularnie podnoszą swoje kwalifikacje w zakresie procesu dydaktycznego i wsparcia materialnego dla studentów. Wysoko należy ocenić wsparcie studentów z niepełnosprawnością. Studenci z niepełnosprawnościami mogą liczyć na indywidualną pomoc zarówno w trakcie zajęć, jak i w procesie weryfikacji efektów uczenia się. Jednostka tworzy osobom z niepełnosprawnością odpowiednie warunki do pełnego udziału w procesie kształcenia oraz prowadzeniu działalności naukowej. W Jednostce organizowane są cykliczne spotkania branżowe z zootechniki ze specjalistami spoza SGGW. Każdy student otrzymuje wsparcie od Biura Karier w zakresie ich działalności. Biuro prowadzi serwis internetowy, w którym pracodawca może zamieścić swoją ofertę pracy, praktyki, stażu oraz pracy dorywczej. Zainteresowani

studenci mogą aplikować na interesujące ich oferty a pracodawcy posiadają możliwość wyszukania studentów z danej branży. Studenci mogą uczestniczyć w corocznych Targach Pracy SGGW pod nazwą "Pracodawca Marzeń". Studenci posiadają wsparcie w zakresie ochrony zdrowia, mogą skorzystać z pełnego zakres usług przychodni akademickiej na NFZ w tym porad psychologa dla osób potrzebujących. Kolejnym aspektem wsparcia studentów jest możliwość korzystania z programów wymiany międzynarodowej, w szczególności w ramach programu Erasmus+. Studenci mają możliwość wyjazdu do partnerskich uczelni zagranicznych. Jednak studenci niechętnie korzystają z programów wymiany międzynarodowej. Studenci posiadają możliwość zrzeszania się w organizacjach studenckich i kołach naukowych. Na wydziale działa sześć kół naukowych, które otrzymują wsparcie finansowe w swojej działalności naukowo- dydaktycznej. Studenci aktywnie uczestniczą w pracach kół naukowych i rozwijają swoje zainteresowania. Aktywnie uczestniczą w organizowanych konferencjach krajowych. Studenci posiadają wsparcie naukowe w postaci wyboru nauczyciela akademickiego, z którym prowadzone są badania. Studenci kierunku zootechnika wspierani są w prowadzeniu działalności naukowej w zakresie indywidualnych zainteresowań badawczych poprzez możliwość zaproponowania własnego tematu pracy dyplomowej. Z prac inżynierskich publikowane są artykuły, które prezentowane są m.in. na międzynarodowej konferencji naukowej zaadresowanej do studentów dziesięciu uczelni przyrodniczych z całego świata zgrupowanych w Euroleague. Studenci mają możliwość wyjazdu do partnerskich uczelni zagranicznych.

Kolejnym możliwym obszarem rozwoju jest kultura studencka. Aktywność Samorządu Studenckiego działa na wysokim poziomie. Jednostka wspiera materialnie i pozamaterialnie samorząd i kreuje warunki motywujące studentów do działalności w samorządzie, a także do zapewnienia wpływu samorządu na program studiów, warunki studiowania. Samorząd studencki bierze udział w opiniowaniu programu studiów. Studenci kierunku zootechnika są członkami Rady Programowej. Na spotkaniach Rady Programowej studenci chętnie zabierają głos przedstawiając swój punkt widzenia. Studenci nie zgłosili uwag odnośnie funkcjonowania systemu skarg i wniosków na wydziale. Zespół oceniający uznał, iż studenci posiadają wiedzę w jaki sposób i w jakiej formie należy złożyć wniosek lub skargę. Problemy i wnioski są kompleksowo podsumowywane i okresowo omawiane na spotkaniach z Samorządem Studenckim. Studenci mają możliwość zgłaszać swoje uwagi odnoszące się do realizacji przedmiotów, kadry dydaktycznej i infrastruktury bezpośrednio do Samorządu Studenckiego. W jednostce funkcjonuje AZS, który posiada bogatą ofertę aktywności sportowych. Studenci mają możliwość korzystania również z oferty artystycznej w następujących organizacjach studenckich: Chór Akademicki, Ludowy Zespół Artystyczny PROMNI, Orkiestra Reprezentacyjna i inne. Działania wspierające system wsparcia ze strony uczelni są wieloetapowe. Narzędziem wykorzystywanym do monitorowania, wspierania i doskonalenia systemu wsparcia studentów w procesie uczenia się jest ankietyzacja zajęć dydaktycznych realizowana w odniesieniu do poszczególnych prowadzących. Ocena dokonywana jest przez studentów. Ankiety są w ocenie studentów kompleksowe, pozwalają na przekazanie wszelkie niezbędnych informacji. Studenci mają możliwość wypełnienia anonimowego formularza. Podczas spotkania z zespołem oceniającym studenci nie zgłosili zastrzeżeń co do funkcjonowania ankietyzacji zajęć, lecz wrócili uwagę, iż nie posiadają informacji zwrotnej związanej z wynikami ankiet. Rekomenduje się przekazywanie/ informowanie studentów o wynikach i skutkach wypełniania przez nich ankiet studenckich. Należy zauważyć, że rozwój i doskonalenie systemu wsparcia jest możliwy także dzięki nieformalnym sposobom przekazywania informacji. W tym zakresie szczególną rolę pełni samorząd studencki, który jako reprezentant studentów ma możliwość podejmowania stosownych działań w tym zakresie. Należy

zaznaczyć, iż również w sposób ciągły przez władze wydziału monitorowany jest stan bazy socjalnej dla studentów, która jest na bieżąco modernizowana.

Propozycja oceny stopnia spełnienia kryterium 8 - kryterium spełnione

Uzasadnienie

System wsparcia studentów w procesie uczenia się ma charakter kompleksowy. Rozwiązania znajdujące zastosowanie dla studentów ocenianego kierunku uwzględniają potrzeby studentów. Szczególnie pozytywnie należy ocenić wsparcie studentów z niepełnosprawnością. Dobrze funkcjonująca obsługa administracyjna w połączeniu z zastosowaniem rozwiązań stanowi adekwatny do zindywidualizowanych potrzeb element wsparcia studentów w tym zakresie. Studenci mogą ubiegać się o pomoc materialną w postaci: stypendium socjalnego, stypendium specjalnego dla osób niepełnosprawnych, stypendium Rektora dla najlepszych studentów oraz zapomogi. Należy także stwierdzić, że wsparcie samorządu studenckiego i studenckiego ruchu naukowego są na odpowiednim poziomie. Rekomenduje się przekazywanie/informowanie studentów o wynikach i skutkach wypełniania przez nich ankiet studenckich.

Dobre praktyki, w tym mogące stanowić podstawę przyznania uczelni Certyfikatu Doskonałości Kształcenia

Zalecenia

Kryterium 9. Publiczny dostęp do informacji o programie studiów, warunkach jego realizacji i osiągniętych rezultatach

Analiza stanu faktycznego i ocena spełnienia kryterium 9

Szkoła Główna Gospodarstwa Wiejskiego w Warszawie w szeroki sposób przedstawia informacje dotyczące oferty kształcenia poprzez macierzystą stronę internetową oraz poprzez stronę internetową Wydziału Hodowli, Bioinżynierii i Ochrony Zwierząt. Informacje dotyczące oferty kształcenia, intersariusze wewnątrzni i zewnątrzni, szczególnie kandydaci na wybrany kierunek studiów mogą też uzyskać w sposób tradycyjny poprzez tablice informacyjne, a także przygotowywane corocznie ulotki, informator dla kandydatów na studia „SUKCES Z NATURY”, który jest rozpowszechniany i rozdawany osobom zainteresowanym w czasie wydarzeń popularyzujących działalność dydaktyczną i naukową Wydziału Hodowli, Bioinżynierii i Ochrony Zwierząt oraz przekazywany bezpośrednio do szkół średnich. Szata graficzna stron internetowych zarówno Uczelni, jak i Wydziału, jest w sposób systematyczny modyfikowana w celu ułatwienia dostępu do informacji. Dostępne informacje zestawione są tematycznie w sposób ułatwiający sprawne odnalezienie przez osoby zainteresowane odpowiednich pakietów wiadomości i znajdują się w tematycznych zakładkach. Na stronie internetowej zamieszczone są wybrane akty prawne, związane z funkcjonowaniem Uczelni i procesem kształcenia, np. Statut, Regulamin studiów, Strategia umiędzynarodowienia, Wydziałowy System Wewnętrzny Zapewnienia Jakości Kształcenia, Tryb i warunki rekrutacji, dokumenty regulujące tok studiów i proces

dyplomowania, czy też informacje o stypendiach. Informacje na temat oferty kształcenia, w tym również na kierunku zootechnika, posiadanych uprawnień, stosowanych procedur i toku studiów dostępne są na stronie internetowej SGGW oraz Wydziału Hodowli, Bioinżynierii i Ochrony Zwierząt. Informacje dla kandydatów dotyczące zasad i procesu rekrutacji na studia w tym: systemu obsługi kandydatów (w których aktualizowane są sukcesywnie informacje na temat zasad przyjęcia kandydatów na studia), ofertę studiów, kalendarium, wymaganych dokumentach, zagranicznych świadectwach, skierowaniach na badania lekarskie, nowych studiów prowadzonych w języku angielskim, informacje dotyczące wykonywania poszczególnych czynności administracyjnych dla osób zakwalifikowanych na wybrany kierunek studiów a także na temat rekrutacji dla cudzoziemców oraz pomocy materialnej i zakwaterowania w domach studenckich znajdują się na stronie Uczelni. Również zakładka dotycząca zasad rekrutacji na kierunki studiów prowadzone przez Wydział znajduje się na stronie internetowej Wydziału i po wejściu do niej osoba zainteresowana automatycznie jest przekierowywana na stronę internetową Uczelni do zakładki Rekrutacja.

Informacje na macierzystej stronie internetowej Wydziału Hodowli, Bioinżynierii i Ochrony Zwierząt są na bieżąco aktualizowane i pogrupowane we właściwych zakładkach takich jak: Aktualności, Konferencje, Współpraca, Kandydat, Student, Koła naukowe, Absolwent, Pracownik, 65 lat Wydziału, Wydział, Instytut Nauk o Zwierzętach, Studia, Nauka, Jakość Kształcenia, Zwierzęta, Laboratoria, Czasopismo, Galeria. Skierowane są do studentów, pracowników czy interesariuszy zewnętrznych. W zakładce Student znajdują się następujące informacje: aktualne ogłoszenia przeznaczone dla studentów studiów I i II stopnia stacjonarnych i niestacjonarnych z kierunków studiów realizowanych przez Wydział, organizacja roku akademickiego, plany zajęć, kontakt e-mailowy z opiekunem każdego roku studiów stacjonarnych i niestacjonarnych I i II stopnia., sylabusy przedmiotów obligatoryjnych i fakultatywnych, efekty uczenia kierunkowe które musi student osiągnąć podczas realizacji studiów I i/lub II stopnia, regulamin studiów, dane dotyczące zasad zdawania egzaminów dyplomowych/końcowych, wnioski (wzory wniosków o warunkową rejestrację, warunkowe zaliczenie, powtarzanie roku, przedłużenia zdawania egzaminu dyplomowego itp.), prace dyplomowe w tym podane są obszary (potencjalne tematy prac dyplomowych), które może student wybrać. W informacji dotyczącej propozycji tematów prac dyplomowych podana jest nazwa jednostki uczelnianej, w której będą one realizowane oraz imię i nazwisko potencjalnego opiekuna naukowego. Należy uznać za wysoce pozytywne udostępnianie nie tylko studentom, ale również kandydatom czy też innym osobom zainteresowanym, sylabusów poszczególnych przedmiotów, które są umieszczone w zakładce Student oraz w zakładce drugiego rzędu Sylabus. Sylabusy są przedstawiane jako część informacji dla każdego poziomu studiów, roku i semestru. Każdy sylabus zawiera następujące informacje: nazwa przedmiotu w języku polskim i angielskim, kierunek studiów, język wykładowy, poziom studiów, forma studiów, status zajęć, numer semestru w którym zajęcia się odbywają oraz rok akademicki, nazwisko koordynatora przedmiotu, nazwisko nauczyciela prowadzącego, nazwę jednostki realizującej zajęcia, nazwę jednostki zlecającej zajęcia, założenia, cele i opis zajęć, formy dydaktyczne i liczba godzin, metody dydaktyczne, efekty uczenia przedmiotowe z podanym symbolem, sposób weryfikacji osiągniętych efektów uczenia, forma dokumentacji osiągniętych efektów uczenia się, elementy i wagi mające wpływ na ocenę końcową, miejsce realizacji zajęć, literatura obligatoryjna, sumaryczna liczba godzin, liczba ECTS, którą student uzyskuje w trakcie realizacji zajęć wymagających obecności nauczyciela akademickiego oraz w każdym sylabusie zawarta jest tabela zgodności efektów uczenia się z zakresu wiedzy, umiejętności i kompetencji społecznych z efektami uczenia się z danego przedmiotu. W przedstawionych sylabusach nie zostały podane tematy poszczególnych wykładów

i/lub ćwiczeń przypuszczalnie dlatego, że Uczelnia i Wydział podjęły decyzję, żeby udostępnić sylabusy wszystkim osobom zainteresowanym nie tylko studentom studiującym oceniany kierunek.

Na stronie internetowej Wydziału udostępnione są również informacje dotyczące godzin pracy dziekanatu dla studentów, publikowane są również wewnętrzne akty prawne dotyczące jakości kształcenia, aktualności związane z funkcjonowaniem Wydziału, w szczególności dotyczące konferencji, wykładów, szkoleń, kursów dla studentów ofert wyjazdów, obozów integracyjnych, ofert pracy i współpracy z gospodarką. Zamieszczane on-line są także relacje z wydarzeń, w których udział biorą pracownicy i studenci Wydziału, udostępniane są również informacje o aktywności badawczej kadry akademickiej realizującej zajęcia dydaktyczne na kierunku zootechnika przez podanie za ostatni rok (aktualnie za 2019) publikacji naukowych w renomowanych czasopismach specjalistycznych, wygrane konkursy grantowe, realizowane granty finansowane z funduszy zewnętrznych czy otrzymane prestiżowe stypendia. Wszystkie aktualne informacje z życia Wydziału zamieszczane są także w mediach społecznościowych (Facebook Wydziału SGGW), do których link znajduje się również na stronie Wydziału. Ponadto aktywnie działają media społecznościowe prowadzone przez Samorząd Studencki i Koła Naukowe. Aktualnie na Wydziale działa sześć kół naukowych z wydzielonymi sekcjami. Z raportu samooceny wynika, że pracownicy dziekanatu prowadzą obsługę studentów z wykorzystaniem systemu e-HMS w zakresie wszystkich etapów i aspektów studiowania. Informacje w interfejsie studenckim e-HMS podzielone są na zakładki, w których studenci mogą znaleźć takie dane jak analiza z ankiet studenckich, ogłoszenia bieżące dotyczące możliwości studiowania zagranicą, informacje biura promocji SGGW, numer konta, przyznane świadczenia, wielkość opłat za akademik. Publiczny dostęp do informacji ułatwiony jest przez szereg cyklicznych wydarzeń popularyzujących naukę i proces dydaktyczny na Wydziale Hodowli, Bioinżynierii i Ochrony Zwierząt takie jak Dzień Otwarty SGGW, Dni SGGW, Salon Maturzystów, Festiwal Nauki, Piknik Naukowy Polskiego Radia i Centrum Nauki Kopernik. Podczas tych wydarzeń wszystkie zainteresowane osoby niezwiązane z Uczelnią czy Wydziałem mają dostęp do informacji dotyczących oferty edukacyjnej kierunku zootechnika, aktualności z życia naukowego, w tym podejmowanych badań, kontaktów z naukowcami z innych ośrodków naukowych krajowych i zagranicznych, kontaktów z otoczeniem społeczno-gospodarczym.

Inną płaszczyzną pozyskiwania informacji o przebiegu i organizacji procesu dydaktycznego niezwykle istotną dla studentów są także organizowane spotkania z opiekunami roku, pierwsze zajęcia organizacyjne, konsultacje, gabloty. Zobowiązano także nauczycieli akademickich do informowania studentów o efektach uczenia się i kartach przedmiotu na zajęciach organizacyjnych, co zwiększyło zainteresowanie studentów nie tylko samymi przedmiotami, ale także innymi obszarami funkcjonowania Wydziału. Nauczyciele akademicy mają również możliwość przekazywania licznych informacji szerokiej grupie studentów wybranego poziomu i roku wykorzystując zespół na platformie MS Teams lub zamieszczony na stronie internetowej Wydziału adres e-mailowy każdego rocznika, co zdecydowanie usprawnia przepływ informacji pomiędzy prowadzącymi zajęcia a studentami. Sporządzane analizy wskazują, iż w systemie informatycznym zamieszczane są dane, które usprawniają funkcjonowanie procesu kształcenia oraz umożliwiają swobodny i szybki dostęp studentom i pracownikom do informacji. Działania w obszarze przeglądu zasobów informacyjnych oraz zapewniania publicznego dostępu do informacji na Wydziale Hodowli, Bioinżynierii i Ochrony Zwierząt oraz Szkole Głównej Gospodarstwa Wiejskiego w Warszawie obejmują monitorowanie dostępności i aktualności danych zamieszczanych na stronie internetowej Jednostek, jak również badanie kompleksowości i użyteczności publikowanych informacji dla poszczególnych grup jej odbiorców.

Zgodnie z opinią studentów, kadry dydaktycznej a także zespołu oceniającego PKA system publicznego dostępu do informacji o procesie kształcenia charakteryzuje się kompleksowością, aktualnością i zrozumiałością informacji i jest zgodny z oczekiwaniami kandydatów na studia, studentów i nauczycieli akademickich. Uczelnia w sposób skuteczny wykorzystuje wyniki oceny publicznego dostępu do informacji w podnoszeniu jego jakości, w tym zgodności z potrzebami odbiorców.

Z perspektywy studenckiej dostęp do informacji publicznych jest adekwatny do ich potrzeb. Studenci posiadają zapewniony publiczny dostęp do informacji przede wszystkim na stronie internetowej. Na stronie internetowej znajdujemy informację o programie studiów, efektach kształcenia, procesie dyplomowania oraz procesie rekrutacji. Informacje i aktualności publikowane na stronie internetowej są przejrzyste i zrozumiałe. Wydział ściśle współpracuje z Samorządem Studenckim, co zwiększa zasięg i skuteczność przekazywania informacji studentom oraz pozwala na dostosowanie treści do docelowych grup odbiorców. Studenci skutecznie wykorzystują dostęp do publicznych informacji zgodnie z ich zainteresowaniami.

Propozycja oceny stopnia spełnienia kryterium 9 - kryterium spełnione

Uzasadnienie

Szkoła Główna Gospodarstwa Wiejskiego w pełni zapewnia publiczny dostęp do aktualnej, kompleksowej, zrozumiałej oraz zgodnej z potrzebami różnych grup odbiorców informacji o programie kształcenia i realizacji procesu kształcenia na kierunku zootechnika dla poziomu studiów I i II stopnia o profilu ogólnoakademickim realizowanego w formie stacjonarnej i niestacjonarnej. Kandydaci na studia na kierunek zootechnika, studenci tego kierunku, jak również wszystkie osoby zainteresowane, w tym interesariusze zewnętrzni z otoczenia społeczno-gospodarczego, mają zapewnioną możliwość uzyskania pełnej informacji o kierunku studiów, jego modernizacji, doskonaleniu, złożonego procesu ewaluacji jakości kształcenia, oceny poprzez zamieszczanie na macierzystej stronie internetowej Wydziału Hodowli, Bioinżynierii i Ochrony Zwierząt corocznego sprawozdania z działalności Wewnętrznego Systemu Zapewniania Jakości Kształcenia. Osoby zainteresowane studiowaniem na ocenianym kierunku studiów poprzez analizę danych na stronie internetowej Uczelni, jak i Wydziału, mają również możliwość uzyskania informacji o warunkach przyjęcia na studia, możliwościach dalszego kształcenia, o możliwościach zatrudnienia absolwentów kierunku zootechnika, a także o realizowanych przez kadrę tematów i projektów badawczych.

Mając na uwadze kompleksowość i aktualność informacji zawartych na uczelnianej oraz wydziałowej stronie internetowej, zadowolenie studentów i kandydatów na studia z jakości dostępu do informacji, należy pozytywnie ocenić skuteczność wewnętrznego systemu doskonalenia jakości kształcenia w tym zakresie. Podsumowując, publiczny dostęp do informacji na ocenianym kierunku studiów należy uznać za klarowny i kompleksowy. Przekazywane informacje są aktualne, zrozumiałe oraz zgodne z potrzebami różnych grup odbiorców.

Dobre praktyki, w tym mogące stanowić podstawę przyznania uczelni Certyfikatu Doskonałości Kształcenia

Zalecenia

Kryterium 10. Polityka jakości, projektowanie, zatwierdzanie, monitorowanie, przegląd i doskonalenie programu studiów

Analiza stanu faktycznego i ocena spełnienia kryterium 10

Działania systemu zapewnienia jakości kształcenia w zakresie projektowania, zatwierdzania, monitorowania i okresowego przeglądu programu kształcenia, a także udział w tych procesach interesariuszy wewnętrznych i zewnętrznych, są określone w uczelnianych i wydziałowych przepisach dotyczących jakości kształcenia. Pierwsze całościowe, formalne uregulowania dotyczące opracowania i wprowadzenia spójnego Wewnętrznego Systemu Zapewnienia i Doskonalenia Jakości Kształcenia (WSZJK) wprowadzono na Wydziale Hodowli, Bioinżynierii i Ochrony Zwierząt we wrześniu 2013 r. na podstawie wówczas obowiązującej uchwały nr 1-2013/2014 Senatu SGGW z dnia 23 września 2013 r. Na mocy powyższej uchwały Senatu SGGW przyjęto obowiązujące w Uczelni cele i politykę jakości a także zatwierdzono schemat organizacji i funkcjonowania Systemu oraz Procedurę Zapewnienia i Doskonalenia Jakości Kształcenia, w ramach której System miał monitorować i udoskonalać proces kształcenia na prowadzonych kierunkach studiów przez Wydziały SGGW. Do 3 zasadniczych celów Systemu wprowadzonych w celu osiągnięcia wysokiej jakości kształcenia w założeniach należało: 1) opracowanie przejrzystych warunków zapewnienia i doskonalenia jakości kształcenia w Uczelni, 2) udział interesariuszy wewnętrznych i zewnętrznych w doskonaleniu jakości kształcenia, 3) a także dostęp do informacji o jakości kształcenia oraz kompetencjach i umiejętnościach absolwentów. System sukcesywnie wdrażany był na poziomie podstawowych jednostek organizacyjnych SGGW w odniesieniu do wszystkich poziomów studiów i form kształcenia, a przeglądowi miał być poddawany nie rzadziej niż raz na 2 lata. Powyższe spowodowało, że wydziałowy System Zapewnienia Jakości Kształcenia w formie udoskonalonej został wprowadzony jako wydanie 2.0 w 2015 roku, jako wydanie 3.0 w 2017 roku. Obecnie obowiązujący na Wydziale Hodowli, Bioinżynierii i Ochrony Zwierząt WSZJK w wyniku okresowego przeglądu dokonanego w 2019 roku przy udziale interesariuszy wewnętrznych i zewnętrznych został wprowadzony jako wydanie 4.0 w marcu 2020 roku i opiera się o cykl Deminga (P-D-C-A czyli *plan-do-check-act* czyli *zaplanuj-wykonaj-sprawdź –popraw*) co prowadzi do „ciągłego doskonalenia i ciągłego wyłapywania błędów”. Obecnie funkcjonujący wydziałowy System jest spójny z obowiązującymi w SGGW uregulowaniami w zakresie jakości kształcenia zawartymi w Uchwale Senatu nr 67-2019/2020.

Wydziałowy System Zapewnienia i Doskonalenia Jakości Kształcenia jest dokumentem opisującym wszystkie działania na rzecz jakości kształcenia, określającym odpowiedzialność osób objętych systemem za wykonanie przypisanych działań oraz wskazującym sposób wykorzystywania informacji o sukcesach i niepowodzeniach w realizacji przypisanych zadań oraz wykorzystania tych informacji do prowadzenia racjonalnej polityki kształcenia na Wydziale.

Celem obowiązującego Systemu jest „osiągnięcie najwyższej jakości kształcenia, gwarantującej absolwentom otrzymanie rzetelnej i najnowszej wiedzy, zdobycie najwyższych umiejętności oraz kompetencji zawodowych, a także zapewniających konkurencyjności na rynku pracy przez: a) ciągłe stymulowanie doskonalenia jakości kształcenia poprzez upowszechnianie innowacyjnych metod nauczania wprowadzanych przez kadrę dydaktyczną oraz wskazywanie uchybień i wdrażanie działań naprawczych; b) monitorowanie procesu kształcenia w celu ciągłego podnoszenia jego jakości, zgodnie z misją i strategią Szkoły Głównej Gospodarstwa Wiejskiego oraz Wydziału Hodowli, Bioinżynierii i Ochrony Zwierząt; c) wykorzystanie najnowszych osiągnięć naukowych w tworzeniu programów studiów; d) utrzymywanie konkurencyjności Wydziału wśród szkół wyższych w kraju i zagranicą; e) szerokie informowanie o jakości kształcenia na Wydziale.”

Zarówno uczelniany, jak i wydziałowy System Zapewnienia i Doskonalenia Jakości Kształcenia stanowią dokumenty, które wskazują, że kluczowym elementem Systemu jest monitorowanie i okresowy przegląd programu kształcenia oraz ocena osiągnięcia przez studentów efektów uczenia.

Na Wydziale Hodowli, Bioinżynierii i Ochrony Zwierząt funkcjonujący Wewnętrzny System Zapewnienia Jakości Kształcenia (WSZJK) ma umożliwić systematyczne monitorowanie, ocenę i doskonalenie realizacji procesu kształcenia na wszystkich kierunkach i poziomach studiów wyższych, studiach doktoranckich oraz studiach podyplomowych prowadzonych na Wydziale, pod kątem realizacji zakładanych efektów uczenia się oraz aktualizacji programów studiów.

Nadzór merytoryczny, organizacyjny, i administracyjny nad kierunkami studiów, w tym kierunku zootechnika, realizowanymi przez Wydział Hodowli, Bioinżynierii i Ochrony Zwierząt w zakresie projektowania, zatwierdzania i doskonalenia programów sprawuje Dziekan Wydziału. Dziekan współpracuje z Prodziekanem, Radą Programową, której jest przewodniczącym oraz Koordynatorami i Zespołami Roboczymi. Obecnie Na Wydziale funkcjonują Koordynatorzy m.in. ds. Jakości Kształcenia, ds. Organizacji Zajęć Dydaktycznych, ds. Praktyk, ds. Promocji i Współpracy ze Szkołami Średnimi, ds. Studentów Niepełnosprawnych oraz opiekunowie poszczególnych lat. Do obowiązków Koordynatora ds. Jakości Kształcenia należy koordynacja, organizacja oraz działania koncepcyjne mające na celu zapewnienie i doskonalenie jakości kształcenia, przegląd i doskonalenie wydziałowego Systemu oraz bieżący monitoring jakości dydaktyki poprzez organizowanie hospitacji zajęć oraz aktualizację programów i opisów modułów kształcenia pod kątem oczekiwań studentów i rynku pracy. Na stronie internetowej Wydziału jest dostępny Raport z zapewnienia i doskonalenia jakości kształcenia w roku akademickim 2018/2019 na kierunku zootechnika prowadzonym na Wydziale Hodowli, Bioinżynierii i Ochrony Zwierząt SGGW w Warszawie” w zakresie dyscypliny zootechnika i rybactwo, profil ogólnoakademicki, poziom I i II stopnia tryb studia stacjonarne i niestacjonarne. Ocena funkcjonowania Systemu powinna być prowadzona raz w roku akademickim, w razie potrzeby może być przeprowadzona w każdym semestrze. Ocena dokonywana jest na podstawie 10 kryteriów określonych w dokumencie „Wskaźniki spełnienia standardów jakości kształcenia” opracowanym przez Polską Komisję Akredytacyjną. Ocena dokonywana jest osobno dla każdego kierunku studiów, jednak łącznie dla wszystkich prowadzonych poziomów i trybów na danym kierunku. Ocenę przeprowadza osoba odpowiedzialna za koordynację prac związanych z zapewnieniem i doskonaleniem jakości kształcenia na Wydziale, weryfikuje Rada Programowa powołana dla ocenianego kierunku, zatwierdza Dziekan Wydziału, na którym realizowany jest kierunek i po zatwierdzeniu ocena jest przekazywana do Pełnomocnika Rektora ds. Jakości Kształcenia. Do oceny skuteczności stopnia realizacji założonych celów przyjęto trójstopniową ocenę skuteczności: 1) wysoka skuteczność – założone cele zostały zrealizowane w całości, 2) średnia skuteczność – założone cele zostały zrealizowane co najmniej w połowie oraz 3) niska skuteczność – założone cele zostały zrealizowane w stopniu mniejszym niż połowa. W przypadku stwierdzenia niskiej skuteczności zapewnienia i doskonalenia jakości kształcenia w danych obszarach należy opisać planowane działania zmierzające do jej poprawy. Do wglądu Zespołu Oceniającego podczas wizytacji przedstawiono dokumentację dotyczącą Raportu z zapewnienia i doskonalenia jakości kształcenia w roku akademickim 2018/2019 na kierunku zootechnika, która jest udostępniona na stronie internetowej Wydziału Hodowli, Bioinżynierii i Ochrony Zwierząt. Na podstawie analizy tego dokumentu można stwierdzić, że na Wydziale dokonywane jest monitorowanie oraz przeglądy programowe. Zespół oceniający PKA przeprowadził analizę udostępnionego do publicznej wiadomości dokumentu stwierdzając, że w zakresie Kryterium 1: Konstrukcja programu studiów osiągnięto założone cele w całości (wysoka skuteczność) ponieważ programy kształcenia na studiach stacjonarnych i niestacjonarnych I i II stopnia kierunku zootechnika

zostały zweryfikowane i udoskonalone zgodnie z sugestiami studentów i interesariuszy zewnętrznych i zatwierdzone przez Radę Wydziału w dniu 15 kwietnia 2019 roku oraz Senat SGGW (Uchwała nr 138/2018/19 z dnia 24 czerwca 2019 roku w sprawie ustalania programów studiów na kierunku zootechnika). Zgodnie z sugestiami studentów na studiach I stopnia została zmieniona sekwencja przedmiotu *hodowla koni*, który był realizowany w semestrze 5 III roku, natomiast obecnie jest realizowany w semestrze 4 II roku. Również zgodnie z wnioskiem studentów został zmieniony koordynator przedmiotu *biochemia*, jak również został zmieniony sposób prowadzenia zajęć z przedmiotu *higiena zwierząt*. Ponadto zgodnie z informacjami przedstawionymi w Raporcie zapewnienia i doskonalenia jakości kształcenia w roku akademickim 2018/2019 zapewniono spójność programów kształcenia na kierunku zootechnika z Polskimi Ramami Kwalifikacji poprzez wprowadzenie efektów uczenia się zamiast efektów kształcenia (poziom 6PRK studia inżynierskie, poziom 7 PRK studia magisterskie), przyporządkowano kierunek zootechnika do dyscypliny zootechnika i rybactwo w 100%, na studiach I stopnia zwiększono wymiar godzin z przedmiotu *propedeutyka zootechniczna* z 15 do 20, aby w ramach przedmiotu można było przedstawić ścieżki zatrudnienia absolwentów po kierunku zootechnika, również na studiach I stopnia wprowadzono w semestrze 6 nowy przedmiot *język angielski kierunkowy* w wymiarze 30 godzin (2ECTS), ten nowy przedmiot został wprowadzony do programu studiów na kierunku zootechnika na wniosek pracodawców. Z kolei na wniosek studentów zamiast przedmiotu fakultatywnego *produkcja pasz przemysłowych* wprowadzono przedmiot *technologie produkcji pasz*, który obejmował również zagadnienia dotyczące zasad produkcji kiszonek dla zwierząt. Z kolei na studiach II stopnia wprowadzono nowy przedmiot z grupy przedmiotów społeczno-humanistycznych *komercjalizacja badań* (30 godzin, 2 ECTS), zamiast przedmiotu *systemy jakości* wprowadzono przedmiot *standaryzacja w produkcji zwierzęcej*, który będzie realizowany wspólnie z otoczeniem gospodarczym (przedstawicielami firmy Polsus). W roku akademickim 2018/2019 na kierunku zootechnika dokonano przeglądu wszystkich sylabusów i wszystkie sylabusy zostały zaktualizowane. Od roku akademickiego 2018/2019 umożliwiono studentom zdobywanie kompetencji zawodowych poprzez prowadzenie zajęć przez interesariuszy zewnętrznych m.in. W ramach realizacji przedmiotu *standaryzacja w produkcji zwierzęcej*, sformułowano nowe efekty uczenia na studiach I stopnia stacjonarnych i niestacjonarnych, które umożliwiają uzyskanie przez studenta tytułu zawodowego inżyniera. Również pozostałe kryteria z wyjątkiem Kryterium 7. Umieędzynarodowienie i Kryterium 9. Publiczny dostęp do informacji o programie studiów oceniono, że założone cele zostały osiągnięte w całości. Natomiast w kryterium 7. i 9. stwierdzono, że założone cele zostały osiągnięte co najmniej w połowie (średnia skuteczność), ponieważ założonym celem zwiększenie mobilności studentów kierunku zootechnika przez uczestnictwo w programie Erasmus czego nie osiągnięto, natomiast została rozszerzona oferta przedmiotów prowadzonych w języku angielskim oraz studenci mieli możliwość uczestnictwa w zajęciach prowadzonych przez wizytującego profesora z National Academy of Sciences of Belarus oraz seminarium na temat "Additives in poultry nutrition" co można uznać za osiągnięcie założonego celu polegającego na zwiększeniu liczby zajęć prowadzonych w języku angielskim. W kryterium 2 dotyczącym realizacji programu studiów jednym z podjętych celów było, że na podstawie wytycznych ogólnouczelnianych oraz wniosków z przeglądu sylabusów stwierdzono zgodność dobrania treści programowych na kierunku zootechnika, z efektami uczenia się oraz aktualnym stanem wiedzy i metodyki badań w dyscyplinie zootechnika i rybactwo, do której kierunek jest przyporządkowany. W odpowiedzi na postawiony cel stwierdzono, że treści kształcenia różnych przedmiotów przenikają się wzajemnie uzyskując efekt synergii, pozwalający na przedstawienie danych zagadnień w szerokim kontekście. Przykładem mogą być treści z zakresu przedmiotów: *użytkowanie łąk i pastwisk, podstawy*

produkcji roślinnej, biologiczne podstawy żywienia, żywienie zwierząt, które są powiązane m.in. z efektami K_W06, K-U04, K_K03. Innym przykładem są przedmioty *genetyka populacji i metody hodowlane, mechanizacja produkcji zwierzęcej* oraz większość przedmiotów z zakresu hodowli poszczególnych gatunków zwierząt, które powiązane są z efektami K_W10, K_U06 K_U15. Zatem analizując przedstawiony przez Wydział dokument należy stwierdzić, że koordynacja działań m.in. w zakresie projektowania, zatwierdzania, monitorowania i okresowego przeglądu programu kształcenia należy do Wydziału Hodowli, Bioinżynierii i Ochrony Zwierząt. W związku z powyższym skuteczność WSZJK we wskazanych wyżej obszarach jest przedstawiona w kontekście działań i w oparciu o procedury podejmowane na tym Wydziale. Projektowanie programów kształcenia przebiega zgodnie z wytycznymi sformułowanymi przez Senat Uczelni (Uchwała nr 28-2016/2017 z dnia 28 listopada 2016 roku). Szczegółowe zasady przygotowania, modyfikacji programów kształcenia, a także udział w tych procesach interesariuszy wewnętrznych i zewnętrznych dokonywane są przez Radę Programową, którą tworzą: Zespół ds. Jakości Kształcenia (WZJK), Zespół ds. Promocji i Współpracy ze Szkołami Średnimi oraz Zespół ds. Praktyk i Współpracy z Gospodarką. Do źródeł informacji, uwzględnianych w projektowaniu programu kształcenia, należą: opinie nauczycieli akademickich, wyniki przeprowadzanej wśród studentów ankiety oceniającej zajęcia dydaktyczne, wnioski z analizy sylabusów oraz corocznie opracowywanych wyników z oceny efektów kształcenia. Przygotowując modyfikację programu studiów przeprowadza się ponadto konsultacje z przedstawicielami nauczycieli akademickich i studentów, prosząc o wskazanie zdiagnozowanych przez nich problemów w dotychczas realizowanym programie. Z informacji uzyskanych przez Zespół oceniający w toku wizytacji wynika, iż podczas tworzenia koncepcji i programu kształcenia na wizytowanym kierunku opierano się także na wzorcach krajowych i międzynarodowych, oczekiwaniach interesariuszy zewnętrznych oraz zapotrzebowaniu i wymogach rynku pracy. Jednostka monitoruje zmiany zachodzące w otoczeniu, na rynku pracy oraz identyfikuje potrzeby studentów i absolwentów, a pozyskane w ten sposób informacje wykorzystuje w procesie doskonalenia programów i oferty kształcenia.

Opracowanie projektu programu kształcenia na kierunku studiów należy do zadań Rady Programowej Wydziału Hodowli, Bioinżynierii i Ochrony Zwierząt, składającej się z Dziekana, Prodziekana oraz 20 członków w tym zastępcy dyrektora Instytutu Nauk o Zwierzętach do spraw kształcenia, nauczycieli akademickich reprezentujących dyscyplinę zootechnika i rybactwo, co najmniej jednego przedstawiciela otoczenia społeczno-gospodarczego, niebędącego członkiem wspólnoty uczelni, co najmniej jednego nauczyciela akademickiego reprezentującego inną dyscyplinę niż zootechnika i rybactwo, studentów delegowanych przez Radę Wydziałową Samorządu Studentów Wydziału Hodowli, Bioinżynierii i Ochrony Zwierząt, którzy stanowią nie mniej niż 20% składu rady programowej. Wnioski dotyczące zmian w programach kształcenia są analizowane i po pozytywnym rozpatrzeniu kierowane na uczelnianą ścieżkę formalną. Projektowanie programów kształcenia odbywa się przy współudziale interesariuszy wewnętrznych tj. kierowników katedr, studentów, członków Rady Programowej, jak i interesariuszy zewnętrznych. Studenci opiniują wszystkie proponowane zmiany w programach studiów; pełnią rolę reprezentantów swoich kierunków, w tym wizytowanego kierunku, odpowiadają za przedstawianie opinii na temat programów studiów oraz proponowanie ewentualnych zmian. Kolejnymi zmianami w programie studiów kierunku zootechnika wprowadzonymi na wniosek studentów było uzupełnienie liczby przedmiotów fakultatywnych na studiach II stopnia przez wprowadzenie dwóch nowych przedmiotów takich jak *hodowla bydła mięsnego oraz ochrona zdrowia świń w fermach hodowlanych*.

Interesariusze zewnętrzni, poprzez udział w pracach Rady Programowej, mają wpływ na ofertę dydaktyczną Wydziału, umożliwiają dostęp do praktyk studenckich, laboratoriów przemysłowych, stypendiów, mają wpływ na zmiany w programach kształcenia, mogą uzgadniać programy praktyk realizowanych na terenach przedsiębiorstw. Programy studiów i związane z nimi treści kształcenia podlegają ciągłej ewaluacji. Wynika to m.in. z wydziałowych inicjatyw projakościowych, semestralnych wyników ankiet i hospitacji, a także rozmów z przedstawicielami otoczenia społeczno-gospodarczego, które sygnalizuje zapotrzebowanie na absolwentów Wydziału Hodowli, Bioinżynierii i Ochrony Zwierząt w tym ocenianego kierunku studiów wyposażonych w konkretne umiejętności. Niewątpliwie treści kształcenia weryfikowane są przez samych studentów, którzy w anonimowych i dobrowolnych co semestralnych ankietach oceniają również realizowane przedmioty. W czasie spotkania ze studentami zespół oceniający PKA uzyskał informację, że na podstawie informacji i opinii zawartych w ankietach studenckich został zmieniony koordynator przedmiotu Biochemia oraz zmienił się diametralnie sposób prowadzenia zajęć z przedmiotu Higiena zwierząt przy zachowaniu kadry prowadzącej te zajęcia co spotkało się z akceptacją studentów. Efekty uczenia się dla każdego przedmiotu, jak i metody ich weryfikacji, określone są w kartach przedmiotów. Karta danego przedmiotu wypełniana jest przez nauczyciela akademickiego odpowiedzialnego za dany przedmiot i podawana do wiadomości studentów w terminie 14 dni od rozpoczęcia zajęć dydaktycznych. W karcie nauczyciel podaje też zasady dotyczące oceniania studentów. Nauczyciele akademicy realizujący zajęcia dokonują oceny indywidualnych osiągnięć studenta w zakresie efektów uczenia oraz osiągnięć studenta w ramach danej formy zajęć. Są także zobowiązani do ich dokumentowania oraz do przekazania nauczycielowi odpowiedzialnemu za przedmiot/moduł osiągnięć studenta z danej formy zajęć. Nauczyciele akademicy odpowiedzialni za przedmiot/moduł dokonują oceny osiągnięć studenta i po zakończeniu semestru i na jej podstawie podejmują decyzję w sprawie ewentualnego doskonalenia procesu realizacji przedmiotu. Dziekan jako osoba odpowiedzialna za dany kierunek czuwa nad monitorowaniem osiąganych przez studentów efektów uczenia poprzez okresową analizę wskaźników ilościowych (np. rozkłady ocen) oraz jakościowych (np. wniosków z ankiet studenckich i hospitacji), w przygotowywanych po każdym semestrze raportach. Wyniki z tej analizy są przedstawiane raz w roku na Radzie Wydziału wraz z sugestiami dotyczącymi ewentualnych zmian, zarówno w samym WSZJK, jak i programach kształcenia. Dziekan omawia na posiedzeniach Rady Wydziału wyniki sesji egzaminacyjnych, egzaminu dyplomowego, a także stopień osiągnięcia efektów uczenia na praktykach zawodowych. Członkowie Rady Programowej wyznaczeni do przeprowadzenia oceny dokonują weryfikacji sylabusów wszystkich przedmiotów występujących w programie kształcenia na ocenianym kierunku i poziomie kształcenia w celu sprawdzenia poprawności w ich wypełnianiu, oceniają zgodność sylabusów z programem kształcenia, oceniają poprawność zaplanowanej liczby godzin zajęć i proporcji wykładów do ćwiczeń dla realizacji założonych treści i efektów uczenia, sprawdzają trafność doboru metod weryfikacji efektów uczenia przedstawionych przez prowadzących w sylabusach, oceniają poprawność wymagań egzaminacyjnych i zaliczeniowych ustalonych w sylabusie przedmiotu, weryfikują poprawność przypisania przedmiotowi punktów ECTS, liczbę godzin przeznaczonych na pracę własną studenta, zadania pracy własnej studenta, czas przeznaczony na konsultacje, egzamin lub zaliczenie przedmiotu; oceniają dobór i kwalifikacje nauczycieli akademickich prowadzących zajęcia dydaktyczne z przedmiotu, w oparciu o dorobek dydaktyczny, naukowy lub doświadczenie zawodowe i ich związek z efektami uczenia zdefiniowanymi dla prowadzonego przedmiotu. Natomiast na podstawie analizy prac etapowych (egzaminu oraz zaliczenia końcowe) zespół oceniający PKA stwierdził, formy realizacji efektów uczenia, przyjęte metody ich weryfikacji oraz rozkład ocen uzyskiwanych przez studentów jest właściwy.

Polityka jakości procesu kształcenia prowadzona jest również przez hospitację zajęć dydaktycznych. Nauczyciele akademicki zatrudnieni na Wydziale Hodowli, Bioinżynierii i Ochrony Zwierząt, w tym również osoby prowadzące zajęcia na ocenianym kierunku studiów podlegają hospitacjom zgodnie z załącznikiem nr 4a i 4b do WSZiDJK. Zajęcia do hospitacji typuje się w każdym semestrze według opracowanego planu lub na skutek zgłoszenia przez studentów lub nauczycieli. Podczas hospitacji oceniany jest sposób prowadzenia zajęć, spójność treści, zgodność treści nauczania z założeniami i kartą przedmiotu oraz założonymi efektami kształcenia. Są one przeprowadzane przez doświadczoną kadrę naukowo-dydaktyczną w odniesieniu do wszystkich pracowników ze szczególną uwagą względem młodszych i mniej doświadczonych nauczycieli akademickich oraz w odpowiedzi na ewentualne sygnały o zaobserwowanych nieprawidłowościach. W zespole osób hospitujących wybrane zajęcia zawsze jednym z członków jest student, który ma obowiązek wpisywania uwag dotyczących realizowanego przedmiotu, a nie tylko ocenia w chwili hospitacji sposób prowadzenia zajęć. Po sporządzeniu protokołu zostaje on podany do wiadomości nauczycielowi, który prowadził zajęcia w czasie hospitacji. W przypadku gdyby hospitowany pracownik uzyskał negatywne opinie w protokołach hospitacji zajęć dydaktycznych, dziekan i kierownik katedry są zobowiązani do przeprowadzenia rozmowy wyjaśniającej i ustalenia czynności mających doprowadzić do poprawy zaistniałej sytuacji. Jeżeli bardzo niska ocena pracy danego nauczyciela powtarza się, wówczas jest on zagrożony zwolnieniem.

Hospitacje razem z anonimową ankietą studencką oceniającą nauczyciela akademickiego oraz sposób prowadzenia zajęć, przeprowadzaną pod koniec każdego semestru, to jedne z najważniejszych elementów monitorowania systemu kształcenia. Otrzymywanie i przekazywanie ankiet odbywa się na podstawie uprawnień dostępu do ankiet z wykorzystaniem systemu eHMS, a ich wyniki są brane pod uwagę przy doborze wykładowców do poszczególnych przedmiotów. Wyniki hospitacji i ankiet są poufne, znane w całości dziekanowi koordynatorowi ds. jakości kształcenia oraz kierownikowi jednostki w której pracuje oceniany nauczyciel akademicki. Z wynikami ankiet studenckich może również zapoznać się oceniany nauczyciel akademicki. Koordynator ds. jakości kształcenia opracowuje roczny raport z badania jakości realizacji zajęć dydaktycznych, który prezentowany jest i dyskutowany na posiedzeniu Rady Programowej. Podczas spotkania Zespołu Oceniającego ze studentami kierunku zootechnika studenci w sposób jednoznaczny wyrazili swoją wysoce pozytywną opinię na temat merytorycznego prowadzenia zajęć przez kadrę oraz z uznaniem wyrażali się o uzyskiwanej pomocy w wyjaśnianiu ich interesujących zagadnień zawodowych. Studenci również wysoce pozytywnie oceniają możliwość wyboru tematu pracy dyplomowej (inżynierskiej lub magisterskiej), który ich interesuje.

Badanie losów absolwentów przeprowadzane zgodnie z Zarządzeniem nr 13 Rektora SGGW w Warszawie z dnia 1 marca 2013 roku. Dane uzyskane z monitoringu wykorzystywane są do doskonalenia programów kształcenia oraz procesu kształcenia czego przykładem jest zwiększenie liczby godzin z języka angielskiego o 30 godzin na studiach I stopnia.

Propozycja oceny stopnia spełnienia kryterium 10 - kryterium spełnione

Uzasadnienie

Prowadzona polityka jakości w ramach funkcjonowania Wewnętrznego Systemu Zapewniania Jakości Kształcenia w sposób przejrzysty i uporządkowany określa postępowanie dotyczące projektowania, zatwierdzania, monitorowania, oceny i doskonalenia programów kształcenia. Zapewniony jest udział kadry akademickiej oraz studentów w powyższym procesie; również prowadzona współpraca

z otoczeniem społeczno-gospodarczym zapewnia udział interesariuszy zewnętrznych. Przeprowadzana jest systematyczna ocena programu studiów, a także monitorowany jest stopień osiągania zakładanych efektów uczenia na podstawie cyklicznie zbieranych danych i informacji.

Monitorowanie programu kształcenia prowadzone jest na wszystkich rodzajach zajęć i na prawie każdym etapie kształcenia. Wnioski z analizy programów wykorzystywane są przy jego doskonaleniu. Pozytywne opinie studentów dotyczące programu studiów i realizacji samego procesu kształcenia oraz możliwość osiągnięcia zakładanych efektów uczenia pozwalają na przyjęcie wniosku, że działania doskonalące podejmowane przez Wydział są odpowiednio skuteczne.

Dobre praktyki, w tym mogące stanowić podstawę przyznania uczelni Certyfikatu Doskonałości Kształcenia

Zalecenia

4. Ocena dostosowania się uczelni do zaleceń o charakterze naprawczym sformułowanych w uzasadnieniu uchwały Prezydium PKA w sprawie oceny programowej na kierunku studiów, która poprzedziła bieżącą ocenę (w porządku wg poszczególnych zaleceń)

W uchwale Nr 49/2014 Prezydium Państwowej Komisji Akredytacyjnej z dnia 20 lutego 2014 r. nie sformułowano zaleceń o charakterze naprawczym.

